

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΑ

ΑΡΙΘ. 207 Α

ΤΟ
"ΙΔΑΝΙΚΟ ΖΕΥΓΟΣ"
ΧΩΡΙΖΕΙ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥ

Αποκαλύπτεται τώρα από κάθε πλευρά

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ
ΜΕ TIMES A LA CARTE • TABLE D'HOTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 207 ΔΡΑΧ. 5
12 - 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλ έν η Γ. Β λ ά χ ου—Η. Γ. Ή λ ι ό π ο υ λ ο ς
Διεύθυνσεις: Κων. Κ. Ψύ χ α ς (Μονής Πετράκη αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουρίου 18 *Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:

*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 150. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

*ΕΛΚΗΝ® ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Σκάκι

Γνωρίζοντας πώς ένα έβδομα-
διατικό περιοδικό δεν μπορεί, φυ-
σικά, να ικανοποιή πολλές-πολλές
και μάλιστα ειδικές αξιώ-
σεις, μά νομίζοντας πώς είναι
παράλειψη να μην υπάρχει στις
ΕΙΚΟΝΕΣ μία γωνίτσα για το
σκάκι, ζητώ, κ' ελπίζω μαζί μου
πολλοί μανιώδεις σκακιστάι άνα-
γνωσται, αυτή την μικρή παρα-
χώρηση. Κάπου ασφαλώς θα
δρεθί μισό μονόστηλο και για
μάς.

Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ Σούδα - Κρήτης

* Δεν σκεπτόμαστε να καθιερώσουμε στη-
λη σκακιού για την άρα. Αυτό δεν σημαί-
νει, βέβαια, ότι δεν αναγνωρίζουμε την
ύπεροχή του σκακιού άπέναντι όλων των
πνευματικών παιχνιδιών.

Οί "Έλληνες σπουδαστάι του "Άσχεν Γερμανίας

Η από 2½ έτών ύπάρχουσα εις
τό "Άσχεν της Γερμανίας ε"Ε-
νωσις Έλλήνων Σπουδαστών του
"Άσχεν (400 μέλη), με σκοπόν
να διατηρήση ήμηνόν το ήθικόν
των Έλλήνων σπουδαστών, να
παραγάγη τους πνευματικούς δε-
σμούς μεταξύ Γερμανίας και Έλ-
λάδος, να βοηθήση πολιτιστικώς
τους Έλληνες σπουδαστάς εις
τάς σπουδάς του κ. ά. διοργά-
νωσε τόν περασμένον Ιούλιον
μίαν ελληνικήν εβδομάδα εις
"Άσχεν (4—11 Ιουλίου).

Η εβδομάς, υπό την προστα-
σίαν του Έλληνος πρέσβους και
του πρυτάνεως του Πολυτεχνείου,
έφερε τόν τίτλον ε"Ελλάς-Σήμε-
ρον», περιελάμβανε δε έποθέσεις
ζωγραφικής και χαρακτικής συν-
 χρόνων Έλλήνων καλλιτεχνών,
λαϊκής τέχνης και ελληνικού δι-
βλίου, διάλεξιν, προβολήν έλλη-
νικής ταινίας, αθλητικάς εκδηλώ-
σεις και μεγάλην χοροσπεριόδον.

Τα έπίσημα εγκαινία έγένοντο
εις την μεγάλην αυθουσαν των
τελετών του Πολυτεχνείου, όπου
ό πρύτανης Dr. Opitz εκήρυξε την
έννοιαν της εβδομάδος. Έν ου-

νεχεία ώμίλησεν ό αντιπρόσωπος
του Έλληνος πρέσβους κ. Γ. Πο-
παδασειλίου. Ακολούθως ό σπου-
δαστής κ. Α. Μπουσγιλίτης ώμί-
λησε περί ελληνικής ζωγραφικής,
ό δέ καθηγητής κ. Ρ. Menicken
απήγγειλε «Τό άγαλμα» του Πο-
λομά. Οί παρασκευασθέντοι έπισκε-
φθησαν άκλουύτως τάς δύο εκ-
θέσεις. Μετά διήμερον (6 Ιου-
λίου 59) ώμίλησε με θέμα «Η
δύναμις του ελληνικού τοπίου»
ό δρ Α. Bauesmann, γνωστός στην
Έλλάδα από πέρ γεωγραφικές του
εξερευνήσεις και εις τάς 8/7 προ-
εβλήθη ή ελληνική ταινία «Τό κό-
ρίτσι με τά μαύρα». Έπίσης οι
αθλητικάς εκδηλώσεις των αθλη-
τικών τμημάτων της Έκθέσεως
συνεκέντρωσαν χιλιάδας κόσμου.
Τέλος, την 10/7 έδόθη ή μεγάλη
χοροσπεριόδ, εις την οποίαν
συναρμυρήθησαν οι κ. κ. Πρύτανης,
Δήμαρχος, αντιπρόσωποι και υ-
πάλληλοι της ελληνικής πρεσβείας
συγκλητικοί, καθηγηταί κ. ά. Κρι-
τά την διάρκειαν της βραδιάς
έτραγουδησαν οι εις Γερμανίαν
επισκόμενοι Έλληνες καλλιτέ-
χναι Θ. Μπούρος, Μ. Πεμεντά-
κη, Σ. Τσιλιανούτα-Λιόβρη, Μ.
Ρώσσος και Κ. Χατζηγεωργίου.

ΣΤΑΘΗΣ ΒΛΟΤΧΑΚΗΣ

Πρόεδρος της Ένώσεως Έλλή-
νων Σπουδαστών του "Άσχεν.

* Η έπιστολή σας και οι φωτογραφίες
— οι δεύτερες δεν απέδιδαν καλά τό θέ-
μα — έφθασαν αρκετά καθυστερημένα στά
γραφεία μας ώστε να μην μπορούμε να τά
παραστήσουμε σάν συνεργασία ως ανεπί-
καιρα. Γι' αυτό προτιμήσαμε να παρουσιά-
σουμε την πράγματι άξιόπαινη προσπάθειά
σας από αυτές τίς στήλες.

Τα φυλάκιά μας

Έχω την τύχη και την τιμή
να ύπηρετώ εις τά ένδοξα και ιε-
ρά χώματα της Μακεδονίας μας
κοντά στά σερβικά σύνορα. Θά
ήταν χρήσιμο να ήσχολετο τό
περιοδικόν και με την ζωήν και
την δράσιν των άκρυντικών φυ-
λακίων μας. Την ζωήν αυτήν θα
την ζήση κανείς όταν θα τά έ-
πισκεφθή επάνω στά βουνά, μέ-
σα στην ελληνική φύση, μακριά

Χιλιάδες κρέμες...

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ

ΜΙΑ μόνον

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΩΝ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ ΣΑΣ

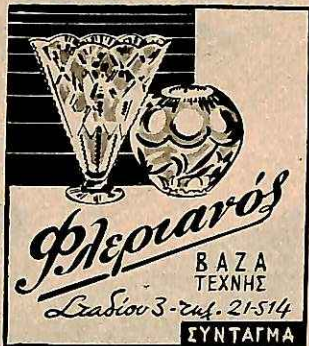
Τό θαῦμα
του αἰῶνος!

OVERLAY

Διά την συντήρησιν και την ώραίαν
εμφάνισιν των παρκέτων
και των επίπλων.

Χωρίς κόπον, σῦρματα και βεν-
ζίνες, τό σπρίτ σας ξαναεϊνώνει.
Μιά έπάληψις, λίγο τρίψιμο —
και άμέσως τό παρκέ και τά
έπιπλα σας λάμπουν.
Τό OVERLAY δεν γλυστρά γυ-
αλίζει, καθαρίζει, δεν άπορ-
ροφά την σκόνη και δεν άφι-
νει άποτυπώματα, διότι δεν
είναι λιπαρό, και νερό να πέ-
ση δεν τό βλάπτει.
Έπαναφέρει τό αρχικό χρώμα
εις τά παρκέ και τά έπιπλα σας
ένω συγχρόνως τά προφυλάσ-
σει από την υγρασίαν και τόν
σκόρον του ξύλου.
Τό OVERLAY διαρκεί πολύ,
συνεπώς είναι οικονομικώτατο
ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ ΘΑ ΣΑΣ ΠΕΙΣΗ
Αποκλειστικός Αντιπρόσωπος
διά την Έλλάδα:
ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ
Αιόλου 78 - Τηλ. 26 3 83

η Συλλογή της Έφης

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

από την πολύπονη και μοντέρνα Αθήνα μας. Αίφνης το φυλάκιον Εύζωνων, απ' όπου διέρχεται και η τουριστική οδός Θεσσαλονίκης — Εύζωνων — Γιουγκοσλαβίας, με τα ευγενή παιδιά του, με τους τιμημένους εύζωνους του, την καλωσύνη τους, το έθνικ φρόνημά τους, με την τουριστική σημασία του σταθμού αυτού, με το τελωνείο, το περίπτερον και όλο το πολιτισμένο και τουριστικό συγκρότημα αξίζει ή μάλλον επιβάλλεται να απασχολήσει τις στήλες του περιοδικού, να προβληθεί εδώ και εις το εξωτερικόν, να το καμαρώσουν οι πατριώτες μας, να το τιμήσουν οι ξένοι μας. Άλλωστε η ζωή των φυλακίων αυτών με την περιοχή τους δεν είναι κάτι που απαγορεύεται διά να δημοσιευθεί και να γραφεί στο χαρτί, δεν είναι ούτε έλεγχομένη ούτε άπληρομένη ζώνη. Είναι μια περιοχή που τιμά το έθνος μας, προβάλλει τον πολιτισμό μας, διδάσκει και παραδειγματίζει φίλους και έχθρους.

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

♦ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ έχουν επανειλημμένως ασχοληθεί με θέματα που αφορούν τον στρατό μας σε όλες τις εκδηλώσεις, είτε διοικείται στα σύνορα, είτε στις πόλεις ή σε γυνάτσια. Από μια αστυνομία αναδρομή στα αρχεία μας καταγράφω ελάχιστα από τα θέματα που υπάχουν σε αυτά: «Αυτοί που αγρυπνούν στα σύνορα» (τεύχος 24), «Φανέλα του Στρατιώτη» (108), «Η Γραμμή του Όχι» (105), «Ένας Έλληνας αξιωματικός σε μια διεθνή κυνήλη» (135), «Οι Εύζωνοι» (28), «Ποσειδών, το νέο ύποδουχο» (145), «Νέοι ανθρωπολογικοί» (147), «Εκπληκτικές μηχανές» (187), «Μια παράσταση μάχης Λαχανά» (193) κλπ. κλπ. κλπ. Όπως βλέπετε έχουμε ήδη γράψει τόσο για το εθνικό θέμα που αναφέρετε στην επιστολή σας, όσο και για πολλά άλλα. Αυτό, φυσικά, δεν αποκλείει την εν καιρώ δημοσίευση ενός σχετικού θέματος.

Απαντήσεις

♦ Γ. Δαμπαρίδης, Αθήνας: Η φωτογραφία του παππού του Ψυχάρη (reproduction Δημ. Χοντζοπούλου) δόθηκε μαζί με άλλες φωτογραφίες εγκρίτων δημογών στο 'Επικρατικό της Έκκλησίας του Άγιου Ιωάννου των Χίων στον Γαλατά της Πόλης.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

«ΤΟ ΠΙΟ αγαπημένο ζεύγος του τελευταίου Φεστιβάλ Βενετίας», — όπως τους έφεραν οι δημοσιογραφικές πληροφορίες — η Μαρίνα Βλαντιν και ο Ρομπέρ Χοσέιν, απεφάσισαν να χωρίσουν. Πριν ακολουθήσει ο καθένας τον δρόμο του, μοιράζονται οι αναγνώστες μας να τους δούμε για τελευταία φορά μαζί. (Φωτ. έξωφύλλου Parimage — Len Sirman Press).

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται 9-12 και 5-7 ώς και επί συνελεύσει. Χαρίλαου Τρικούπη αριθ. 113 Τηλέφ. 613.610.

...που κυκλοφορούν

ΘΑ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ δίσκο της σειράς «Λά ντάνς ντ' μπαλαί», που τόσο άρεσε στους φίλους της καλής μουσικής. Ο πρώτος αυτός δίσκος περιέχει 47 μεγάλες παλαιές επιτυχίες, που τραγουδήθηκαν άλλοτε με πάθος και χορευτήκαν με μανία. Από τα «ούαν-στέπς» ξεχωρίζουν τα «Λά πτίτ Μαρί», «Λέ γκάρ ντέ μαρίν», «Βιέν πουπουλ», «Μπουάρ εν πτίτ κού», «Λέ μοντανιάρ» και «Μόντ Λά-ντεσσύς». Από τα δάδς όλοι θα θυμούνται τα «Λά σέν», «Ρε-διέν», «Ντ' γκρίν», «Λέ νουί» και «Σου λ' πόν ντέ Παρί». Μά τι να πη κανείς και για τις ρούμπες «Α-μαπόλς», «Λά Παλόμα», «Καριόκα», «Τσαπαρίτα», «Μαρινέλλα», «Μπέζα-με μούτσο» και «Αμόρ-Αμόρ». Και τέλος τα ταγκό «Ιλ πλε σ' ορ λ' ρούτ», «Πόμα», «Ταγκό Σινουά», «Υν ντενιέρ φουά», «Ταγκό ντέ φο-βέτ», «Λέ πλύ μ' ορ ταγκό ντ' μόντ» και «Ζαλουζί», κλείνουν την κρουαζιέρα αυτή στο παρελθόν με τις ωραίες του μελωδίες και τους ευγενικούς του ρυθμούς. Και στο δίσκο αυτό παίζει ο Τζο Πριβιά με το συγκρότημά του.

Δίσκος PFX 106, της «Κολούμπια». Κ' ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ «ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ» αυτές στο παρελθόν ξέρομε πως είναι πάρα πολύ ελαστικές, θ' αναφέρουμε λίγα και από τα περιεχόμενα του υπ' αριθ. 2 δίσκου «Λά ντάνς ντ' μπαλαί». Ο δίσκος αυτός περιέχει 49 σουζέ χωρισμένα σε τέσσερις κατηγορίες, αναλόγως του ρυθμού: «Ούαν-στέπς», δάδς, ρούμπες και ταγκό. Και τώρα μερικοί τίτλοι Ούαν-στέπς και δάδς: «Βαλέντινα», «Αμπράς-μουά Ζοζέφιν», «Βαλεντίν», «Σ' ε' πούρ μόν παπά», «Ιλ εταί εν πτί νά-βίρ», «Ρέν ντέ μ' ορ», «Βάδς μπρύν», «Ρετζινέλλα», «Αύ Μαρί», «Φέρμ τέ ζολί ζιάι».

Ρούμπες και ταγκό: «Μαρία λά Ο», «Μάρτα», «Κιέρμε μούτσο», «Τ' μ' α μόντ», «Τριστέ», «Ταγκό ντέ Μαρίλόν», «Σ' ντεμ' αιν» και «Βιολέτα». Πρέπει να σημειωθεί ότι οι δίσκοι αυτοί του Τζο Πριβιά θεωρούνται σαν οι πιο επιτυχημένοι μεγάλοι δίσκοι ελαφράς μουσικής, εις δε την Ελλάδα έγιναν επανειλημμένες εισαγωγές, γιατί το περιεχόμενό, σαν κομμάτια, μπορεί να απευθύνεται στους παλαιότερους, μα σαν ρυθμοί και στους νεότερους. «Λά ντάνς ντ' μπαλαί» Νο 2 φέρει τα στοιχεία PFX 109, της «Κολούμπια».

ΕΧΟΥΜΕ ΞΑΝΑΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ Ρετζινάλντ Ντίξον, τον θαυμαστό οργανίστα που μεταφέρει στο όργανό του τις ωραιότερες και γνωστότερες μελωδίες για να τις κάνει ακόμα πιο γνωστές και ωραίες.

Σήμερα, λοιπόν, θα συστήσουμε άλλον ένα δίσκο του, εξτέντετ πλάι, όπου ο μεγάλος αυτός καλλιτέχνης μάς προσφέρει μια επιλογή από τις ωραιότερες μελωδίες του «Ιρβίν Μπέρλιν, που τόσο άρεσαν και συγκινούν. Πρέπει όπωσδήποτε να τις ακούσετε στο όργανο για να θαυμάσετε όχι μόνον τα κομμάτια, αλλά και την μαεστρία του Ρετζινάλντ Ντίξον.

Δίσκος SEC 7859, της «Κολούμπια».

Κάτι ΝΕΟ

- σε γραμμή
- σε τεχνική
- σε μουσική απόδοση

με υπερχάνεια σ' παρουσιάζει ένα από τα μοντέλλα της πλουσίας συλλογής της ραδιοφώνων του 1960

ΔΕΚΤΗΣ B3X90U
Συνεχούς και έναλλασσόμενου ρεύματος όλων των κυμάτων, 5 λυχνιών, 5 πλήκτρων. Έλεγχος τόνου. Συμμετοχολογία διά "πικ-άπ" και μαγνητόφωνο. Έσωτερική κεραία. Μεγάφωνο μέγιστης ευαισθησίας.
ΑΡΧ. 1.350

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΙΧΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΚΑΘΗΜΕΤΕΡΗΝ - ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΛΕΟΦΟΡΟΝ ΜΙΑ ΓΡΗΝ ΕΙΧΕ ΠΑΤΗΣΗ - ΗΤΟ ΓΥΝΕΚΑ ΑΓΙΑ - ΕΛΕΓΕΤΟ ΠΕΛΑΓΙΑ - ΘΑ ΑΠΕ-

ΕΙΧΟΝ ΚΙΡΑΗ ΕΙΡΕΡΑ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ - ΟΠΟΥ ΟΥΖΕΣ ΔΙΑ ΠΑΝΤΕΟΥ ΤΗΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ - ΑΝΑ-

ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ - ΕΑΝ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΗΤΟ ΝΤΡΟΦΗΝ - ΔΙΟΤΙ ΟΣ ΕΧΟΝΤΑ ΓΕΡΟΝ ΦΡΕΝΗΝ - ΟΥΔΕΝΟΤΕ ΘΡΗΝΟΜΕΝ ΠΕΘΑΜΕΝΟΝ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
RENAULT

ΕΚΘΕΣΙΣ : Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 43

Ν Τ Ω Φ Ϊ Ν

ΟΙ ΔΥΟ ΛΟΧΙΕ

Είμε ὀλίγον καθιλερμένη
λέγω ὁ Στρατῆς θα περιμένη
με τὸ λεοφορὸν εἶχε ἀρχίσει
δι' αὐτὸ ἤχον καθιλερμένη.

Μοῦ ἀρρεῖ
ποῦ εἶλθες.

Ἐὰν δὲν ἔλθῃ
ἐνλὸς δεῖνα ἡε-
σίων ἐγὼ θὰ
ρίγω.

ΑΡΜΟΣ

Από τα βιβλία

...πού μās ἔστειλαν

«Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΣΤΑ 1470, ΔΥΟ βενετσιάνικα χρονικά καὶ πέντε ντοκουμέντα», Γιάννη Γκίκα. Ἀθήνα 1959.

Πάντοτε τὸ χρονικὸ ἀσκέι μιά μαγεῖα, ὄχι μόνο σὰν πηγὴ στὸν ἱστορικὸ μελετητὴ, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀμήτο ἀκόμη ἀπλὸ φιλαναγνώστη, γιατί, καὶ ἂν τοῦ ἀφήνῃ ἀνολοκλήρωτο τὸ γενικὸ διάγραμμα τῆς ἐποχῆς ὅπου κινεῖται, κρύβει στὴν ἀπλοϊκή, πολλὲς φορές, ἀφήγησή του μιά ζεστασιά, μιάν ἀνάσα —εἶναι ζυμωμένο μὲ σάρκα καὶ αἷμα. Χάρis σ' αὐτὴ τὴ γενικὴ προδιάθεση, δεχόμαστε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὴν καλοτυπωμένη ἐκδοσὴ τῶν δύο βενετσιάνικων περιγραφῶν καὶ πέντε ἀκόμη ντοκουμέντων τῆς ἐποχῆς τῆς ἀλώσεως τῆς Χαλκίδας, πού παρουσιάζει στὴ γλῶσσα μας —σὲ μεταφράσεις τοῦ κ. Μ., τῆς δίδος Α. Ἀντωνιάδου καὶ τοῦ Ἱταλοῦ ἐλληνομαθοῦς κ. Mario de Meis— ὁ κ. Γ. Γκίκας. Ὁ ἐκδότης προτάσσει μιά περιληπτικὴ ἱστορία τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τὸ 1204 ὡς τὸ 1470, πού πολὺ βοηθεῖ τὸν μὴ εἰδικὸ ἀναγνώστη.

«ΑΓΡΙΟΧΕΙΜΩΝΟ», ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, 1959. Μιά πικρὴ, ἀναιτιολόγητὴ —μυθιστορηματικὰ— διάθεσι βαραίνει τὶς σελίδες τοῦ νέου συγγραφέα, πού φαίνεται ἀνὰ καταρύχεται ἀπὸ ἀπαισιοδοξία μαύρη καὶ σκοτεινὴ. Ὅχι, βέβαια, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μορφή γιὰ ἕναν τεχνίτη τοῦ λόγου, φτάνει, φυσικά, ἡ ζοφερὴ διάθεσι νὰ γίνετα δεκτὴ ἀπὸ τὸν ἀναγνώστη, δηλαδὴ νὰ εἶναι αἰσθητικὴ ἀτιμολογημένη. Καὶ σ' αὐτὸ νομίζομε ὅτι δὲν πέτυχε ἀπόλυτα τὸ σκοπὸ τοῦ ὁ κ. Ν.Π., πού —πρέπει νὰ τοῦ ἀναγνωρίσῃ— διαθέτει ἀφηγηματικὴ ἱκανότητα.

«ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ», ΜΙΡΑΝΤΑΣ Α. ΣΤΡΟΓ-γύλη.

«Τὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν ἔχει τὴ φιλοδοξία νὰ σταθῇ πλάι στὰ μεγάλα συγγράμματα πού γράφτηκαν γύρω ἀπὸ τὴν Ἱστορία τῆς Μουσικῆς. Ἀπευθύνεται στὴ νεολαία καὶ μόνο σ' αὐτή. Ἡ προσπάθειά μου συνίσταται στὸ νὰ ἐνημερώσω τοὺς νέους γύρω ἀπὸ τοὺς μεγάλους σταθμούς... νὰ τοὺς βοηθήσω ν' ἀγαπήσουν τὴ μουσικὴ, σημειώνω στὸν πρόλογο τοῦ λακωνικοῦ βιβλίου τῆς κ. Μ.Α.Σ. Ἀκολουθοῦν πληροφορίες γιὰ τὶς μεγάλες μορφές καὶ τὰ ρεύματα τῆς τέχνης τοῦ Ὁρφέα.

«Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ», ΔΗΜ. Α. ΓΕΡΟΥ-λάνου. Ἀθήνα 1959.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων κ. Δ.Α.Γ. τάσσει στὸν ἑαυτὸ του μιά ὑψίστη ἀποστολή, ἐκδίδοντας τὸ ἐκλαϊκευτικὸ βιβλίο του γιὰ τὸν θρυλικὸ Γέρο τοῦ Μωρητῆ. Νὰ μορφώσῃ καὶ νὰ φρονηματίσῃ ἐθνικά. Ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ὀρθὴ διαπίστωση ὅτι οἱ ἱστορικὲς —ὅπως καὶ οἱ λοιπές— γνώσεις τοῦ δημοτικοῦ, μὲ τὶς ὁποῖες μένουν οἱ περισσότεροί «Ἕλληνες, εἶναι ἐλλειπές-στατες, προσφέρει σὲ μιά στρωτὴ δημοτικὴ ἑνα ἡρωικὸ ἀνάγνωσμα, πού εἶναι ὅμως σωστὴ καὶ ἐντεχνα δοσμένη ἱστορία. Εἶναι, ἀσφαλῶς, κάτι πού θὰ πρέπει νὰ συναρπάσῃ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστες. Ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγάλους, πού σταμάτησαν. Βιβλίο χρήσιμο, πολύτιμο. Μακάρι νὰ ἐβγαῖναν πᾶμπολλα παρόμοια.

«ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ», ΠΩΛ ΑΝΡΥ ΣΠΑΑΚ. Ἀθήνα 1959.

Σὲ 32 μικρὲς σελίδες παρουσιάζεται ἡ διάλεξι πού ἔδωσε ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. κ. Πῶλ Ἀνρὺ Σπάακ, στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιο-λογικῆς Ἑταιρίας, τὸν περασμένο Ἰούλιο, μὲ θέμα: «Τὸ Ν.Α.Τ.Ο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας».

«Η ΔΙΑΝΟΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ — ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ — ΚΕΙ-μενα 1942 - 1953», Εἰρήνης Πιερράτου. Σπουδαὶ ἀμερικανικῆς, ἀγγλικῆς γλώσσας καὶ λογοτεχνίας. Ἀθήνα 1959.

Ἐνα σύντομο κατατοπιστικὸ βιβλιαράκι γιὰ τὰ πνευματικὰ ρεύματα καὶ τοὺς κορυφαίους ἐκπρωσώπους τῶν ἀμερικανικῶν γραμμάτων, σημερινούς καὶ παλαιότερους.

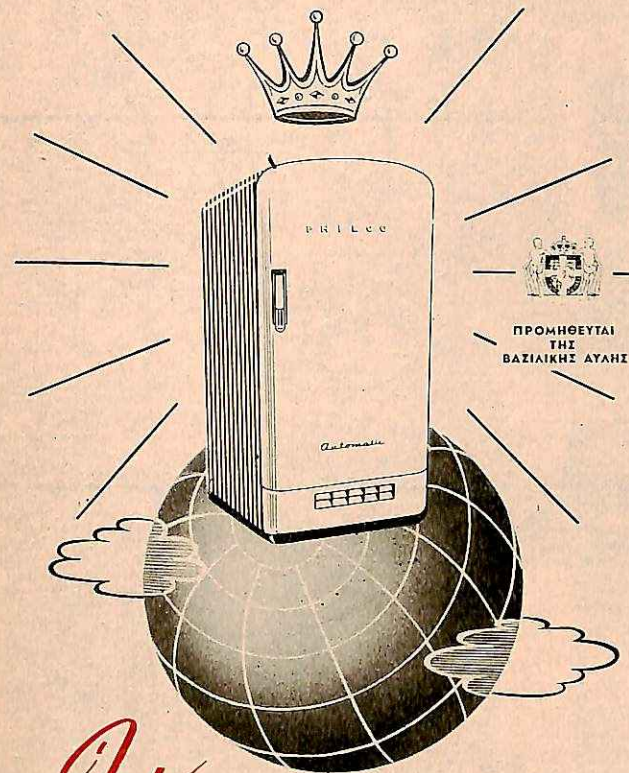
«ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΙΣ». ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Κέντρον Παραγωγικότητος, Ἀθήνα 1959.

Ἐνα μικρὸ ἐκλαϊκευτικὸ φυλλάδιο, πολύτιμο γιὰ τοὺς πτηνοτρόφους καὶ γε-νικά τοὺς ἀγρότες, χάρις στὶς χρήσιμες πληροφορίες πού παραθέτει, σὲ μιά γλῶσσα ἀπλή καὶ καταληπτὴ ἀπὸ τὸν καθένα. Σημειώνομε ὅτι ἡ ἐκδοσι αὐτὴ τοῦ Ε.Κ.Π. ἀποστέλλεται δωρεάν σὲ ὅποιον τὴ ζητήσει, ἀπὸ τὴν ὁδὸ Καποδιστρίου 28.

«Ο ΑΙΩΝ». ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ καὶ κοινωνικῆς ἐρεύνης. Τεύχος 7, Σεπτέμβριος 1959.

Σημειώνομε ἀπὸ τὶς ἐνδιαφέρουσες συνεργασίες τοῦ περιοδικοῦ: Κ. Α. Ρου-σέν, «Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἐρχαρτ». Ἀγγ. Προκοπίου, «Δημοκρατία καὶ Ἀντεπαναστάσις». Τ. Πηλεῖδη, «Διεθνὴς Ὁρίζων». Β. Νικολοπούλου, «24ῃ Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης».

PHILCO

Η Κορωνίς τῶν ψυχῶν
ὁδὸν τοῦ κόσμου!!

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 51^ο - ΤΗΛ. 26-716

ΑΡΜΟΣ

Παιδάκια
καὶ
Μαννούλας

Συμπεριμένο σὲ
Κατάστημα μου
σὲ τὴν ὁδὸ Σταδίου 58.

Ἐχο γιὰ σὰς
ὅτι ὁρεόταρο
νὰ παρῇ σὰς
νὰ ὁρεό.

Μαρίνα

Mamminal

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΙΔΗ - ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ - ΕΙΔΗ ΓΑΜΟΥ
ΑΦΟΙ ΚΑΛΥΒΑ & ΣΙΑ • ΣΤΑΔΙΟΥ 58 • ΤΗΛ. 22-867

Kinkon

• Ἐλαστικὴ
• Στερεὴ
• Ἀναδαντικὴ

Σχεδὸν αἰώνιος

Η ΚΑΛΤΣΕΣ ΜΕ ΚΛΩΣΤΗ ΝΑΪΛΟΝ

Helanca®

Η ΚΛΩΣΤΗ ΝΑΪΛΟΝ HELANCA

Κατασκευάζεται ἀπο-
κλειστικῶς ἐν Ἑλλάδι
παρὰ τῶν Ἐργοστασίων

BOMBYΞ A.E.

Βάσει συμφωνίας μὲ τὸν οἶκον

HEBERLEIN & Co. A. G. - WATTWIL (SUISSE)

® = ἔμμα κατατεθέν

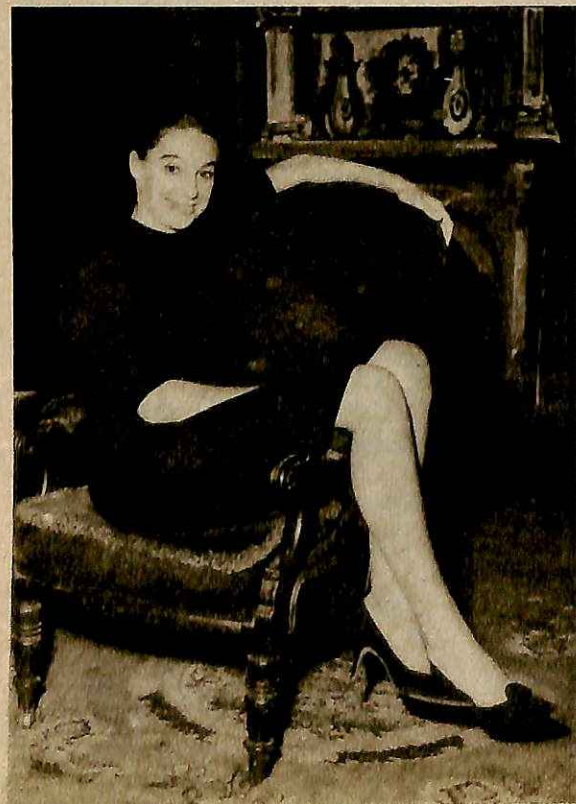
Ὁ οἶκος Heberlein & Co. A. G. - Wattwil (Suisse) ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιμολογίαν τῆς κατα-
τεμένης μάρκας τοῦ HELANCA μόνον διὰ τὰ εἰδικὰ νήματα (FILES FRISSES) καὶ τὰ ἐξ'
αὐτῶν κατασκευαζόμενα εἶδη, τῶν ὁποίων αἱ μέθοδοι κατασκευῆς εἶναι σύμφωνα μὲ τὰς προ-
διαγραφὰς τοῦ ἀνωτέρω οἴκου καὶ τῶν ὁποίων οἱ κανονισμοὶ ὅσον ἀφορὰ τὴν ποιότητα ὑποκει-
νται εἰς τὸν ἐλεγχον αὐτοῦ.

Μεγαλοκονάμου

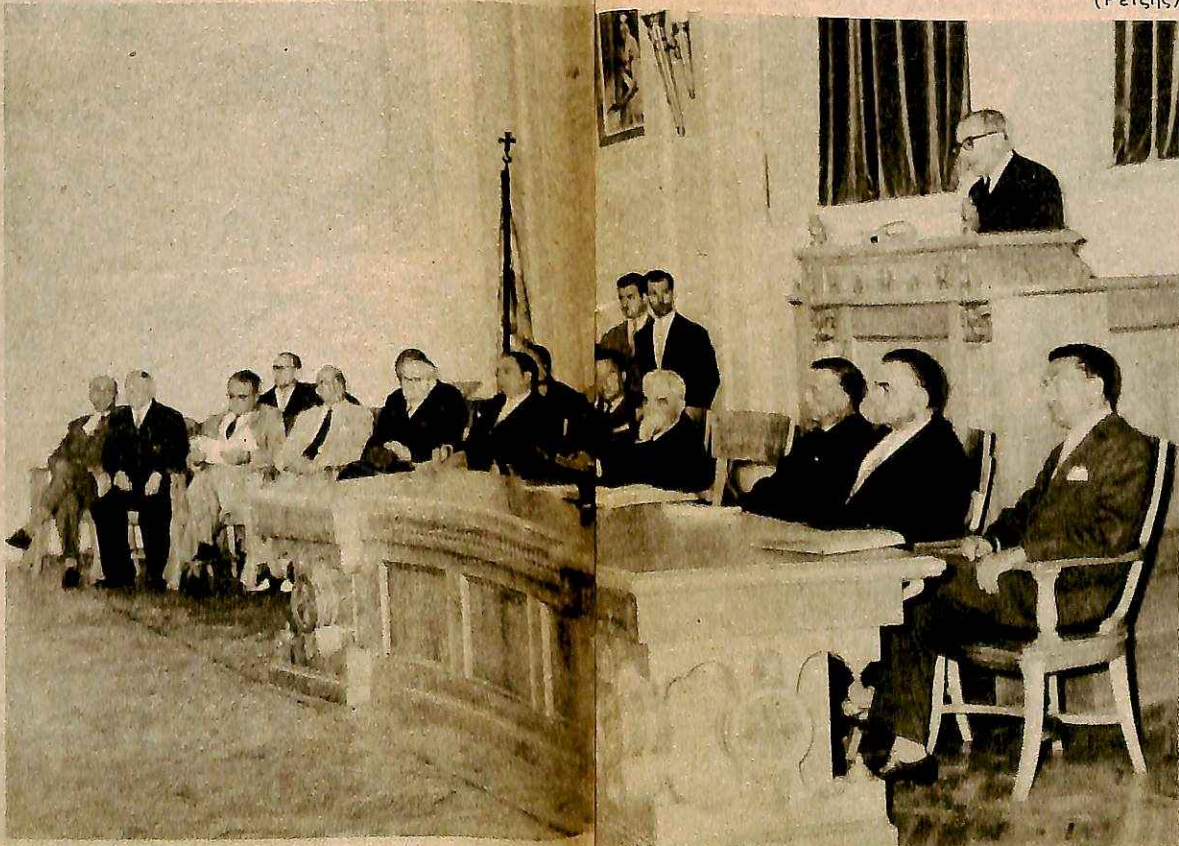
Τό 25^ο Συνέδριο του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών

MIRRORPIC

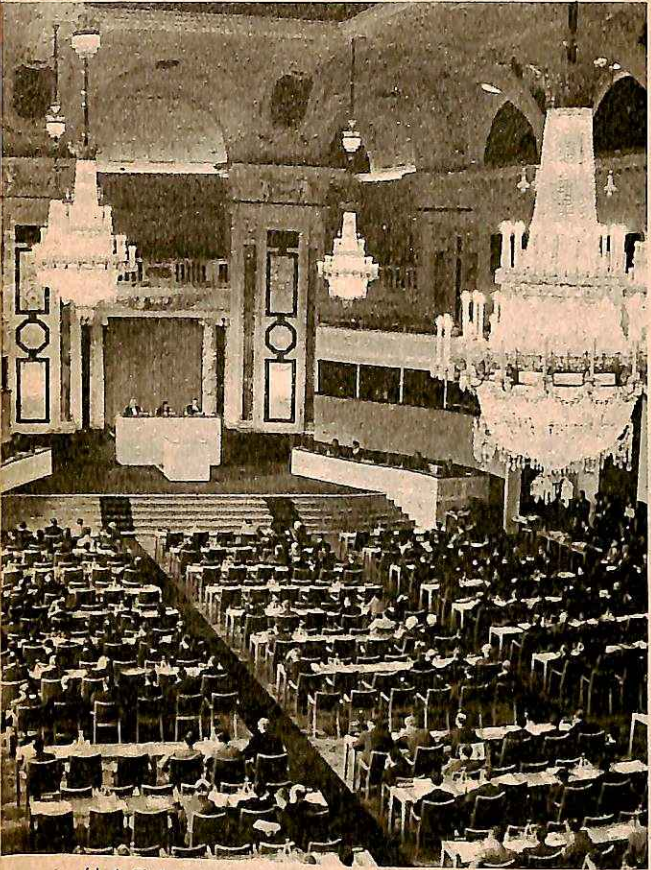

Η πανηγυρική έναρξη των εργασιών του 25ου συνεδρίου του συμβουλίου των διοικητών του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών έγινε στο Ώδειον Ηρώδου του Αττικού, παρουσία της Βασιλίσσης. Ίδιαίτερα απασχόλησε τους συνέδρους το πρόβλημα των προσφύγων της Άλγερίας και της περιθάλψης των θυμάτων του τελευταίου τρομακτικού τυφώνος που έπληξε την Άπω Ανατολή, αφήνοντας μόνο στην Κορέα 450 περίπου χιλιάδες άστεγων.

← **Αγανάκτηση:** «Ουδέποτε έρωτεύτηκα, ούτε πρόκειται να έρωτεύω τον Άγα Χάν», ανέφωνσε εξωργισμένη η γαλανομάτα ήθοποιός Τρέυσυ Πελίσσιερ, που παίζει με μεγάλη επιτυχία τον ρόλο της Ζίζι, σε κεντρικό θέατρο του Λονδίνου. Αιτία της όργης της δεκαοκταετούς Τρέυσυ ήταν οι «πληροφορίες», που δημοσιεύθηκαν σε ώρισμένες εφημερίδες και που την έφεραν σφοδρά έρωτευμένη με τον νεαρό θρησκευτικό άρχηγό των Ισλαηλιτών. Λαθή στις διαδόσεις αυτές έδωσε ή συμμετοχή της Τρέυσυ σ' ένα πάρτυ, στο σπίτι του Άγα Χάν στις Κάννες, όπου ο άμφιτρώων την υπεδέχθη μεταμφιεσμένος σε "Αράβα σείχη. «Δέν αγαπάω κανένα, παρά μόνο το θέατρο», έκλεισε την διάψυσή της ή νεαρή και γοητευτική «Ζίζι».

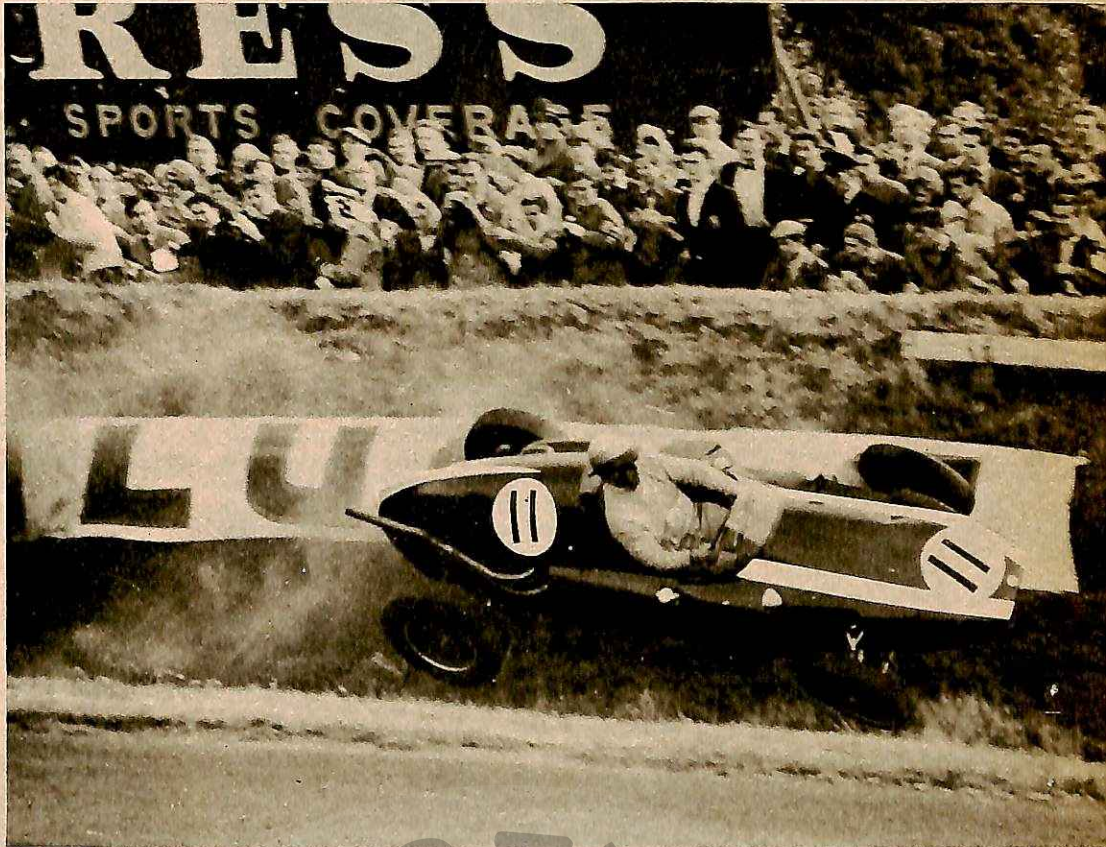
(Ρετζής)

(Ι.Α.Ε.Α.)

↑ **Συνέδρια:** Στη Βιέννη συνήλθε ή τρίτη τακτική σύνοδος της Γενικής Συνελεύσεως της Διεθνούς 'Οργανώσεως Ατομικής Ένερργείας. Έκπρόσωποι από 70 κράτη και παρατηρηταί του Ο.Η.Ε. συγκεντρώθηκαν στη μεγαλοπρεπή αίθουσα χορού των παλαιών αυτοκρατορικών ανακτόρων του Χόφμπουργκ, για ν' ανταλλάξουν τις απόψεις τους επάνω στο σοδαρώτατο για το μέλλον της ανθρωπότητας ζήτημα.

΄Ασχημα δευτερόλεπτα: Περίφοβοι άνασκίρτουν οι θεαταί των τελευταίων αγώνων Διεθνούς Χρυσού Κυπέλλου, καθώς ο Βρεταννός άσσος του βολάν Α. Ούουεν σκαρφάλώνει με το «Κούπερ» του στο περίφραγμα του στίβου, στο ΄Ολντ Χώλλ της Άγγλίας. ΄Η καθυστέρηση αυτή του στοίχισε τη νίκη.

(Times Photograph)

Πνευματική ιδιοκτησία : Ο ύπουργός της Δικαιοσύνης κ. Καλλίας εξέφωησε τον έναρκτήριο λόγο στο Συνέδριο Πνευματικής Ιδιοκτησίας, στο οποίο, ως γνωστόν, συμμετέσχον εκπρόσωποι των Γαλλίας, Γερμανίας, Έλβετίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, Δανίας, ΄Ιταλίας και Η.Π.Α. και έμελέτησαν το ζήτημα της προστασίας των δικαιωμάτων ένδς έθνους επί των πνευματικών και καλλιτεχνικών θησαυρών του

Περιστροφική πλατεία : Το τεράστιο αυτό άνεστραμμένο καπέλλο είναι ή καινοτομία που δοκιμάστηκε έφέτος στο θερινό θέατρο Πυύνικκι, του Τάμπερε της Φινλανδίας. Άντι να περιστρέφεται ή σκηνή, για ν' αλλάζουν τα σκηνικά, περιστρέφεται ολόκληρο το άμφιθέατρο, μαζί με τους θεατάς, οι οποίοι σε κάθε νέα σκηνή λαμβάνουν μέτωπο άκριβώς αντίκρυ στις έγκατεστημένες έκ των προτέρων σκηνογραφίες.

(Danl Popper)

451 ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ!

ΕΝΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΧ - ΤΟ "ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΖΑΣΠΕΡ", - ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΕ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Όταν ο "Άγγλος πρωθυπουργός απέφασισε, ύστερα από πολλούς διαταγμούς, την προκήρυξη των εκλογών για τις 8 'Οκτωβρίου, είχε προβλέψει τα πάντα—εκτός, φυσικά, από τα άπρόοπτα. "Όλα έδειχναν ότι ήταν πολύ δύσκολο να βρεθεί μία εύκαιρα καλύτερη από την σημερινή για το Συντηρητικό κόμμα. "Υστερα από πολλές δυσκολίες και πτώσεις, η χώρα σήμερα ευημερεί περισσότερο από κάθε άλλη φορά κατά την μεταπολεμική περίοδο. Οί έξαγωγές αυξάνονται και συνεπώς αυξάνονται οί εισπράξεις και τὰ κέρδη. "Η ανεργία έχει περιορισθῇ σὲ πολὺ μικρὸ ποσοστὸ (2-3%), οί έξωτερικὲς ἀτυχίες—Σουεζ, Κύπρος— ἔχουν λησμονηθῇ, οί λαὸς κερδίζει, ἔσδευε καὶ ευημερεῖ.

Από την εσωτερική, λοιπόν, κατάσταση ο κ. Μάκ Μίλλαν και το κόμμα του δεν είχαν να φοβούνται σχεδόν τίποτε. Τί άλλο έμενε να εξασφαλιστούν. Μόνον την εξωτερική ειρήνη. Έτσι, ο κ. Μάκ Μίλλαν ένεραειανήθ πριν από λίγους μήνες ή «μαμή της διεθνούς ειρήνης», έπληγε τή Μόσχα, έπέμεινε ότi ή διάσκεψη «άνωτάτου επιπέδου» θά εστερώμε ακόμη περισσότερο την ειρήνη και αὐτή τή στιγμή θεωρείται διεθνώς σαν ο άνθρωπος πού, χωρίς στήν έπιμονή του, εδημιούργησε τίς προϋποθέσεις γιά τήν συνάντηση Κρούσσεφ και Άϊζενχάουερ. Στήν Άγγλία και στόν κόσμο ολόκληρο, αὐτή τή στιγμή ο κ. Μάκ Μίλλαν θεωρείται ώς όν ο πρωταγωνιστής τής «χαλάρωσης», πού είναι αήματα, έλπίδα και πόθος όλων τών λαών.

Με ένα τόσο μεγάλο ένεργητικό —εўημερία στο έσωτερικό, εἰρήνη στο έξωτερικό— ο κ. Μὰκ Μίλλαν φαινόταν νὰ εἶχε έξασφαλίσει τὴν ἐκλογικὴ νίκη μὲ μεγάλη εўκολία.

“Όπως όμως είναι πασίγνωστο, οι εκλογές δεν κρίνονται από τους απαιτούμενους κανόνες. Κρίνονται από τους αμφιταλαντευόμενους ψηφοφόρους, εκείνους που δεν έχουν ξεκαθαρισμένες αντιλήψεις, εκείνους που επιπράζονται από τις περιστάσεις, από τα ρεύματα που σχηματίζονται, από τις προσωρινές εντυπώσεις. Αυτοί είναι που παίζουν τον κύριο ρόλο. “Όπου πείσων οι “αμφίρροποι”, εκεί και η νίκη — και ιδιαίτερα στην “Αγγλία, όπου λούζει το μονοεδρικό σύστημα. Πρὸς χάριν αὐτῶν τῶν “αμφίρροπων” το Συντηρητικό κόμμα έχει κάποι από καιρό μερικά θήματα πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τὸ Ἐργατικό κόμμα μερικά θήματα πρὸς τὰ δεξιὰ.

Τη στιγμή που ο κ. Μάκ Μίλλαν άπεφάσισε την διεξαγωγή των εκλογών στις 8 Οκτωβρίου, φαινόταν βέβαιο ότι είχε εξασφαλίσει τους περισσότερους από τους αμφιρρέποντας. Το πολιτικό βάρομετρο των Συντηρητικών έδειχνε μία έκταταμένη και έλπιδοφόρα αιθρία.

Καὶ ξαφνικὰ ὁ κεραυνός!

Τὸ σκάνδαλο Τζάσπερ.

‘Ο ήρωας του σκανδαλίου, κ. Χάρρυ Τζάσπερ, δέν είναι καθόλου τυχεαία επιχειρηματική φυσιογνωμία. Είναι ένας γερμανικής καταγωγής, αλλά ‘Αγγλος υπόκοπος, αδρόδους και άγνωστος στο μεγάλο κοινό επιχειρηματίας που έλэхεγει ούτε λίγο ούτε πολύ... 451 επιχειρήσεις. ‘Ησυχος στην καθημερινή του ζωή, καθόλου επιδεικτικός, μόνον ‘όχημυτς’ την κηπουρική και τις φωτογραφίες, πολύ τακτικός στο σπίτι του —σπάνια επιστρέφει μετά τις 7— χωρίς θαλαμηγούς, χοντρά πούρα ‘Αβάνας και πανταχούρ αυτοκίνητα, — κ. Τζάσπερ, που είναι τώρα ο μεγάλος βραχνάς της αγγλικής κυβέρνησης.

νήσεως καὶ ἴσως ἀπροσδόκητος μποναμάς γιὰ τὸ Ἑργατικὸ κόμμα, ἦταν ἔως πρὸ ὀλίγου «ἓνας ἄνθρωπος ἄγνωστος σὲ ὅλους», μιὰ φωνὴ στὸ τηλέφωνο ποὺ ἔδινε ἐντολὲς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως μετοχῶν.

Πόσες ήταν οι μετοχές αυτές; "Αγνωστο. "Από τὸ μικρὸ του γραφείου, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μόνο δωμάτια στὸν τέταρτο ὄροφο ἐνὸς κτιρίου τοῦ Σίτυ, οἰκονομικῆς καρδιάς τῆς Ἀγγλίας, ὁ κ. Τζάσπερ, μὲ τὴ βοήθεια τριῶν μόνο γραμματικῶν, καθισμένων συνήθως πλᾶϊ στὸ τηλέφωνο, εἶνε ἀκατάπαυστα ἐντολές:

—Πουλήστε για λογαριασμό μου...

—'Αγοράστε για λογαριασμό μου..

Φυσικά, μετοχές. Πόσες; Φαίνεται πώς η αξία των μετοχών του κ. Τζάσπερ, τη στιγμή που ξέσπασε το σκάνδαλο, έφθανε τα 15 εκατομμύρια στερλίνες, δηλαδή 1.260.000.000 περίπου δραχμές!

Τί αντιπροσώπευαν οι μετοχές αυτές; Πολλά και διάφορα. Ξενοδοχεία, αίθουσες μπιλιάρδων, οικόπεδα, οικόδομες, έστιατόρια κλπ. κλπ.

«Όλα πήγαιναν καλά επτά χρόνια και ποτέ δεν έδόθηκε και η πιο παραμυθική άφορητή ανησυχίας σχετικά με τις δουλειές του κ. Τζάσσερ και του συνεργάτη του κ. Φρεδερικό Γκραύνθαλντ, δικηγόρου. Όπως είδαμε, με τη συγκρότηση Τζάσσερ είχε αναπτύξει πολύπλευρη δραστηριότητα. Άλλα από το 1956 είχε στρέψει ιδιαίτερα την προσοχή του προς τα άκτια, που θα μετεπαλούοντο με μεγάλα κέρδη ύστερα από την άρση του ένοικιοστασίου. Έπειδή στην Άγγλία τα κέρδη ύστερα από την «κέρδη κεφαλαίου» δεν φορολογούνται, οι οικονομικοί έμπειρογνώμονες είχαν αντιληφθεί ότι οι έμπειρογνώμονες αυτές είναι από εκείνες που δημιουργούν εύκολα μεγάλες περιουσίες.

Το «σύστημα Γζάσπερ» ελειτούργησε ομαλά. Σύστημα απλό και σίγουρο. Το συγκρότημα αγοράζε περισσότερες από τις μισές μετοχές διαφόρων επιχειρήσεων και με τόν τρόπο αυτό, τόν καθόλου, άλλωστε, πρωτόγνωρο, εξασφάλιζε τόν έλεγχο εκατοντάδων επιχειρήσεων. Ό κ. Γζάσπερ άγοράζε μετοχές, έσποθετούσε τούς άνθρώπους τόν στά διοικητικά συμβούλια ένός πλήθους επιχειρήσεων και από καιρό πιά έθεωρείτο σάν ένας από τούς αναμφισβήτητους και μεγαλύτερους οικονομικούς «τσάρους» τής Μεγάλης Βρετανίας.

Χωμένος στο μικρό του γραφείο, άγνωστος στους περισσότερους και άφαντος, ο κ. Τζάσπερ διηύθυνε με την αναμφισβήτητη δεξιοτεχνία του και την ιδιοφυΐα του την καταπληκτική αυτή οικονομική συναυλία των 451 εταίρων!

Ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς

Καί ξαφνικά ξέσπασε τὸ κράχ — ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τοῦ κόσμου. Οἱ μετοχές Τζάσπερ ἄρχισαν νὰ κατακυκλοῦν στὸ χρηματιστήριο μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα καὶ μὲ τὴν δύναμη τῆς χιονοστιβάδας παρέσυρε ἡ μιά τιν ἄλλη. Ἀληθινὰ πανικός, ποὺ μεγάλωσε ἀκόμη περισσότερο ὅταν ἀπεκαλύφθη ὅτι ὁ στενὸν τερὸς συνεργάτης τοῦ κ. Τζάσπερ, ὁ κ. Γκρουνβάλτ, εἶχε φύγει ἀόρατος ἀπὸ τὴν Ἀγγλία καὶ βρέθηκε ξαφνικά στὸ Ἰσραήλ.

Πού όμως εσκάλασε η περίφημη μηχανή του κ. Τζάσπερ, που εδούλευε τόσο καλά επί τόσα πολλά χρόνια; Μέσα σε ένα τέτιον κευκόνα μετοχών, άγορών, πωλήσεων και εντολών, δεν είναι, φυσικά, καθόλου εύκολο να βρή κανείς τόν «μίτον της 'Αριάδνης». Τό βέβαιο όμως είναι ότι ο κ. Τζάσπερ, πού τόν Αύγουστο ανέλαβε την ύποχρέωση να καταβάλει πριν από τής 14 Σεπτεμβρίου περισσότερες από 1.200.000 λίρες στους μετόχους των ζυθοποιείων 'Ελνυ, τού Κάρντιφ, δεν ήμύποτεσε να πληρώσει τούς μετόχους τών. 'Υστερα από τρεις μέρες ο κ. Τζάσπερ εδήςαυε πώς τα ζυθοποιεία 'Ελνυ δεν άγοράστηκαν από τόν συγκροτήμά τόν, αλλά από τόν συνεργάτη τού κ. Γκρούνβαλντ, ό όποιος όμως δεν ήμύπορεσε να διαθέσει τα ποσά από τήν, έχρειάζόντουσαν γιά τήν ολοκλήρωση τής άγοράς. Καί εκείνη τή στιγμή, όπως είπαμε, ο κ. Γκρούνβαλντ, πού είχε εξαφανισθή μυστηριωδώς, βρισκόταν στο Τέλ - 'Αβίε.

Τί περισσότερο ήθελε γιά νά ξεσπάσῃ τὸ σκάνδαλο; Ἐνῶ οἱ μετοχές τοῦ συγκροτήματος Τζάσπερ κατακυλοῦν συνεχῶς στὸ χρηματιστήριο, οἱ μέτοχοι τῶν ζυθοποιεῶν ἔλυν διακρίνον ἀπὸ τὸ διοικητικὸ συμβούλιον τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ συγκροτήματος Τζάσπερ. Ἀληθινὸς κυκεώνας.

(P. Popper)

ΤΙ ΡΟΛΟ έπαιξε ό
λιτοδίαίτος καί κα-
λός οίκογενειάρχης κ.
Χάρρυ Τζάσπερ, πού
συνέδεσε τó ως χθές
έντιμό όνομά του μέ
τό μεγαλύτερο μετα-
πολεμικό σκάνδαλο
τής Μ. Βρεταννίας;

‘Αλλά τὸ μεγάλο κανόνι δὲν εἶχε σκάσει ἀκόμη. Ἔσκασε λίγο ἀργότερα καὶ μὲ τρομακτικὸ θόρυβο, ποὺ ἀνταπέκρινε τὴν κωνοκονία, ἔταραξε τὴν κυβέρνησιν καὶ ἔδωσε ἀπροσδόκητες ἐλπίδες στοὺς ἀντιπάλους τῆς. Λίγο ἀργότερα ἡ «Σταίτη Μπλίντρινγκ Σοσαίτις» ἀνεκοίνασε ὅτι εἶχε δανείσει στὸ συγκροτῆμα Τζάσπερ 7 ἑκατομμύρια λίρες, οἱ μισὲς ἀπὸ τῆς ὁποῖες εἶχαν δοθῇ χωρὶς ἀντίκρουσμα. Ἡ ἐταιρεία ὅμως αὐτή, ποὺ δίνει οἰκοδομικὰ δάνεια, συγκεντρώνει τὰ κεφάλαια τῆς ἀπὸ τῆς μικροκαταθέσεως τῆς φτωχολογίας. Οἱ οἰκονομίες 17.000 μικροκαταθετῶν κινδυνεύουν νὰ χαθούν.

«Θέλουμε τὰ λεφτά μας!»

Όπως ήταν φυσικό, η αποκάλυψη αυτή άνεσπάρωσε την κοινή γνώμη. Χιλιάδες μικροκαταθέτες συγκεντρώθηκαν έξω από τα κλειστά γραφεία της «Σταίρη Μπίλντιγκ Σοσάιτι», αναστατωμένοι.

—Θέλουμε τὰ λεφτά μας!

Οἱ ἐλπίδες τοὺς ὅμως εἶναι πολὺ μικρὲς — ἂν ὑπάρχουν.

Ἡ ὑπόθεση Τζάσπερ, πού συνεκλόνησε καὶ συγκλονίζει τὴν ἀγγλική κοινωρία, δὲν εἶναι, ἄλλωστε, καὶ ἡ μόνη. Λίγες μέρες πρὶν ἐστῆσάν τοι μεγάλα αὐτὸ σκάνδαλο ἡ ἀστυνομία εἶχε συλλάβει τὸς διευθυντὰς τοῦ συγκροτήματος Μάϊατ, πού ἦταν καὶ αὐτὸ συγκρότημα οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἶχε προσελκύσει πάμπολλους μικροκαταθέτας προσφέροντας ὑψηλὸ τόκο. Τώρα ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ εἶναι πού ἀπὸ ἐκκαθάρσιον.

Φυσικά, κανείς δεν κατηγορήσε την κυβέρνηση για όλα αυτά τα σκάνδαλα. Όμως το Έργατικό κόμμα αρπάξε την ουρανοπέμπτη αυτή ευκαιρία για να κατηγορήσει την κυβέρνηση ότι έδωσε υπερβολική ελευθερία στους κερδοσκόπους. Υποστήριξε επίσης ότι οι μεγάλες —και ύποπτες— επιχειρήσεις ακίνητων που δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια δεν θα είχαν καθυσχηματισθεί εάν οι Συντηρητικοί δεν είχαν καταργήσει τον έλεγχο επί των ενοικίων. Καί έτόνισε επίσης ότι εάν εφορολογούντο τα κέρδη κεφαλαίων, δεν θα εμφανίζονταν οι ύποπτοι επιχειρηματίαι που «πλουτίζουν εις βάρος του λαού».

«Έτσι, χωρίς να έχουν καμιά ανάμιξη στα σκάνδαλα αυτά, η κυβέρνηση του κ. Μάκ Μίλλαν και το Συντηρητικό κόμμα, αντιμετώπισαν ξαφνικά μεγάλο κίνδυνο. Γιατί η έπιχειρηματολογία των Έργατικών και η δυσανεμία του κόσμου μπόρεσαν να παρασύρουν ένα μεγάλο ποσοστό από τους αμειωρότεροντας—αυτούς δηλαδή ακριβώς που δίνουν τη νίκη.

Ο Κ. Μάκ Μίλλαν, που διάταξε ανακρίσεις, υποσχέθηκε ότι σε περίπτωση νίκης του Συντηρητικού κόμματος θα σχηματισθεί επιτροπή που θα εξετάσει την δυνατότητα αναθεώρησης της νομοθεσίας σχετικά με τις αγγώνιμες εταιρίες, ώστε να μην αφήνεται στάδιο δράσεως στους κερδοσκόπους. Με τον τρόπο αυτό η συντηρητική κυβέρνηση έκαμε μια μεγάλη προσπάθεια για να εξουδετερώσει τα επιχειρήματα των αντιπάλων της και να αποφύγει τις συνέπειες της απροσδόκητης αυτής κακοτυχίας, που ήρθε σε μια στιγμή εξαιρετικής γαλήνης για την κυβέρνηση και για την χώρα.

Μέσα στον κυκεώνα αυτόν και την σύγχυση που δημιουργήθηκε, μόνο ο κ. Τζάσπερ δεν έχασε την ψυχραιμία και την αισιοδοξία του. Βέβαιος πως όλα θα «σιάζονταν», στους δημοσιογράφους που διεδόσαν για να δρούν πληροφορήθηκε να δηλώσει, με μία έκφραση μελαγχολίας και εκπλήξεως:

—Κάποιος μοῦ τὴν ἔσκασε!

Είς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαια καθόλου εὐκόλοα νὰ δοθῇ ἀπάντησις. Ὅμως, ἡ ἀπόκρισις τοῦ συνταξιάρχου τοῦ καὶ παλαιού φίλου τοῦ Φρήντριχ Γκρουνδвалντ δημιουργεῖ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι αὐτὸν θὰ ἐννοοῦσε. Καθὼς ἀρχίσει νὰ διαλυτεῖται ἡ οὐμική τῆς σωτηρίας πού περιέβαλλε καὶ ἐπυροστάτευε ἐπὶ χρόνια τὸ συγκρότημα Τζάσπερ-Γκρουνδвалντ, ἀρχίσει νὰ ξεκαθαρίζη, γιὰ πρώτη φορά, ἡ καταπληκτικὴ φυσιογνωμία τοῦ πολυμήχανου συνταξιάρχου τοῦ κ. Τζάσπερ. Ὁ λαμπρὸς αὐτὸς δικηγόρος τῶν μεγαλύτερων οικονομικῶν μεγασιτάνων τοῦ Σίτυ, ἀνθρώπος πού εἶχε διαχειρισθῇ τὴ νομικὴ πλευρὰ ὑποθέσεων πού ἀντιπροσώπευαν ἑκατομμύρια λίρες, ἦταν ὁ τύπος τοῦ... θεοφοβούμενου ἀνθρώπου.

Τακτικὸς πάντα στὴ συναγωγή, ἀδιάλλακτος εἰς ὅλες τὶς νηστείες, τη-

(U.P.I.)

ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ θρησκόλη-
πτος καὶ φιλανθρώ-
φου Γερουσιαστή
συνεδύσε αποδοτικώτατα
τὸ Θεὸ μὲ τὸν Μαμωνᾶ.
Στοὺς δημοσιογράφους,
ποὺ τὸν κατήλωσαν σ' ἑ-
να ξενοδοχεῖο τῆς Χάϊφας
δήλωσε ὅτι εἶναι πρόθυ-
μος νὰ τὰ ἀποκαλύψῃ ὅ-
λα — ὅχι ὥσως καὶ νὰ
γυρίσῃ σπῆν Ἀγγλία.

ΕΝΑΣ ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΟΣ ΔΙΕΠΡΑΞΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ;

ρητής όλων των τύπων, έκανε συχνότατα παρέα με ραββίνους, με τους οποίους συζητούσε επί ατέλειωτες ώρες θρησκευτικά θέματα.

Έδιδε την εντύπωση ενός ανθρώπου άφωτισμένου στη θρησκεία και ακόμη περισσότερο ενός φανατικού θρησκόληπτου σε σημείο παροξυσμού. Το γραφείο του εθύμιζε συναγωγή. Στην πόρτα του γραφείου του ήταν καρφωμένοι μικροί μετάλλιοι κύλινδροι μέσα στους οποίους βρισκόντουσαν μικροσκοπικοί πάπυροι, όπου ήταν γραμμένες οι Δέκα Έντολές. Κάθε φορά που έμπαινε στο γραφείο του, ο Γκρούνβαλντ, έφερε στα χείλη του τα δάκτυλα του δεξιού χεριού του και ύστερα άγγιζε με αυτά συγκινημένος τους μικρούς αυτούς αγιασμένους κύλινδρους.

Φανατικός, μέχρι σχολαστικότητας, ήταν και στις νηστείες. Από την παραμονή κιόλας κάθε νηστείας εθύμιζε στους υπαλλήλους του να μη φέρουν μαζί τους τρόφιμα την επομένη. Και επειδή δεν τους εμπιστευόταν έφαχνε συχνά και τα συρτάρια τους, από φόβο μήπως είχε μείνει κανένα ψιχουλό από την προηγούμενη. Περιττό, βέβαια, να πούμε ότι η άργια του Σαββάτου έτηρείτο με πραγματικά θρησκευτική ευλάβεια.

Θρησκόληπτος και τυχοδιώκτης

Άλλο χαρακτηριστικό της περιέργης ψυχουσθέσεως του Γκρούνβαλντ ήταν η θρησκόληψία που τον κατέλαβε ύστερα από τον θάνατο του πατέρα του. Όλοκληρο το γραφείο μετετράπη άμέσως σε συναγωγή και ένα πλήθος Έβραίων συγκεντρωνόταν κάθε μέρα και έψαλλε δεισιές υπέρ ανασταύσεως της ψυχής του μακαρίτη.

Μέσα στην περιέργη αυτή ατμόσφαιρα, που εθύμιζε μάλλον μοναστήρι παρά γραφείο, ο Γκρούνβαλντ διηύθυνε με μεγάλη πραγματικά επιτυχία τις απειράριθμες τυχοδιωκτικές επιχειρήσεις του. Και είναι αλήθεια ότι είχε καταφέρει να συνδυάσει περίφημα τον Θεό με τον Μαίωνα.

Και πρέπει να αναγνωρισθεί ότι ο Έλχωδά είχε ευλόγησει απόλυτα τον άφωτισμένο πιστό του. Οι δουλειές επήγαιναν πραγματικά από το καλό στο καλύτερο. Έτσι, το γραφείο μετεκόμισε γρήγορα σε ένα πολυτελές μέγαρο με έτήσιο νοίκι 4.000 λιρών. Καθώς μεγάλωναν οι δουλειές, μεγάλωνε και το προσωπικό και έτσι, όταν εξόσπασε το σκάνδαλο, το γραφείο Γκρούνβαλντ απασχολούσε ήδη 45 υπαλλήλους. Το ιδιαίτερο γραφείο του διευθυντού ήταν επιπλωμένο ήγemonικάτα. Και από όλη την πλούσια διακόσμηση δεν έλειπαν, βέβαια, τα απαραίτητα θρησκευτικά σύμβολα. Θρησκός, αλλά και φιλανθής συγχρόνως, ο Γκρούνβαλντ διέθετε ένα πολύ σημαντικό κονδύλι για άνηθ. Τα πολλά βάζα του γραφείου ήταν γεμάτα πάντα με πολύ φρέσκα και άκριβα άνθη. Όλα αυτά ήταν πραγματικά μια άριστοτεχνική σκηνοθεσία. Η ατμόσφαιρα του γραφείου ήταν μια ατμόσφαιρα πλούτου, θρησκευτικής αυστηρότητας και αξιοπρέπειας. Ότι ακριβώς χρειαζόταν για να εμπνέει την εμπιστοσύνη, που είναι το κυριώτερο και απαραίτητο μέσο για κάθε μεγάλης κλίμακας επιχείρηση, κυρίως δε όταν αυτή γίνεται με ξένα λεπτά.

Η ζωή του Γκρούνβαλντ δεν έμοιαζε σε τίποτε με την αυστηρή, λιτή, νοικοκυριστική και άφανη ζωή του Τζάσπερ. Το γραφείο του Γκρούνβαλντ, πολυτελές και επιδεικτικό, δεν είχε καμιά σχέση με τα τρία απλά δωμάτια που ήταν όλο κι όλο το γραφείο του Τζάσπερ. Ένώ ο Τζάσπερ επήγαινε αθέατος και άθρομβος στο ταπεινό του γραφείο, ο Γκρούνβαλντ έβγαζε στο δικό του επιδεικτικά, μέσα στην άστραφτερή και κομψή λιμουζίνα του. Γενναίωδως πάντα, ήταν πρώτος στις εισφορές για διάφορους έβραϊκούς φιλανθρωπικούς σκοπούς, ενώ σύγχρονα ίδρυσε με έξοδα του μια ιερατική σχολή για την μόρφωση νεαρών ραββίνων.

Περίεργη κράμα θρησκόληψίας και τυχοδιωκτισμού, ο Γκρούνβαλντ ήταν ένας απόλυτος συγχρονισμένος επιχειρηματίας. Εκτός από το μισθό τους, κατέβαλλε συχνά στους υπαλλήλους του και έκτακτα επιδόματα, ενώ κάθε τρείς μήνες άργάνωνε μια δεξίωση προς τιμήν των. Έτσι, συνδέθηκε στενά με το προσωπικό και εξασφάλισε την ζηλευτή λειτουργία του γραφείου του. Η καλή αυτή λειτουργία, μαζί με την επιχειρηματική ιδιοφυΐα του και την μεγάλη επιβολή του, που την είχε δημιουργήσει και καλλιέργησει με εξαιρετική επιμέλεια και ευφυΐα, οι δουλειές επήγαιναν θαυμάσια και, καθώς απλωνόντουσαν, έφταναν και ως τα ζυθοποιεία Έλντ, του Κάρντιφ.

Τον περασμένο Αύγουστο ο Γκρούνβαλντ απέφασε να τα άγοράσει. Έπιχείρηση πολύ μεγάλη, τα ζυθοποιεία Έλντ περιελάμβαναν, εκτός από τα εργοστάσια, δυο μεγάλα ξενοδοχεία και 250 ποτοποιεία. Η δουλειά έκλεισε, έδόθη κάποια προκαταβολή και τα υπόλοιπα —1.200.000 λίρες— επρόκειτο να καταβληθούν στις 14 Σεπτεμβρίου.

Έτσι, όταν ο Γκρούνβαλντ είπε ότι θα πετιόταν ως το Κάρντιφ, κανείς δεν υποπτεύθηκε τίποτε. Όλοι ήξεραν πως είχε εκεί πολλές δουλειές. Η βόμβα ξεσπάσε όταν απεκαλύφθη ότι ο Γκρούνβαλντ δεν είχε πατήσει το πόδι του στο Κάρντιφ, αλλά το έσκασε για το Ίσραήλ.

Ένώ οι μετοχές του συγκροτήματος Τζάσπερ-Γκρούνβαλντ κατρακυλούσαν στο χρηματιστήριο και χιλιάδες απελπισμένων και άργισμένων φτωχολογιστών πολιορκούσαν την «Σταίτη Μπλιτλινγκ Σοσάιτις» ζητώντας τις καταθέσεις τους, οι οικονομικοί κύκλοι του Σίτυ είχαν μείνει κατάπληκτοι μπροστά στην άπιστευτη αυτή αποκάλυψη. Κανείς δεν μπορούσε να πιστέψει πως ο θεοφοβούμενος αυτός άνθρωπος, που είχε εμπνεύσει σε όλους άπεριόριστη εμπιστοσύνη, ήταν ένας τυχοδιώκτης και αδίστακτος άπατεώνας.

Δίπλα σ' αυτόν τον καταχθόνιο άνθρωπο, που φερόντας κρυφά και διαστικά άφησε τα τέσσερα παιδιά του στην Άγγλία, τί ρόλο έπαιξε, άραγε, πραγματικά, ο Τζάσπερ, που φαίνεται ένας χαρακτήρας ολότελα διαφορετικός; Ερώτηση προς το παρόν άλυτη, που θα κληθεί να διαλευκάνει η βρετανική δικαιοσύνη. Έν τώ μεταξύ όμως δεν είναι άπίθανο, η υπόθεση Τζάσπερ να στοιχίσει πολύ ακριβά στους Συντηρητικούς. ■■■

Όταν υπάρχουν 50.000 κλονισμένοι γάμοι...

Διαζύγιο αντί παρανομίας!

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

νήντα χιλιάδες παρανόμων οικογενειών εις μίαν κοινωνίαν σχετικώς μικράν, όπως η ελληνική, δεν είναι άμελητέον θέμα. Τα ζεύγη αυτά, έπειτα, —τά περισσότερα, τουλάχιστον— έχουν άποκτήσει τέκνα. Και τα τέκνα αυτά, ως μη προερχόμενα εκ νομίμου γάμου, θεωρούνται νόθα και έγγραφονται εις τα μητρώα ως «άγνώστου πατρός». Ποίος έχει δικαίωμα ν' άγνοήσει το πρόβλημα των άνευθύνων αυτών όντων;

Από την μίαν, λοιπόν, πλευράν έχομεν την εγκαταλειφθείσαν σύζυγον, η οποία είναι εις πλείστας περιπτώσεις θύμα —όταν δεν είναι θύτης άθρόουθς, ασύλληπτος από την διαδικασίαν του διαζυγίου, άλλ' άνυπόφορος. Έχομεν επίσης τα τέκνα, που ένδεχομένως έγεννήθησαν από τον τελικώς άποτυχόντα γάμον, άν και αυτά συνήθως αποτελούν άνασχετικόν φραγμόν και συνεπώς, όταν υπάρχουν, η άποτυχία δεν οδηγεί μέχρι πρακτικού χωρισμού και δημιουργίας νέας παρανόμου οικογενείας.

Από την άλλην πλευράν έχομεν τον σύζυγον, που και άν είναι ένοχος δεν ήμπορεί να καταδικάζεται ίσοβίως εις ένα δεσμόν άβάστακτον, την μη νόμιμον σύνεισάν του, που δεν ήμπορεί να χαρακτηρισθί εύτυχής, και τα έκ του παραινόμενου δεσμού τέκνα, που είναι τςσον άθώα, όσον και τα έκ του νομίμου γάμου, άλλα ύφίστανται σοβαρούς ψυχικούς τραυματισμούς, έκ μέρους του περιβάλλοντος, που είναι πάντοτε σκληρόν προς τους άδυνάτους.

Έπειτα, η διαιώνισις των καταστάσεων αυτών —γαίμων, άλλα μη ύπαρκτων πλέον γάμων άφ' ενός και παρανόμων, άλλα μονίμων και γονίμων συμβίσεων, άφ' έτέρου— άσκει έν υστάτη αναλύσει δυσάρεστον επίδρασιν επί της κοινωνίας. Χωρίς να κατοχυρώη τον θεσμόν του γάμου, προκαλεί ένα είδος έξοικειώσεως και άνοχής στο μεγάλον κοινό προς τας παρανόμους συμβιώσεις, αι οποίαι αύξάνων σταθερώς από έτους εις έτος.

Δημιουργούνται πολλοί κίνδυνοι

Τέλος, ιδέν είναι δυνατόν ν' άγνοηθί και το γεγονός ότι πολλάκις αι καταστάσεις αύται αποτελούν θερμικήν ευνουσία την δημιουργίαν τραγωδιών, την διάπραξιν εγκλημάτων και τον υποδοχισμόν γενικών της ήθικης στάθμης. Πολύ περισσότερους κινδύνους διατρέχει το σύνολον από την άποστέωσιν του θεσμού του γάμου, παρά από την προσαρμογήν του εις τας ύπαγορεύσεις της πείρας.

Ουδείς, βέβαια, θά ήμπορούσε να εισηγηθί σοβαρώς την μίμνησιν άλλων κοινωνιών εις την έλαφρότητα, με την όποιαν παρέχουν διάφορους εις κοινωνίας διαζυγίου. Η πρακτική όμως έχει άποδείξει ότι και η επικρατούσα εις την Έλλάδα άυστηρότης και η πολύπλοκος και δαπανηρά διαδικασία, η οποία απαιτείται διά την λύσιν άκόμη και άποδεδειγμένως κλονισμένων γάμων, δεν έξυπηρετούν, έν ύστάτη αναλύσει, ούτε το σύνολον, ούτε της γυναικός ιδιαίτερας τα συμφέροντα, ενώ δημιουργούν πολλούς κινδύνους και πολλές άδικους επιπτώσεις.

Ένα βήμα προς ρεαλιστικώτεραν αντιμετώπισιν του προβλήματος αυτού αποτελεί η περυσινή άπόφασις της Έπαρχίας της Έκκλησίας της Έλλάδος όπως έπιδρέψη —κατ' άρχήν, έφ' όψει και κατάπιν νομίμου διαδικασίας— την χορήγησιν διαζυγίου εις εκείνους, οι όποιοι τελούν από δεκαετίας και πλέον έν χωρισμώ από τραπέζης και κοίτης, έχων δημιουργήσι ιέας οικογενείας και έχων άποκτήσει τέκνα.

Η άπόφασις αύτή, η οποία άποκρυσταλλούται εις νόμον, αναγνωρίζει ότι έκ του πολυετούς χωρισμού έχει έξ αντικειμένου επέλθει άνεπανόρθωτος κλονισμός της έγγραφου σχέσεως. Και —με πρόθεση την έξασφάλισιν όλων των υλικών δικαιωμάτων των νομίμων συζύγων εις όσας των ύπαιτών— αποδίδει εις την νομιμοποίησιν των παρανόμων συζύγων και την τακτοποίησιν της θέσεως των χιλιάδων νόθων τέκνων.

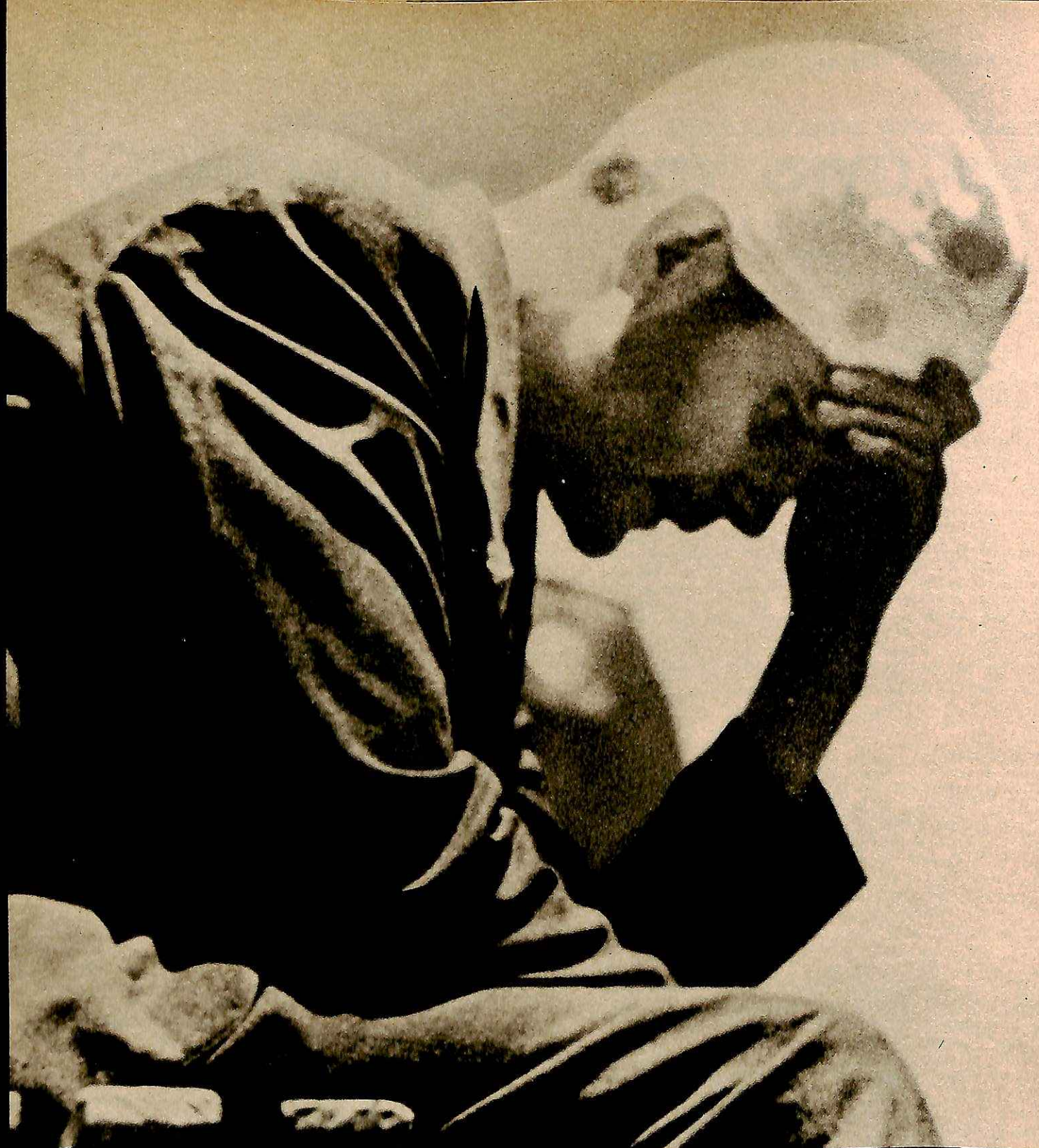
Συνήθως εις τας περιπτώσεις αύτας ο έπιδικών και μη κατορθώνων να έπιτύχη την λύσιν του γάμου είναι ο σύζυγος. Και δεν είναι, ως επί το πλείστον, άφογα τα αίτια της μεταστροφής αύτης, άν και συμβαίνει πολλάκις να γεννάται έξ άσταθιμότην λόγων άποστροφής προς το έτερον ήμισυ και άδυναμία συμβιώσεως. Τότε άπο της άλλης πλευράς έκδηλοΰται ελλογον μίσος, πείσμα, άρνησις άναγνώρισεως μιάς δυσαρέστου, άλλ' άθεραπεύτου πραγματικότητας και όχι σπανίως διάθεσις έκθωισμού.

Έξ ίσου υπεύθυνοι

Είναι δυστυχείς άνθρωποι άμφότεροι οι σύζυγοι. Και με την πάροδον του χρόνου, ανεξαρτήτως του ποίος ήρξατο χειρών άδίκων, έχων περιέλθει εις την ίδίαν σχεδόν μοίραν από άπόψεως ευθύνης. Διότι όσον κακόν είναι να θέλη κανείς ν' άπαλλαγί των δεσμών του γάμου χωρίς να ήμπορεί ν' άποδείξη ότι έχει άποχωρήσαν λόγους, άλλο τόσο κακόν είναι η άπελπις έμμονή —και μάλιστα με έκείναις στικτάς προθέσεις— εις την τυπικήν διατήρησιν ενός καθεστώτος, που έχει χάσει πρακτικώς την ήθικήν και ψυχικήν θάσιν του.

Γεγονός πάντως είναι ότι εις την κατηγορίαν αύτην των συζύγων, που ζητούν άλλα δεν κατορθώνουν ν' ανακτήσουν την έλευθερίαν των, συγκαταλέγονται άνθρωποι, οι όποιοι με τον μετέπειτα βίον απέδειξαν ότι δεν είναι φύσει θιασώται της πολυμιξίας, ότι θά ήμπορούσαν να σχηματίσουν σθερεάν οικογένειαν, άν η τύχη τους εύνοούσεν άρχικώς και ότι μάλλον ρέπουν προς τον οικογενειακόν βίον. Δεν πρόκειται, δηλαδή, περί στοιχείων, έναντι των όποιων διαιολογείται κάθε έφεκτικότης της Έκκλησίας και της Πολιτείας. Έπιστήμονες, άνώτεροι στρατιωτικοί, επαγγελματίαι και γενικώς άνθρωποι όλων των κοινωνικών επιδόσεων άπαρτίζουν την άτυχή αύτην στρατιάν.

Οι περισσότεροι έξ αυτών έχων δημιουργήσι νέους, παρανόμους, άλλα μονίμως δεσμούς. Και από του σημείου αυτού άρχίζει μία άλλυσις ήθικών και κοινωνικών προβλημάτων. Σαράντα και πε-

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΡΑΜΟΝ ΜΕΡΚΑΝΤΕΡ, ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥ

ΤΟ ΒΑΘΥ ΜΥΣΤΙΚΟ ΕΝΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ

Ο Ίσαακ Ντόν Λέβιν αποκαλύπτει
σ' όλες τις πτυχές της την απίθανη
προσωπικότητα του δισημοτέρου και
πιο μυστηριώδους πολιτικού δολοφόνου
της εποχής μας — του ψευδο-Μορνάρ,
που πριν από 19 χρόνια σκότωσε μ' ένα
σκεπάρνι του πάγου τον ιδρυτή του
Κόκκινου Στρατού Τρότσκι για να γίνει
«Ηρώς της Σοβιετικής Ένωσης».

Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΤΟΥ ΕΞΟΡΙΣΤΟΥ
ΣΥΜΠΡΟΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΦΩΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΛΕΤΑ ΤΩΡΑ ΠΟΥ Ο ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ
ΚΟΝΤΕΥΕΙ ΝΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΗ ΤΗΝ ΕΚΤΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟΥ

Ο Ίσαακ Ντόν Λέβιν, που γεννήθηκε στη Ρωσία κι' άνετράφη και σπούδασε στις Ήνωμένες Πολιτείες, είναι μιά από τις μεγαλύτερες διεθνείς αθθεντίες σχετικά με τη Σοβιετική Ένωση, την κυβέρνηση της και τους ήγέτες της. Είναι συγγραφέας ενός διβλίου για τη ρωσική επανάσταση κ' έχει γράψει και βιογραφίες του Λένιν και του Στάλιν. Αυτό το βιβλίο είναι βγαλμένο από το διβλίο που πρόκειται να εκδώσει έντός του Οκτωβρίου, με τίτλο «Το μυαλό ενός δολοφόνου».

Ακούμπωσα το αδιάρροχό μου στο τραπέζι, επίτηδες, για να μπορώ να δώσω το σκεπάρνι του πάγου, που είχα μέσα στην τσέπη μου. Αποφάσισα να μη χάσω τη θαυμάσια ευκαιρία που μου προσεφέρετο, κι ακριβώς τη στιγμή που ο Τρότσκι άρχισε να διαβάει το βιβλίο μου, που χρησίμευσε ως το πρόσχημά μου, έβγαλα το σκεπάρνι από το αδιάρροχό μου, το έσφιξα στη γροθιά μου και, κλείνοντας τα μάτια μου, του έδωσα ένα τρομακτικό κτύπημα στο κεφάλι...

«Ο άνθρωπος έβγαλε μιά τέτια φωνή, που δεν θα την ξεχάσω ποτέ όσο ζω. Φώναξε «Αααα!...» — ένα πολύ μακρύ, ατέλειωτο «Ααααα!...» — κ' έχω ακόμη την εντύπωση πως αυτή η κραυγή τρυπάει το μυαλό μου. Είδα τον Τρότσκι να σηκώνεται σαν τρελλός. Χύμηξε επάνω μου και μου δάγκωσε το χέρι — κοιτάζτε, φαίνονται ακόμη τα ίχνη των δοντιών του. Έπειτα τον έσπρωξα κ' έπεσε στο πάτωμα. Σηκώθηκε, όπως μπορούσε, κ' έπειτα, τρέχοντας ή τρικλίζοντας, δεν θυμάμαι πώς, βγήκε από το δωμάτιο».

Μ' αυτά τα λόγια — ένα παράξενο μίγμα φρίκης, έκπληξης και αυτοϊκανοποίησης — ο πιο διάσημος και μυστηριώδης δολοφόνος της εποχής μας περιέγραψε την πράξη του. Ο άνθρωπος, που έλεγε πως άνομαζόταν Ζάκ Μορνάρ, δολοφόνησε τον Λέοντα Τρότσκι, τον εξόριστο συνταγματάρχη της μπολσεβίκικης επανάστασης, στις 20 Αυγούστου 1940, μέσα στους τοίχους με τ' άτσα-λένια παραθυρόφυλλα του αψιτρά φρουρούμενου σπιτιού του Τρότσκι, κοντά στο Μέξικο Σίτι. Ο φονιάς καταδικάστηκε από τα μεξικανικά δικαστήρια, για το έγκλημα της δολοφονίας σημαίνοντος προσώπου, σε φυλάκιση 20 ετών.

Σε λιγότερο από ένα χρόνο, ο «Ζάκ Μορνάρ» θα άπολυθη. Σ' όλο αυτό το διάστημα έκρυβε αποφασιστικά την ταυτότητά του από τον κόσμο, αρνούμενος ν' αποκαλύψει τα κίνητρά του και τους πολιτικούς δεσμούς του. «Αν και μίλησε ελεύθερα μ' εκείνους που τον συνέλαβαν, δεν αποκάλυψε ποτέ τίποτε που θεωρούσε σημαντικό. Άλλα, χωρίς να το θέλη, άφησε να φανή η προσωπικότητά του τόσο καθαρά, ώστε ελάχιστα πράγματα έμειναν που δεν ξέρουν γι' αυτόν οι αρχές. Είναι τώρα δυνατόν να διαβάσει κανείς βαθιά στο μυαλό ενός ιστορικού κι από πολλές πλευρές αξιοσημείωτου δολοφόνου.

Η ταυτότητά του «Μορνάρ» έπαψε ν' αποτελεί πραγματικό μυστήριο εδώ και χρόνια. Το όνομά του είναι Ραμόν Μερκαντέρ — ή, για να είμαστε ακριβέστεροι, Χαίμ Ραμόν Μερκαντέρ ντελ Ρίο Χερναντέζ. Είναι Ισπανός και ηλικίας 45 ετών. Υπήρξε κομμουνιστής από τα 1934. Σκότωσε τον Τρότσκι κατά διαταγή της Σοβιετικής Κρατικής Ασφαλείας, που λεγόταν τότε «Νικαβέντε» κ' ήταν η πιο επίφοβη μυστική αστυνομική οργάνωση. Γι' αυτή την πράξη τι-

μήθηκε μυστικά με την ανώτατη κομμουνιστική διάκριση — έγινε «Ηρώς της Σοβιετικής Ένωσης».

Αυτά τα γεγονότα, καθ' εαυτά, δεν είναι πολύ παράξενα. Εκείνο που εκπλήσσει είναι ο χαρακτήρας του Ραμόν Μερκαντέρ. Δεν είναι ένας φανατικός ή ένας συνήθης φονιάς, αλλά ένας άνθρωπος ανώτερης πνευματικής δύναμης. Είναι, με τον τρόπο του, ένας επιστήμονας, του οποίου πεδίο δράσεως είναι η πολιτική δολοφονία — ο τύπος που ο Γάλλος συγγραφέας Άλμπερ Καμύς αποκάλεσε κάποτε «ο φιλοσοφικός εκτελεστής». Η επαγγελματική αφοσίωση με την οποία εξεπλήρωσε την αποστολή του (δαπάνησε δυο χρόνια για να μπει στο σπίτι του Τρότσκι) καθιστά την πράξη του μοναδική στην μακρά ιστορία των πολιτικών δολοφονιών.

Τα στοιχεία για τον Ραμόν Μερκαντέρ συγκεντρώθηκαν από τις μεξικανικές αρχές μετά από χρόνια συνεχών έρευνών, ανακρίσεων και ερωτηματολογίων. Ευθύς εξ αρχής, ο κρατούμενος έκανε ότι μπορούσε για να τις παραπλανήσει. Όταν συνελήφθη, η αστυνομία βρήκε επάνω του μιά δήλωση, που δικαιολογούσε και εξηγούσε το έγκλημά του, πιθανότατα για να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση θανάτου του. Ήταν γραμμένη γαλλικά και γεμάτη προφανή ψευδή. Είχε υπογράψει «Ζάκ Μορνάρ» και έλεγε πως καταγόταν από μιά παλιά βελγική οικογένεια κ' είχε σπουδάσει δημοσιογράφος στο Παρίσι, όπου ένταχθηκε στην τροτσκιστική κίνηση. Όταν όμως γνώρισε τον Τρότσκι προσωπικά, απογοητεύτηκε απ' αυτόν και τελικά αποφάσισε να τον δολοφονήσει, όταν ο Τρότσκι προσπάθησε να τον αναγκάσει να πάει στην Σοβιετική Ένωση για να οργανώσει σχέδια δολοφονίας του Στάλιν και άλλων.

Μιά παράξενη ταυτότητα

Αυτές οι δηλώσεις και άλλες που έκανε στην αστυνομία απέδειχσαν ανυπόστατες. Η περιγραφή που έκανε του πατέρα του, δόθεν τώως πρέσβευτού του Βελγίου στην Τεχεράνη, ήταν πλαστή. Οι βελγικές σχολές, όπου είπε ότι σπούδασε, ήταν ανύπαρκτες. Η διευθυνση που έδωσε για την μητέρα του, σ' ένα πρόστιο των Βρυξελλών, ήταν στην πραγματικότητα ή διευθυνση ενός μεγάλου καταστήματος, στο κέντρο της πόλεως.

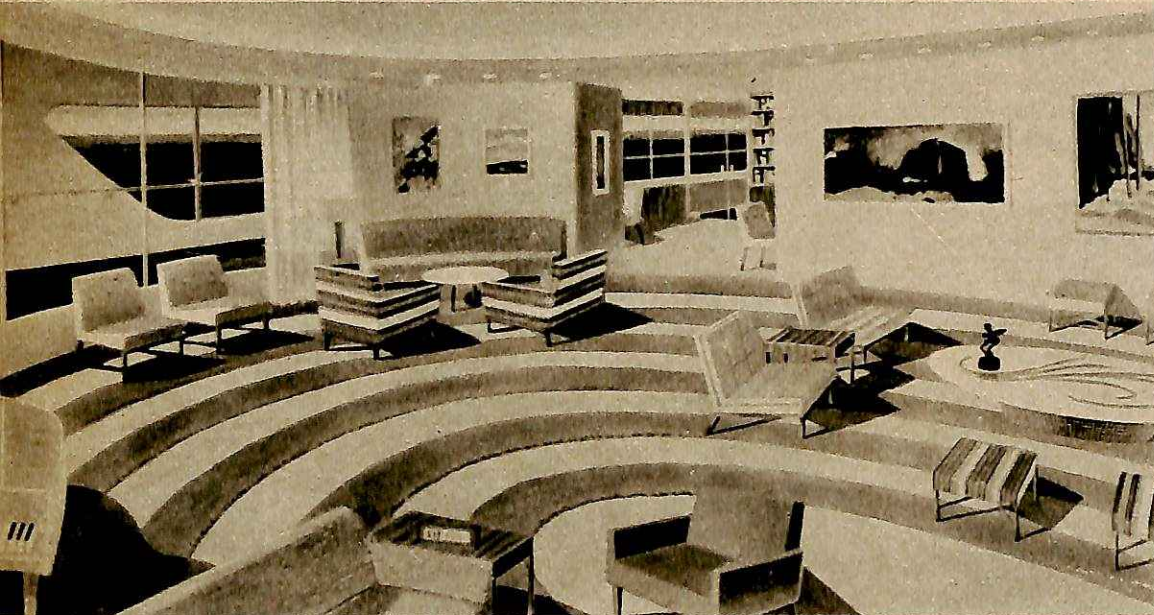
Άλλα κομμάτια πειθώ δεν μπορούσε να κάνει τον κρατούμενο ν' αλλάξει την ιστορία του. Ήταν φανερό πως βρισκόταν σε φοβερό ψυχικό ανασταμό. Επ' τι πολλές εβδομάδες, μετά τη σύλληψή του, βρισκόταν αλληλοδιαδόχως σε μιά νάρκη και σε μιά έξαλλη κατάσταση αδιάκοπης όμιλίας. Άλλα τα νεύρα του δεν κατέρρευσαν ούτε για μιά στιγμή. Τελικά, δήλωσε στον συνταγματάρχη Σαντοζέ Σαλαζάρ, τότε αρχηγό της μεξικανικής μυστικής αστυνομίας, ότι δεν θα άλλαζε την ομολογία του εάκομη κι αν του έβγαζαν το πετόι πόνο προς πόντος...

Πριν δικασθώ, ο «Μορνάρ» ανακρίθηκε από δυο διάσημους Μεξικανούς ειδικούς, τον δρ Χοσέ Γκομέζ Ρομπλέντα, κοσμητόρα της Ιατρικής και Βιολογικής Σχολής του Έθνικού Πανεπιστημίου του Μεξικού, και τον Άλφονσο Κουίρως Κουαρόν, καθηγητή της Έγκληματολογίας στη Νομική Σχολή του ίδιου πανεπιστημίου. Αυτοί οι δυο εργάζονταν μαζί του έξη ώρες την ημέρα, έξη μέρες την εβδομάδα, επί έξη μήνες — συνολικά, δηλαδή, 936 ώρες. Η έκθεσή τους, που έπιασε τελικά 1.359 σελίδες, υπήρξε η βάση της ανακριτικής εργασίας, που είχε σκοπό να συναρμολογήσει τα διάφορα στοιχεία σχετικά με την πραγματική ταυτότητα του δολοφόνου. Και χρειάστηκαν 10 χρόνια για να μπορέσει ο ένας απ' αυτούς, ο δρ Κουίρως Κουαρόν, να βρή συγκεκριμένες αποδείξεις των υποθέσεών τους.

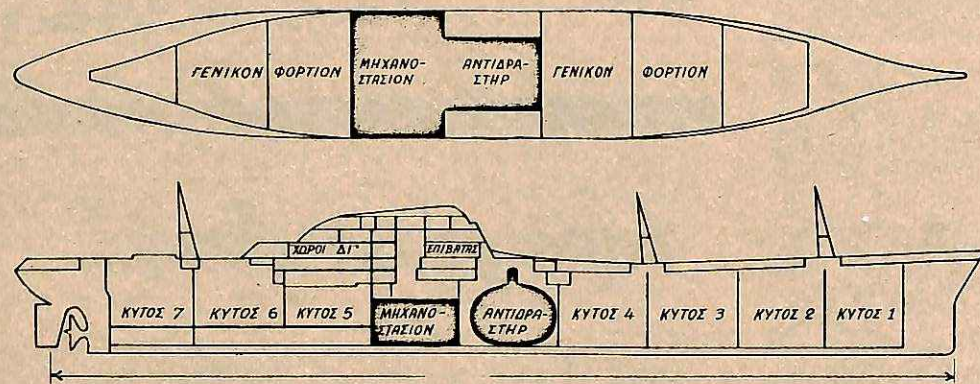
Αν και στην αρχή δυσπιστούσε προς τους δυο γιατρούς, ο κρατούμενος

Ο ΤΡΟΤΣΚΥ ΝΕΚΡΟΣ, ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

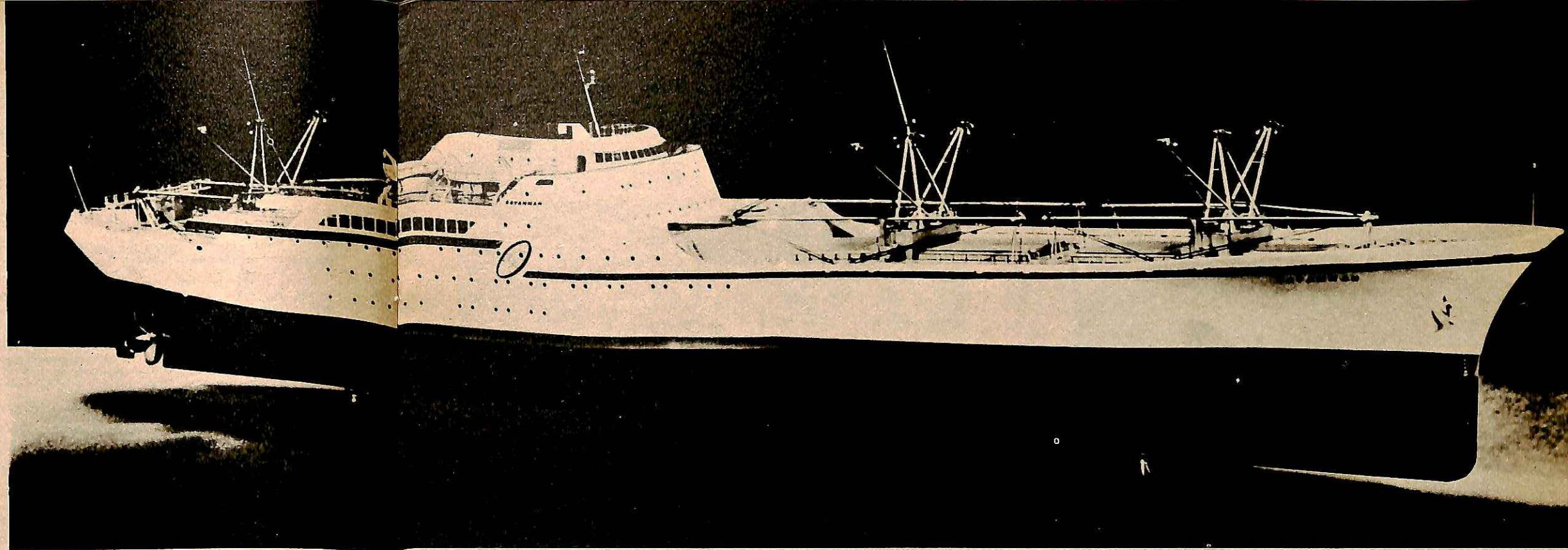
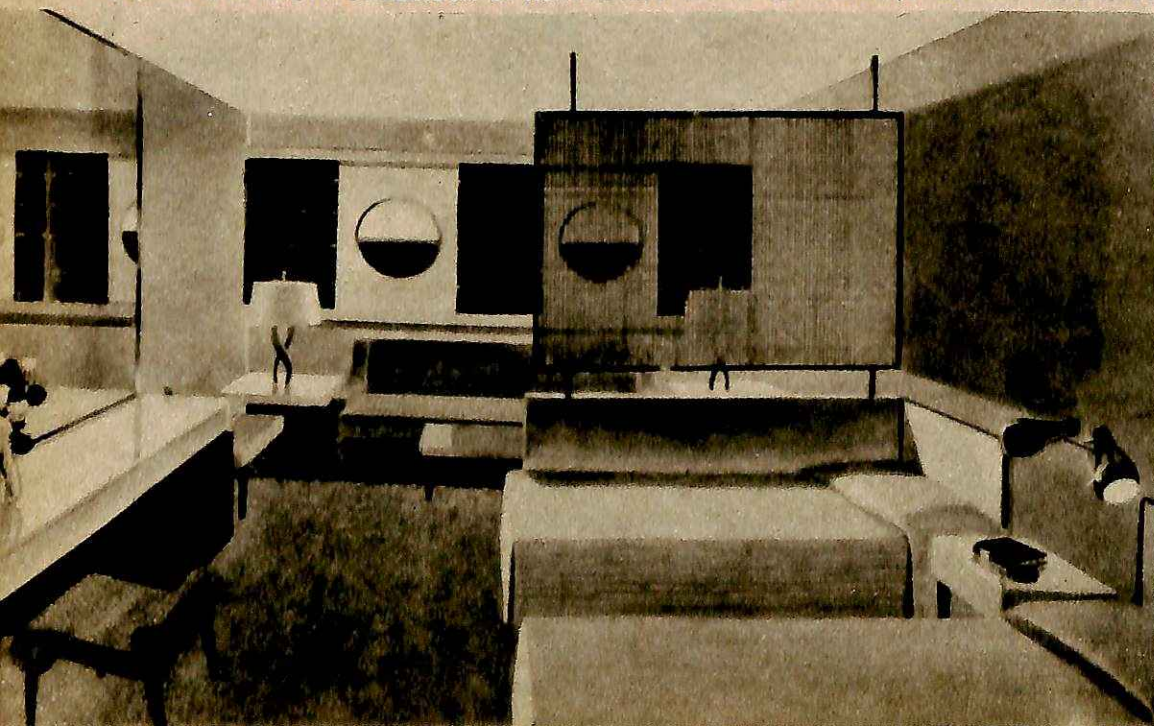

ΤΟΛΜΗΡΟ, ΜΟΝΤΕΡΝΟ, ΟΠΩΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΕ ΠΛΟΙΟ ΠΥΡΗΝΟΚΙΝΗΤΟ, ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΤΟΥ «ΣΑΒΑΝΑ»

ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΨΗ ΚΑΙ ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ ΤΟΥ «ΣΑΒΑΝΑ» ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

ΜΕ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΕΧΟΥΝ ΣΧΕΔΙΑΣΘΗ ΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΚΑΜΠΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΗΝΤΑ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ

Η ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΡΑΒΙΩΝ ΔΕΝ

ΣΥΓΚΙΝΕΙ ΠΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑΥΠΗΓΟΥΣ, ΠΟΥ ΕΔΩΞΑΝ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΥΡΗΝΟΚΙΝΗΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΟΣΟ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΙΟ ΑΕΡΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΥΡΗΝΟΚΙΝΗΤΟ ΣΚΑΦΟΣ

ΘΑ ΤΑΞΙΔΕΥΗ ΕΠΙ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ

Πριν από 140 χρόνια, στις 22 Μαΐου 1819, άρχισε ένα ταξίδι που ακόμα δεν έχει τελειώσει. Εκείνη την ημέρα, το ατμόπλοιο «Σαβάννα» ξεκινούσε για να περάσει τον Ατλαντικό. Ήταν το πρώτο σκάφος στον κόσμο που με την πρόσφατη (τότε) χαλιναγωγημένη δύναμη πραγματοποιούσε αυτόν τον άθλο-σταθμό. Ο ατμός άνοιξε το δρόμο και παραχώρησε τη θέση του σε νέες ασύλληπτες δυνάμεις ενέργειας. Και το ταξίδι συνεχίζεται...

Δίκαια, λοιπόν, απέφασαν οι Άμερικανοί να βαπτίσουν «Σαβάννα» το πρώτο πυρηνόκινητο σκάφος του κόσμου που κατασκευάζεται τώρα πυρετωδώς στα ναυπηγεία της Νέας Υόρκης. Η προϊστορία του νέου αυτού σταθμού στην εξέλιξη της ναυπηγικής και γενικότερα της τεχνικής ανάπτυξης του σύγχρονου πολιτισμού είναι μακρά. Για πρώτη φορά στις 25 Απριλίου 1955, ο πρόεδρος Άϊζενχάουερ έπρότεινε την κατέλκυση ενός πυρηνόκινητου σκάφους, σε λόγο του που είχε εκφωνήσει τότε για την ειρηνική χρησιμοποίηση της νέας έωσφορικής δυνάμεως που είχε αποσπαστεί από τη φύση ο άνθρωπος.

Χρειάστηκε να περάσει πάνω από ένας χρόνος έντακτης προεργασίας, ώσπου να δώσουν έγκληση το υπουργείο Ναυτικών και η Έπιτροπή Ατομικής Ενέργειας, στις 30 Ιουλίου 1956, στα ναυπηγεία για την κατασκευή. Η είδηση άνηγγελη στο αμερικανικό κοινό και στον κόσμο, στις 15 Οκτωβρίου 1956. Και πέρασαν από τότε άλλα τρία χρόνια μέχρι τις 21 Ιουλίου 1959, όποτε η κυρία Άϊζενχάουερ έσπασε την καθιερωμένη μπουτίλια με τη σαμπάνια στην πλώρη του κολοσσού.

Το «Σαβάννα», έκτοπίσματος 21.000 τόννων, προορίζεται για επίβατο και φορτίο και είναι σχεδιασμένο για να διαπλέη 300.000 μίλια,

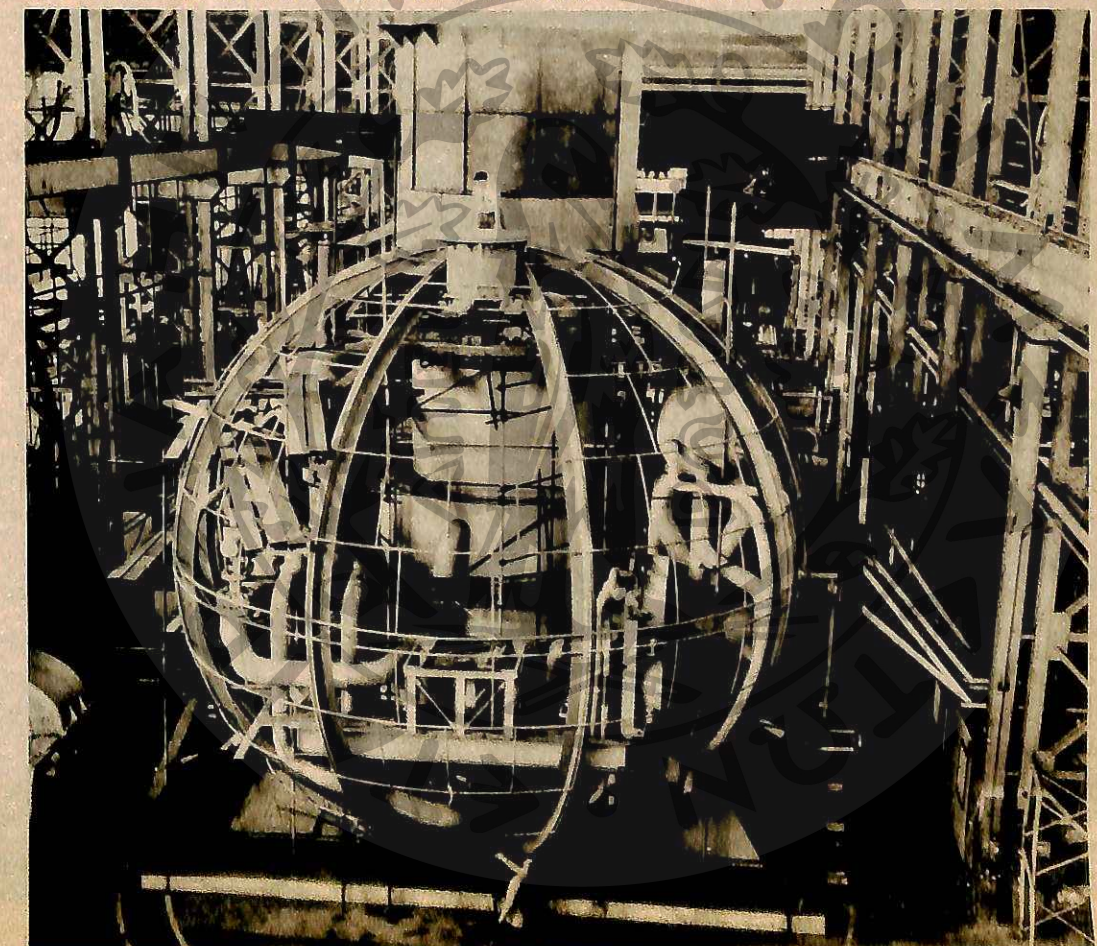
ή επί τρία χρόνια περίπου χωρίς ανεφοδιασμό σε καύσιμα. Η εκμετάλλευσή του θα γίνει από την «Στέιτς Μαρίν Κορπορέσιον», μια ιδιωτική επιχείρηση. Αλλά υπολογίζεται ότι θα περάσει ένας χρόνος ακόμα σε δοκιμαστικούς πλόες, πριν παραδοθεί στο κοινό.

Η δαπάνη για το «Σαβάννα» θα ανέλθει τελικά στο αστρονομικό ποσό των 40.250.000 δολαρίων. Από αυτά τα 22.250.000 δολάρια καταβλήθηκαν στην ΑΕΓ για την κατασκευή του συγκροτήματος των πυρηνικών κινητήρων του. Τα υπόλοιπα 18.000.000 αφορούν την κατασκευή του σκάφους, τον εξοπλισμό του και την εκπαίδευση του ειδικευμένου προσωπικού που θα το επανδρώσει. Η εκπαίδευση αυτή άρχισε πριν από ένα χρόνο και αφορά την εξοικείωση 16 μηχανικών με τα νέα καθήκοντά τους.

Το «Σαβάννα» θα μπορεί να αναπτύσσει ταχύτητα 20,25 κόμβων, αλλά θα μεταφέρει μόνο 60 επιβάτες. Ο υπόλοιπος χώρος, 746.200 κυβικά πόδια, προορίζεται για το φορτίο. Στη διάρκεια του χωρίς ανεφοδιασμό ταξιδιού του, θα καταναλώσει μόνο 60 από τα 7.050 χιλιόγραμμα διοξειδίου του ουρανίου με το οποίο θα είναι εφοδιασμένο. Παράλληλα θα περισσεύσουν και 18 χιλιόγραμμα πλουτωνίου και ποσότητες ισοτόπων, που είναι περιζήτητα στην αγορά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πρώτο πυρηνόκινητο σκάφος θα είναι το ασφαλέστερο πλοίο του κόσμου. Στη δήλωση αυτή προέβλεπαν επίσης οι κυβερνητικοί κύκλοι της Ουάσιγκτον. Αλλά εκείνο που έτονίσθη ιδιαίτερα — και έχει αυτό μεγάλη σημασία έπειτα από την άλματώδη αύξηση της ραδιενέργειας σε όλο τον κόσμο — είναι το γεγονός ότι ούδεις κίνδυνος μόλυνσης θα προέλθει από το «Σαβάννα».

ΣΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟΥ ΠΛΩΤΟΥ ΚΟΛΟΣΣΟΥ — Ο ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡ

65/1 "ΤΣΙΝΙΝ"

ΒΑΦΕΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Μόνη σας λούζεσθε στο σπίτι με το Γερμανικό χρωσασμπουάν POLYCOLOR. Θα δώσετε στα μαλλιά σας το **χρώμα** και την **απόχρωση** που θέλετε. Διαλέξετε από τη συλλογή POLYCOLOR το μοντέρνο χρώμα και την απόχρωση που ταιριάζει στον τύπο σας. Ο καθρέπτης σας θα σας δείξει τα αποτελέσματα:

- Με POLYCOLOR, μαλλιά στο φυσικό τους χρώμα, μαλακά, εύκολα στο χτένισμα και στην περμανάντ, γεμάτα **υγεία, λάμψη, όμορφιά**.
- Το POLYCOLOR λούζει σαν το καλύτερο σαμπουάν και τονίζει το φυσικό χρώμα ή απόχρωση των μαλλιών σας.
- Το POLYCOLOR ξαναδίνει στα **λευκά** και **γκρίζα** μαλλιά την παλιά όμορφη ή το φυσικό τους χρώμα, **ξανθό, καστανό** ή **γκούρο**.

ΜΕ POLYCOLOR ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΘΩΡΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΟΚΚΙΝΙΖΟΥΝ ΠΟΤΕ

POLYCOLOR

ΠΡΟΪΟΝ
TheraChemie
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Επισκεφθείτε μας δια κάθε συμβουλή στο κεντρικό μας πρατήριο Κανάρη 29. Αθήνας ή συμπληρώσατε και αποστείλατε το παρόν απόκομμα μαζί με μία τούφα από τα μαλλιά σας εις τα:
Γραφείο της Γεν. Αντιπείρας POLYCOLOR, Πανεπιστημίου 9, Αθήναι Τηλ. 27 - 397

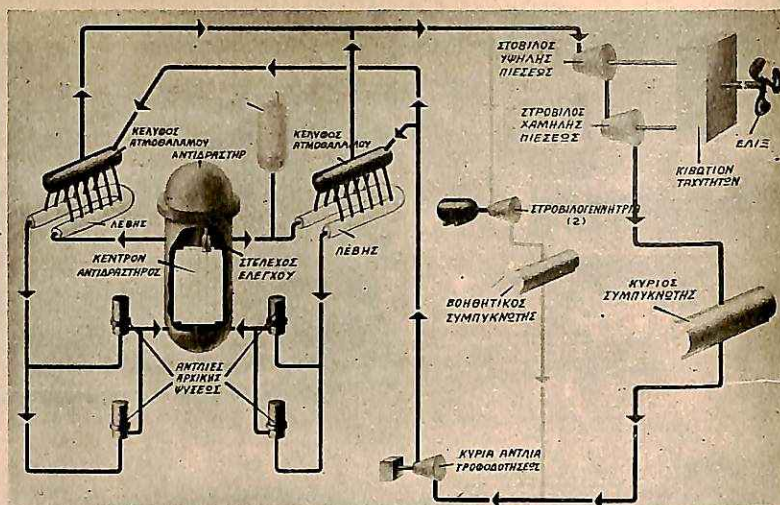
Όνομα

Διεύθυνσις:

Χρώμα μαλλιών

Επιθυμητή απόχρωση

POLYCOLOR ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

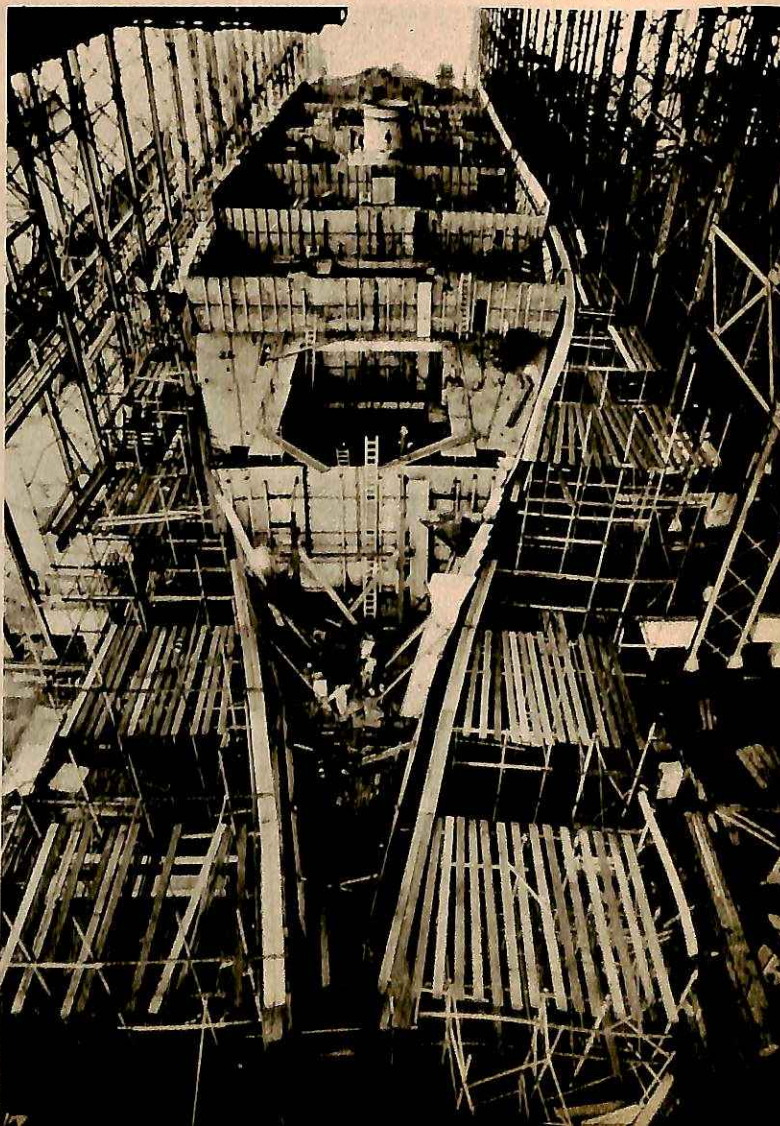
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΥΡΗΝΟΚΙΝΗΤΟ ΣΚΑΦΟΣ

«Ουδεμία λιμενική αρχή πρόκειται ν' αντιμετώπιση σοβαρόν πρόβλημα προκαλούμενον εκ τυχόν κινδύνου μόλυνσεως από τὸν ἐν λόγω σκάφος», τόνισε ὁ Ἀμερικανὸς ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου κ. Τζὼν Ἀλλεν. Ἐχουν ληφθῇ ὅλα τὰ μέτρα προστασίας καὶ γιὰ τὴν περίπτωση ἀκόμα πού τὸ «Σαβάννα» θὰ συγκρουσθῇ ἢ θὰ βυθισθῇ. Ἐνας κυλινδρικός θάλαμος με χαλύβδινη θωράκιση ἐξασφαλίζει προστασία ἀπὸ τυχόν αἰφνίδια ἐκρηξη τοῦ ἀντιδραστή-
ρος. Ἐπίσης εἶναι πλήρης ἡ ἀπομόνωση τῆς ραδιενεργοῦ ὕλης ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ σκάφους.

Ὅσο γιὰ τὴν τύχη τῶν ραδιενεργῶν καταλοιπῶν, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει ἢ νὰ ἀπορρίπτονται ὡς ἀχρηστα ἢ νὰ διατηροῦνται γιὰ νὰ ἀξιοποιηθοῦν, προβλέπεται ὅτι θὰ κατακρατοῦνται ὁλοσχερῶς στὸ σκάφος ὅλα τὰ ὑγρὰ καὶ στερεὰ κατάλοιπα, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του σὲ λιμάνι ἐφωδιασμένον με εἰδικὲς ἐγκαταστάσεις ἀσφαλούς ἀπομακρύνσεως καὶ ἀποστολῆς των στὶς περιοχὲς ἀπορρίψεως. ■ ■ ■

ΠΡΩΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ, ΣΤΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Από τῆς δίσκου

...πού κυκλοφοροῦν

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ ΔΙΣΚΟΙ τῶν «Ἀλλεγκρέτες» περιέχουν τέσσερις μεγάλες ἐπιτυχίες. Καὶ πρῶτα πρῶτα τὸ «Τὴ φὸρ τοῦ», τὸ πασίγνωστο τσά-τσά, πού πήρε με τὴ νέα του ἐκτέλεση καινούργια ζωὴ καὶ ξαναφούντωσε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Στὸν ἴδιο δίσκο (ὕπ' ἀριθ. 403) ὑπάρχει καὶ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Σίδνεϋ Μπεσέ, τὸ «Πίτι Φλαίρ», πού ἐκτελεῖται μ' ἐξαιρετικὴ μαεστρία ἀπὸ τὸ συγκρότημά μας. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 404 δίσκος μᾶς προσφέρει ἄλλες δύο ἐπιτυχίες τῶν Ἀλλεγκρέτες. Τὸ «Λίττλ σπάρ» καὶ τὸ «Γιάκετ Γιάκ» εἶναι τόσο ὠραία, πού περιπετεύουν τὰ πολλὰ λόγια. Μόλις τ' ἀκούσετε θὰ καταλάβετε ἀμέσως καὶ θὰ δικαιολογήσετε τὸν θόρυβο πού ἔχει γίνεϊ γύρω ἀπ' αὐτὰ στὴν Ἀμερικὴ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΑΦΡΟῦ τραγουδιοῦ καὶ ἰδίως τοὺς φανατικούς ὁπαδούς τοῦ Τζόννυ Μάτις θὰ συστήσουμε δύο ὠραίατα τραγούδια πού νέγρου αὐτοῦ καλλιτέχνου με τὴ ζεστὴ καὶ πειδαρχημένη φωνή. Τὸ πρῶτο ἔχει τὸν τίτλο «Λέτ'ς λάβ» καὶ τὸ δεύτερο «Γου-ὠρμ». Καὶ τὰ δύο εἶναι πάρα πολὺ ὠραία καὶ σήμερα καταλόγονται μετὰ τῶν μεγαλύτερων ἐπιτυχιῶν τοῦ Μάτις. Τὸν Τζόννυ Μάτις συνοδεύει καὶ στὰ δύο αὐτὰ τραγούδια τοῦ ἡ περίφημη ὀρχήστρα τοῦ Πέρσυ Φαίηθ καὶ ἔχουν ἐγγραφή σ' ἕνα δίσκο 45 στροφῶν τῆς «Φονίτα».

ΚΙ ἈΛΛΗ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ τοῦ Ντομένικο Μοντουνίο, τοῦ περιφημοῦ αὐτοῦ Ἰταλοῦ πού ἔχει κατακτήσει τὸν κόσμον καὶ τὰ τραγούδια του εἶναι τὰ μεγαλύτερα σουξέ σὲ κάθε χώρα. Ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι στὴν Ἰταλία δὲν ἀκούει κανεὶς τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ Μοντουνίο καὶ ἑλληνικά... μπουζούκια... Ἡ νέα, λοιπόν, ἐπιτυχία τοῦ Μοντουνίο εἶναι τὸ «Φαρφάλε», ἕνα τραγούδι εὐθύμο, πεταχτό καὶ γρήγορο καὶ ἔχει ἐγγραφή σ' ἕνα δίσκο 45 στροφῶν τῆς «Φονίτα».

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΑΤΥΧΟΥΣ μουσουργούς ὑπῆρξε ὁ Λουτζι Μπακκερίνι (1743 - 1085). Ἀτυχος, γιὰτὴν ἡ ἀναμφισβήτητη ἰδιοφυΐα του σκιάστηκε, ὅσο ζοῦσε, ἀπὸ τὶς μεγαλοφυΐες ἄλλων συγχρόνων του. Ἄν καὶ Ἰταλός, πέρασε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του στὴν Ἰσπανία. Πολὺ λίγα ἀπὸ τὰ ἔργα του ἀναγνωρίστηκαν καὶ πολὺ λιγότερα παίζονται σήμερα. Κι ὁμως, ὁ πῆρξε πολυγραφώτατος (περίπου ἑκατὸ κοινῆτά, περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸ κουαρτέτα, ἔξηντα τρίο καὶ εἴκοσι συμφωνίες). Ἀπ' ὅλ' αὐτά, μιὰ εἰσαγωγή, μιὰ -δυὸ συμφωνίες καὶ τὸ κοντσέρτο γιὰ τσέλλο, σὲ Β μείζονα, εἶναι τὰ μόνα πού παίζονται σήμερα καὶ πού εἶναι ὅμως ἀρκετὰ γιὰ νὰ δείξουν τὸ μεγαλεῖο τοῦ Μπακκερίνι. Τὸ κοντσέρτο τοῦ γιὰ τσέλλο (Ἀλλέγκρο μοντεράτο Ἀντάτζιο νὸν τρόπο - Ρόντο) θὰ τὸ βρῆτε σὲ μιὰ θαυμάσια ἐκτέλεση ἀπὸ τὸν Τιμπὸρ Μασσούλα, τὴν Συμφωνικὴ τῆς Βιέννης με τὸν Πάουιγκάρνερ στὸν δίσκο 400073 ΑΕ, τῆς «Φίλιπς».

Από τὴ μιά γενιά ἕως τὴν ἄλλη

σεντόνια γερὰ
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Λευκά πού μένουν λευκά
Χρωματιστά πού δὲν ξεθωριάζουν

№ 120 : Γερὸ, κατάλευκο ἢ σὲ εὐγενικούς χρωματισμούς.

ΙΡΑΝΔΑ : Σεντόνι πολυτελείας, στερεὸ, χιονάτο.

ΒΙΚΤΟΡΙΑ : Λεπτὸ καὶ φινό σεντόνι, μεγάλης ἀντοχῆς.

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὕφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι θάζει ὁ νοῦς σὲ θαυμάκερὰ ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεύει!

Η ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ της νίκης φωτίζει το θαλασσοδαρμένο πρόσωπο του Κλάρκ. Μιά νίκη χωρίς πρακτικά περιεχόμενο, αλλά πάντως μία νίκη —ή περιπέτεια για την περιπέτεια

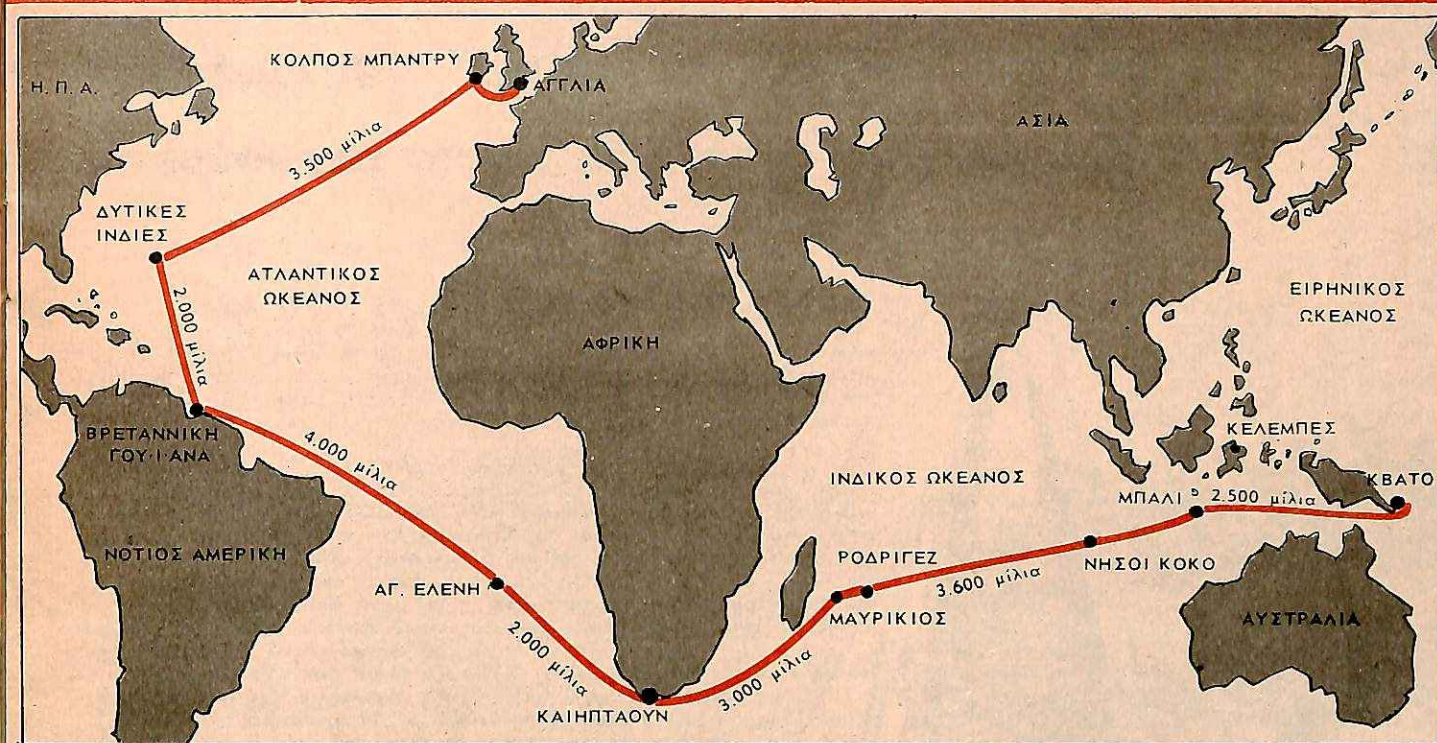
ΠΕΡΙΠΛΕΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΥΑΡΟΓΕΙΟ ΕΠΙ ΕΞΗ ΕΤΗ!

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ. ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΕΞΗ ΧΡΟΝΙΑ, Η «ΣΟΛΑΙΗΣ» ΓΥΡΙΖΕΙ ΣΤΟ ΠΛΥΜΟΥΘ

ΖΗΛΩΤΗΣ ΤΟΥ ΣΕΡ ΦΡΑΝΣΙΣ ΝΤΡΑΙΗΚ ΕΝΑΣ ΑΓΓΛΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΣΕ ΔΙΠΛΑΣΙΟ ΧΡΟΝΟ ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ "ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΟΥΡΣΑΡΟΥ,, ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤΙΑΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ο καθένας έχει το ιδανικό του —μια φυσιογνωμία λίγο πολύ διάσημη— και προσπαθεί να το μοιάσει. 'Αλλά για να έχεις ιδανικό τον Φράνσις Ντράιηκ, τον φημισμένο θαλασσοπόρο που ὤργωσε τους ὠκεανούς ἐξώ και τέσσερις περίπου αἰῶνες, πρέπει πρώτα ἀπ' ὅλα νὰ εἰσαι Ἕλληνας καὶ δεύτερο νὰ εἰσαι προικισμένος με μιὰ ἀσυγκράτητα ρομαντικὴ ἰδιοσυγκρασία, πού δὲν διστάζει νὰ θέσει σὲ ἐφαρμογὴ καὶ τὸ πιὸ παράτολμο ὀνειρο. Κι ὅμως ἔγινε κι αὐτὸ στὶς ἡμέρες μας, ἀδόρυβα, διακριτικά καὶ μόνο ἀφοῦ πραγματοποιήθηκε βλέπει τώρα τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀπὸ τὸ 1577 ὡς τὰ 1580, ὁ ξακουστός κουρσάρος περιέπλευσε τὴν ὑδρόγειο μέσα σὲ δυὸ χρόνια καὶ 10 μῆνες. Ὁ ἄθλος του αὐτὸς στοίχειωσε στὴ φαντασία τοῦ πλοίαρχου Βίκτωρος Κλάρκ, πού ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐπαναλάβῃ. Καὶ ξεκίνησε, στὰ 1953, μετὰ τὴ συντροφία ἐνὸς συμπατριώτη του. Γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ αὐτοῦ διᾶλξε ἕνα καραβάκι πολὺ μικρότερο ἀπ' τὴν ναυαρχίδα τοῦ Ντράιηκ. Ἀλλὰ ὁ γυρός του κράτησε πάνω ἀπὸ τὸν διπλάσιο χρόνο. Μόλις πρὸ ἡμερῶν ἐπέστρεψε ὁ Κλάρκ στὸ Πλύμουθ, ἀπὸ ὅπου εἶχε ξεκινήσει πρὶν ἀπὸ ἕξι χρόνια. Ἀπὸ τὸ μοναδικὸ αὐτὸ ταξίδι προσφέρουμε στοὺς ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ ἕνα λιτὸ καὶ λακωνικὸ ἡμερολόγιο καταστρώματος.

Ἀκολουθώντας τὴν πορεία τοῦ μεγάλου προγόνου του, τοῦ θαλασσοπόρου σέρ Φράνσις Ντράιηκ —ἐνὸς ἀπὸ τοὺς θεμελιωτὰς τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας— ὁ Βίκτωρ Κλάρκ περιέπλευσε τὴν ὑδρόγειο μετὰ καρυδότσουφλό του. Στὸν χάρτη σημειώνονται τὰ τελευταῖα στάδια τῆς διαδρομῆς ἀπὸ τὸ Κβάτο, μέχρι τὸν κόλπο Μπάντρο, στὴν Ἀγγλία

Τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ταξιδιοῦ — Ἀποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα

Τὸ 1953, ὁ Βίκτωρ Κλάρκ, ἕνας ἀπόστρατος ἀξιωματικός τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, ἀποφάσισε νὰ κάνῃ τὸν γύρο τοῦ κόσμου. Στὰ 45 χρόνια του ἦταν ὁ ρομαντικὸς καὶ ἀσυγκράτητος νέος τῶν 18. Ἰνδάλμα τοῦ ὁ σέρ Φράνσις Ντράιηκ. Ἦξε ν' ἀναστήσει τὴν παλιὰ ἀγάπη γιὰ τὴν περιπέτεια καὶ τὸ ἄγνωστο. Ἡ τράπεζα τοῦδωσε ἕνα ἔκτοκτο ἐπίδομα 40 λιρῶν γιὰ τὸ ταξίδι, στὸ ὁποῖο θὰ εἶχε γιὰ σύντροφό του τὸν Θόρντον, ἕναν παλιὸ ναυτικό. Ἔτσι, ἕνα δειλινὸ τοῦ Σεπτεμβρίου, κάτω ἀπ' τὸ βλέμμα τοῦ Φράνσις Ντράιηκ, πού ἔστεκε ψηλὰ στὴν προκυμαία, ἡ «Σολαίης», μιὰ δικάτορτη ἄσπρη γολέττα, γλίστρησε ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Πλύμουθ στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα.

Τὸ μεγάλο ὄνειρο

Τρία χρόνια ὑπολόγιζε ὁ Κλάρκ πὼς θάλειπε ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ἐλῆψε ἕξι. Κι ἂν τῶς, πάλι δὲν θὰ διστάζε. Τὸ ταξίδι αὐτὸ ἦταν τὸ μεγάλο ὄνειρο τῆς ζωῆς του.

Λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Μαδέρα δυνατοὶ πόντοι στὸ αὐτὸ τοῦ τὸ ἀνάγκασαν νὰ σταματήσει γιὰ γιαντρε. Φεύγοντας ἀπὸ κεῖ, τὴ δεύτερη νύκτα ξέσπασε καταιγίδα. Ὅταν τὸ πρῶτὸ ὁ Κλάρκ ἀνέβηκε στὸ κατὰστρωμα βρῆκε τὸν Θόρντον νὰ κοιτάζῃ μωτρωμένους ἕνα χοντρὸ σκονὶ πού, θαλαμῆνο ἀπὸ τὴ θέση του, κρεμόταν ἀπὸ τὸ κατάρτι τῆς πρύμνης. Δυὸ μέρες ἀργότερα σταμάτησαν στὸ Λὰς Πάλμας γιὰ ἐπισκευή.

Στὸ λιμάνι, πού τοῦ Κλάρκ τοῦ φάνηκε ὁ ἐπίσημος τόπος γιὰ σκουπίδια, τοὺς υποδέχθηκε ἕνας σκύλος πού μπήκε στὴ θάλασσα γαυγίζοντας καὶ τοὺς συνάδεψε κολιμπώντας ὡς τὴν ἀκτὴ. Στὸν Ἅγιο Βικέντιο σταμάτησαν γιὰ γιαντρε. Βαρεστημένοι ἀστυνομικοὶ ἀνέβηκαν στὴν «Σολαίης» γιὰ τὸν τυπικὸ ἔλεγχο τῶν χαρτιῶν τους. Ὁ Πορτογάλος ἀξιωματικὸς πῆρε τὸν Κλάρκ παράμερα καὶ τοῦ εἶπε:

—Υπάρχουν πολλοὶ κλέφτες στὸ λιμάνι, σε-

νὸρ. Καλὰ θὰ κάνετε νὰ παίρνατε ἕνα νυκτοφύλακα. Ἄν θέλετε, ἔχω ἐγὼ ἄνθρωπο ἐμπιστοσύνης.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἕνας μεγαλόσωμος βλοσυροκομμένος ἄντρας σκαρφώθηκε ἀπὸ τὴ βάρκα τῆς ἀστυνομίας καὶ αὐτοσυστήθηκε: Πέντρο!

Ἄν καὶ ὁ Πέντρο δὲν τοῦ γέμισε τὸ μάτι, ὁ Κλάρκ εἶχε ἐπιθυμήσει πολὺ, ὅπως καὶ ὁ Θόρντον, ἕναν ἥπιο χωρὶς τὴν ἐγνοία τῆς βάρδιας.

Στὶς 3 ὁ Κλάρκ ἔγινε ἀπὸ ἕνα ἄλυσσαςμένο πόντο στὸ αὐτὸ. Σηκώθηκε γιὰ ἀσπιδίνας. Ἀπὸ τὸ παραθύρακι τῆς καμπίνας εἶδε τὸν Πέντρο σὲ κάζε ἄλλο παρά ἔμπνία στάση. Τὴν ἴδια ὥρα ἀκουσε βήματα στὸ κατὰστρωμα. Δυὸ ἄνθρωποι «έβαζαν χέρι» στὴν πύρα.

Ὁ Κλάρκ δῆκε ἔξω. Οἱ κλέφτες γλίστρησαν σὲ μιὰ βάρκα. Ὁ Πέντρο ἔγινε ἀπὸ μιὰ γραθιὰ τοῦ Κλάρκ. Ὁ Θόρντον ἔτρεξε στὴν πύρα κι ἄρχισε νὰ ξεφωνίζει:

—Πάνε τὰ πανιά... καὶ τὰ σκονιά... κ' οἱ μπογιές... κ' ἡ τρεμεντίνα.

Μὲ μιὰ βάρκα πού περνοῦσε τυχαίᾳ ἀπὸ κεῖ ἄρχισαν μιὰ ἐπικύρη, καταδιώξῃ τῶν ἐχθρῶν» κάτω ἀπὸ ἕνα δαιμονισμένο βομβαρδισμό ἀπὸ πέτρες, μπουτίλιες, κουτιά κλπ.

Στὶς 4 τὸ πρῶτὸ ὁ Ἀγγλὸς πρόξενος δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψιν ἐνὸς ἐυπόλητου Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ, μὲ πιζάμες. Λίγα λόγια εἶπαισαν τὸν πρόξενον πὼς εἶχε πολὺ δουλειὰ νὰ κάνῃ.

Ἡ ἱστορία τέλειωσε μετὰ τὴν ἐπέμβαση τῆς ἀστυνομίας. Ἕνας ἀπὸ τοὺς κλέφτες πέρασε στὴν καταδίωξιν (εἶπαν ἀπὸ συγκοπή). Οἱ ὑπόλοιποι παραδόθηκαν.

Τὸ πλήρωμα τῆς «Σολαίης» αὐξήθηκε μετὰ τὸν Γιὸ-Γιὸ. Ἦταν ἕνα μικρὸ τερριέ, ὄμοιο τοῦ γιαντροῦ πού περιποιήθηκε τὸν Κλάρκ.

Ὁκτὼ ἑβδομάδες εἶχαν περάσει ἀπὸ τότε πού ἐφύγαν ἀπὸ τὸ Πλύμουθ. Μὲ τὸ τέλος τῆς χρονιάς πέρασαν τὰ Καροϊδικὰ νησιά καὶ ὁ Θόρντον γύρισε στὴν πατρίδα. Μόνος πιά ὁ Κλάρκ ἐτοιμαζόταν γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι στὸν Εἰρηνικό.

Στὴ Σάντα Λουσία ἕνας νεαρὸς ζήτησε νὰ τοῦ μιλήσῃ. Ἦταν ὁ Στάνλεϋ Μάθορριν. Στεκόταν ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ λιμεναρχῆ καὶ ὅταν εἶδε τὸν Κλάρκ εἶπε:

—Δὲν μετὰ νὰ εἶσαι τί θὰ πῆτε, κύριε. Ἐγὼ θέλω νὰρῶ μαζὺ σας.

Τοῦ Κλάρκ τοῦ ἄρεσε.

—Πόσο εἶσαι;

—Δεκαοκτὼ.

(Ἀργότερα ἔμαθε πὼς δὲν ἦταν κἄν 17).

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1954 ἡ «Σολαίης» περνοῦσε τὸν Παναμᾶ μετὰ πλήρωμα τὸν Κλάρκ, τὸν Στάνλεϋ καὶ τὸν Γιὸ-Γιὸ. Ὁ πλοίαρχος δὲν μπόρεσε νὰ μὴ σκεφθῇ πὼς κάτω ἀπὸ τὴν τεχνητὴ λίμνη Γαίην πού περνοῦσαν ἦταν ὁ παλιὸς δρόμος, ὁ γεμάτος ἀπὸ τὸ ἰσπανικὸ χρυσάφι, πού μετὰ τὸ ἐνθουσιασμὸ λεηλάτησε ὁ Ντράιηκ.

Ἀπὸ τὰ νησιά Γκαλαπάγκος (τόπο ἐρευνῶν τοῦ Δαρβίνου) ὡς τὴ Μαργκέας, 3.200 μίλια, δὲν συνάντησαν οὔτε ἕνα πλοῖο οὔτε ἕνα κομμάτι γῆς. Ἡ θάλασσα ἄλλαζε χρώματα καὶ συχνὰ ὁ Κλάρκ καὶ ὁ Στάνλεϋ καθόνταν καὶ χαίρονταν τὸ θέαμα.

Ὑπέφερε ἀπὸ... ψαροφαγία

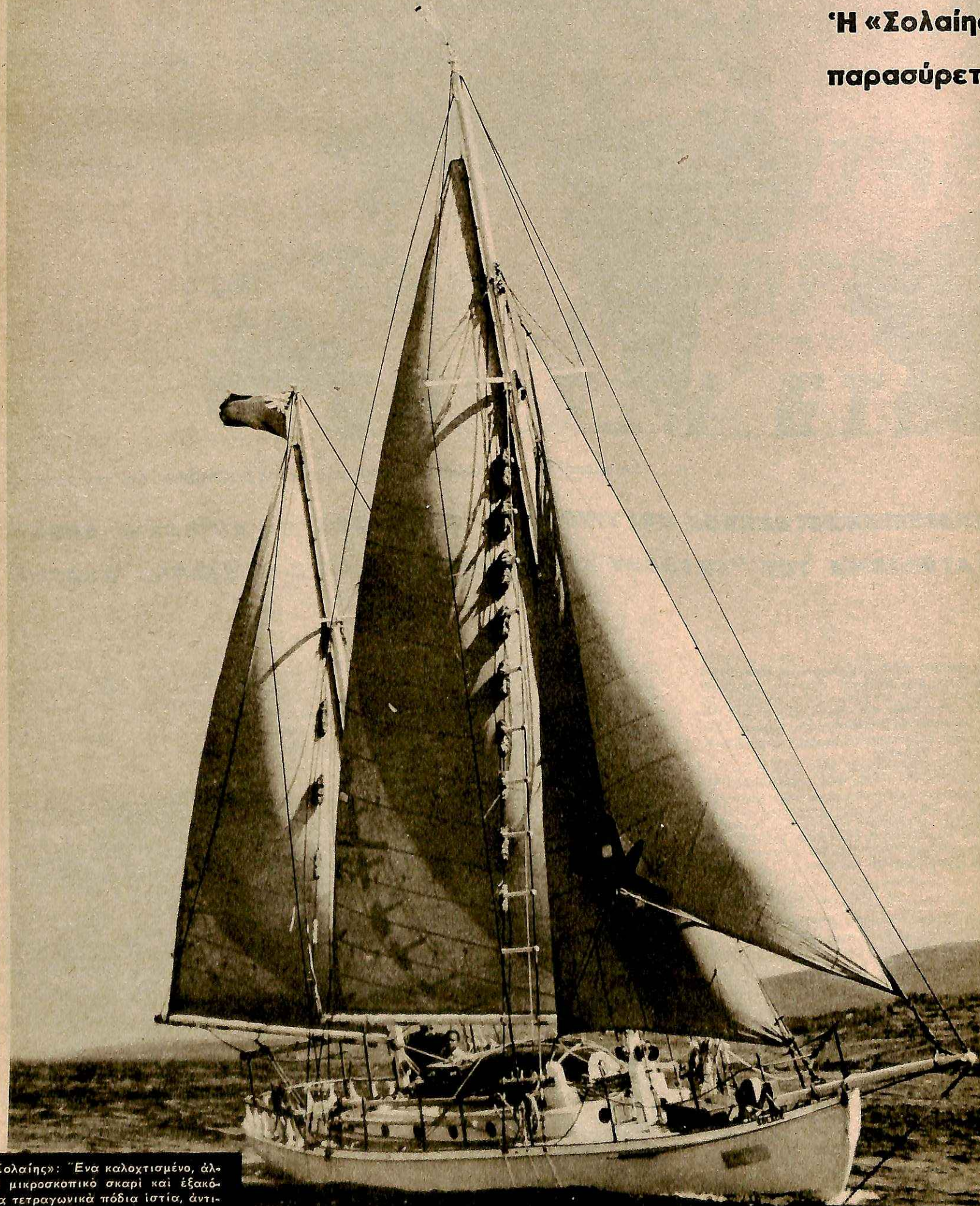
Ὁ Γιὸ-Γιὸ τὴ νύκτα βρισκόταν σὲ ἐξῆλη κατάστασιν ἐξ αἰτίας τῶν «φερωτῶν ψαριῶν», πού πηδούσαν ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ στὸ κατὰστρωμα καὶ τὸν ἔκαναν νὰ γαυγίσῃ μανιασμένα.

Ὁ Κλάρκ ἦταν πολὺ καλὸς δάσκαλος καὶ γρήγορα ὁ Στάνλεϋ ἔγινε τὸ δεξιὸν τοῦ χέρι. Ὅταν δὲν εἶχε δουλειὰ, διάβαζε. Κόντευε νὰ τελειώσῃ τὸν «Πόλεμον καὶ Εἰρήνη».

Σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι ἔμνησε καὶ τὸ πρῶτο του ψαμί. Εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Κατὰ πού δὲν πολυκατάφερε ἦταν νὰ κόψῃ τὰ μαλλιά τοῦ Κλάρκ.

Ἕνα δυσάρεστο γεγονός τάραιε τὴν ἡρεμὴ ζωὴ τους. Ὁ Γιὸ-Γιὸ ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὴν ψαροφαγία.

Ἡ «Σολαίης» ἀνυπεράσπιστη στὴν δίνη τοῦ ἀνέμου, μέσα στὴν νύχτα, παρασύρεται ἀπὸ τὰ κύματα καὶ πέφτει μὲ πάταγο ἐπάνω στὰ βράχια

«Σολαίης»: Ένα καλοχτισμένο, αλλά μικροσκοπικό σκαρί και έξακτοια τετραγωνικά πόδια ιστία, αντιμετώπιζα των στοιχείων της φύσεως.

Ένα δράδυ ἄρχισε νὰ τρέξη στὸ κατάστρωμα φωνάζοντας πονεμένα.
Στὸ τέλος ἔπεσε στὴ θάλασσα καὶ χάθηκε.

Σε λίγο άρχισαν θύελλες. "Αραξαν στο νησί Νουκουχίβα. Τους υποδέχτηκε ο Μπόμπι Μάκ Κίττρικ, ένας παλιός ναυτικός, που πριν από τον πόλεμο του 14 τόσκαζε από το πλοίο του για να παντρευτεί ένα κορίτσι της Πολυνησίας. Χάρψε, ξαναπαντρεύτηκε και ήταν ο πιο εύτυχισμένος άνθρωπος των νησιών.

Ἔκανε τὸν Κλάρκ νὰ φιλοσοφήσῃ κάπως πάνω στὴν εὐτυχία.

Έκανε τὸν Κλαρκ νὰ φιλοσοφῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐστῆς.
 Λίγες ἑβδομάδες ἀργότερα ἔβριξε ἀγκυρα στὴ Μοῖρα καὶ πέρασε
 μερικὲς μέρες μὲ τὸν Ἀλασταίρ Μάκ Ντόναλντ. Ἦταν ἓνας Σκώτος φι-
 γράφος, καλοσπεταχόμενος, 92 χρόνων. Ζοῦσε σὲ μιὰ καλύβα ἀνάμεσα στὶς
 χουμαδιές. Αὐτὸς, στὰ ἐξήντα χρόνια του ἔβριξε πέτρα στὴν Εὐρώπη, πῆ-
 γε στὴν Πολωνσία καὶ παντρεύτηκε.

Ἀφ'οὗ ἔμειναν λίγο στὴν Ταϊπὴ, ὅπου δαιμμένα καὶ ἀρωματισμένα κορίτσια κρατοῦσαν «μπάρ» βαρεῖα ἀπὸ τὸν καπνὸ καὶ τὴν μπύρα, ἔβαλαν πλῶρη γιὰ ἓνα ἐπικίνδυνο ταξίδι.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου τοῦ 14, ὁ Κλάρκ ἀποφάσισε νὰ διακινδυνεύσῃ στὶς ξέρες ποὺ φύλαγαν τὸν Κὸν Τίκι, νησί τῆς Ραρόϊα.

Σε λίγο ανακάλυψε ότι οι δεικτές στους χάρτες τους είχαν μετακινη-
 θή. Πέταξε τους χάρτες και από τα χρώματα και τις σκιές των νερών προσ-
 παθούσε να καταλάβει πού βρίσκονταν οι ξέρες. Με ταχύτητα 12 κόμβων
 και με δυνατό όπλο έβασε στην Παράδια.

Ἀπὸ νησι σὲ νησι

Σ τὸ Πάλιμερστον ἔμαθε μιὰ λέξη ποὺ τὴν χρησιμοποιοῦν πολὺ: Μάϊ τὰϊ, δηλαδή καλὸ.

*Ένα κορίτσι 13 χρόνων, η Πίχο, ήταν διερμηνέας του. Τη ρώτησε που μπορούσε να κάνει μπάνιο, στην ξηρά.

Τὸν πήγε σὴ μά στέρνα, κοντὰ στὸ σχολεῖο. Πλήθος ἦταν μαζεμένο. Καθόλου δὲν τοῦ καλοφάνηκε τοῦ Κλάρκ νὰ κάνῃ μπάνιο μπροστὰ σὲ τέ-
για συγκέντρωση. Ὑπεραιμύνθηκε, ἀλλὰ ἡ Πίχο χαμογέλασε καὶ εἶπε:

— Ὅλα εἶναι ἐν τάξει. Θὰ σὲ πλύνω ἐγώ.

— Ἀὐτὸ εἶπαι, μαῦ τὰϊ, ἀπάντησε ὁ πλοίαρχος.

—Δεν είναι μάλιστα, απαντήσε ο ιππότης.
Για μερικάς μέρες η «Σολαίνας» έπλεε από νησί σέ νησί

Τότε έμαθαν και τον θάνατο του "Αλυσταίρι Μάκ Ντόναλντ. "Έρριξαν άγκυρα στο Πάλλμερστον. Ήταν Νοέμβρης. Στις 14, Κυριακή, 11.30 το βράδυ, ο Κλάιν έμπηξε και βούτηξε κομμένη την άλυσίδα της άγκυρας.

Πη «Σολοκίγγ» ήταν ανυπεράσπληστη, έρμαιο τής δίνης τού αέρα και τού νερού. Ή δέ βροντοκοπούσαν τά σπασίματα τών ναυαγίων πάνω στίς ξέρες. Ή νύκτα ήταν κατάμουρη και αφάτιστη. Έν τούτοις ο Στάνλεϋ κι ο Κλάρκ μπορούσαν νά δούν τόν αέρο πού έσπαζε στά βράχια 100 γυάρδες πιά πέρα.

Φορέσαν τὰ σωσίδια καὶ πιάστηκαν ἀπὸ τοῦ σκάφους. «Ὅσο ἡ Ἑσολαΐης» ἔπλεε, ὑπῆρχε κάποια ἐλπίδα καὶ γι' αὐτούς. «Ὅποιοι ἐπεχείρησαν νὰ κολληθῇ τὴν κόπτικε σὲ κομμάτια πάνω στὴν κοραλλιογενὲς ξέρα. Ἡ Ἑσολαΐης» ἔπλεγε πρὸ κοντὰ καὶ πρὸ κοντὰ. Ξάφνου στριφογύρισε γύρω ἀπὸ τὸν ἀναυτοῦ τῆς καὶ ἔβλεπε ἀπότομα τὰ στράχια. «Ὁ Στανταῖ καὶ ὁ Κλάρκ ἀκούσαν κάτω στὴν κομπίντα τὸ ἀναποδογύρισμα τῶν καταστροφολῶν, τῶν καρκελών, τῶν πιπτῶν. Παρ' ὅλα τὰ εἰδησία ὥς ἐκεῖ καὶ μπόρεσαν ἀνάμεσα στὴν τάση ἀκατάστασια νὰ βροῦν τὴν μηχανὴ τοῦ πετρελαίου σῶμα καὶ νὰ φτιάξουν κακόσω. Ὁ Στανταῖ κοίμηθηκε ἀμέσως. Ὁ Κλάρκ κάρησε σὲ μιὰ γωνία καὶ σκεψάτοσαν μεγαλοχολικὰ τὸ κατάντημα τῆς Ἑσολαΐης».

"Υμνος στην σωτηρία της («Σολαίης»).

Μόλις χάραξε έφτασαν με τις βάρκες τους νησιώτες από το Πάλημ-
πον. Άρχηγός τους ήταν ο Νέντ με το γιό του Τουακάνα. «Ήταν κι άλλοι
πολλοί με χριστιανικά όνόματα, γιατί καθένας στο Πάλημπον καταγόταν
από τόν Ούιλιαμ Μάρστερς, ένα ναυτί από το Μπίρμινγχαμ, που έγκα-
ταστάθηκε εκεί τόν περασμένο αιώνα με τρεις γυναίκες τής Πολυνησίας
κ' έτσι ίδρυσε όχι μόνο μία, αλλά τρείς δυναστείες. Ήρθαν όλοι τώρα να
βοηθήσουν τόν Κλάοκ.

—Φροδῖμα, τὸν δὲ χύετο, τίποτα εἶπε ἀπελπισμένον· ἑκεῖνος,

—Φοβαίμαι πὼς δὲν γίνετ

Ὁ Νέντ ἀπάντησε ἡρεμα:

—Θὰ προσπαθήσωμε, καπετάνιε.

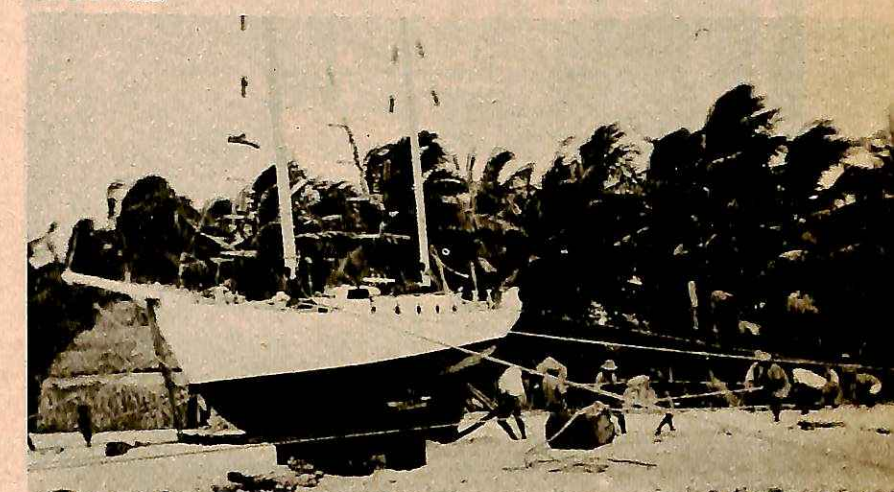
Ο Κλάρκ, στενογωρημένος λίγο.

—Δὲν θέλουμε λεπτὰ, κοπετάνιε.

Ἀργότερα ὁ Κλάρκ ἔμαθε πὼς ὅταν ὁ Νέντ ἔλεγε «θα προσπαθώ», ἡ δουλειὰ ἦταν τελειωμένη.

«Όλοι οι άνδρες του νησιού, από τα 14 κι άπάνω, εργάστηκαν για την «Σολαίης». Τέσσερις εβδομάδες χρειάστηκαν για να μπορέση «να σταθή

(Camera Press)

ΚΑΛΑΦΑΤΙΣΜΑ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟ ΤΑΡΣΑΝΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ

ΕΞΩΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΤΟΛΜΗΡΩΝ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΩΝ ΣΤΗ ΝΗΣΟ ΜΠΑΛΙ

Ο ΛΟΥΜΑΝ ΕΦΤΑΣΕ ΜΕ ΤΟ ΚΑΝΩ ΤΟΥ ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΗΣΗ ΤΟΝ... ΜΕΣΣΙΑ

Τò τέλος του ταξιδιού άφησε πίσω του 50.000 μίλια, γεμάτα περιπέτειες

Ο ΤΕΝΤ ΜΑΣΤΕΡΣ, ένας από τους εγγονούς του πρώτου άποίκου της νήσου Πάλμερστον, φιλοξένησε τον Μάρκ στον τροπικό παράδεισό του.

στα πόδια της» και να φτάσει από τις ξέρες στο νησί. 'Εκεί άρχισαν άλλες έπισκευές.

Ένα χρόνο έμειναν στο Πάλμερστον. Ζούσαν όλοι σαν μία οικογένεια. Με κάποιο τρόπο ο πλοίαρχος άκουσε μία μέρα δυο παιδιά να συζητούν: —Ξέρεις, πρέπει να βρούμε μία γυναίκα για τον καπετάνιο! Κάθε Κυριακή ο Κλάρκ και ο Στάνλεϋ πήγαιναν στην έκκλησία. Και μία φορά παρατήρησαν ότι ένας νέος ύμνος είχε καθιερωθεί, αφιερωμένος στη σωτηρία της «Σολαίης».

Την 1 'Οκτωβρίου του 1955 ή «Σολαίης» ξεκίνησε για τη Νέα Ζηλανδία. Πρώτη φορά οι πάντα χαρούμενοι νησιώτες ήταν μελαγχολικοί και κατσοφιασμένοι. Όλο το νησί και τα μωρά στην άγκαλιά κατέβηκαν στο μικρό λιμάνι και ο Κλάρκ με τον Στάνλεϋ αποχαιρέτησαν τους 80 κατοίκους φιλώντας τους και στα δύο μάγουλα.

Τον 'Ιούλιο του 57 έφθασαν στο νησί Τονγκαταμπου. 'Εκεί μάταια ο Κλάρκ προσπάθησε να εξιχνιάσει το «μυστήριο» των ιερών νυχτερίδων. Μόλις σκοτεινιάσει, τεράστιες νυχτερίδες, που όλη μέρα είναι κουρνιασμένες στα φυλλάμματα, ξεσηκώνονται κοπαδιστά με το χαρακτηριστικό τους τρίξιμο και πέφτουν πάνω στα όπωροφόρα. Οι καταστροφές είναι μεγάλες. Μά ακόμα πιο μεγάλη ήταν η άπορία του Κλάρκ. Γιατί οι 'Ιθαγενείς δεν τις σκοτώνουν; Την «ιερότητά» τους δεν μπορούσε να τη νιώσει.

Δέν είχαν προφτάσει να ρίξουν άγκυρα στην Τάνα, όταν ανέθηκε στην «Σολαίης» ο 'Αγγλος πρόξενος και είπε στον Στάνλεϋ:

—Έχετε ξεσηκώσει μεγάλη άναταραχή εδώ πέρα. Φαίνεται πως σας θεωρούν μεσσία και καλά θα κάνετε να μένατε για λίγο όπου να στεφθήτε. «Και μη χειρότερα», σκέφθηκε ο Στάνλεϋ.

ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ Ο ΓΙΟ-ΓΙΟ ΔΕΝ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΠΕ ΠΟΤΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ, ΩΣΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ και το πλήρωμα μπορούν τώρα ν' απολαύσουν το φαγητό τους, χωρίς κλυδωνισμούς, στη μικροσκοπική καμπίνα της «Σολαίης»

Ένα πλήθος σιωπηλό περίμενε. Όλοι έδωσαν το χέρι στον Στάνλεϋ με μεγάλη έπισημότητα κ' ύστερα κάθησαν στο τραπέζι. Του πρόσφεραν δυο κοτάπουλα, ένα καμμάτι χοιρινό, τομάτες και πολλά άλλα «άγαθά». Όσα δεν έφαγε τάβαλαν σ' ένα μπανανόφυλλο και τα πήρε μαζί του. Πριν φύγει τον ρώτησαν πώς θα μπορέσουν να άπαλλαγούν από τους λευκούς. Τους συμβούλεψε ύπομνη και έμπιστοσύνη στον Θεό. Φάνηκαν ευχαριστημένοι και ο Στάνλεϋ γύρισε στην «Σολαίης».

Τί σήμαιναν όλα αυτά; Κάποτε, το 1941, βγήκε ή φήμη πως ένας 'Αμερικανός μαύρος, με τ' όνομα Τζών Φράμ, θα πάη με μία άσπρη δάρκα να χάριση στα νησιά ό,τι έχουν οι λευκοί, κι ό,τι στερούνται οι 'Ιθαγενείς, να σιγά-σιγά αυτό ξεχάστηκε, όπου εμφανίστηκε ο Στάνλεϋ με την «Σολαίης».

Ό γαμπρός κλέβει τήν... νύφη

Μεσάνυχτα, 4 Σεπτεμβρίου 1957. 'Η άσπρη γολέττα ρίχνει άγκυρα στο Κινάτο, ένα μικρό νησί των 'Ανατολικών Παπουά. Ό ύποπλοίαρχος Βίκτωρ Κλάρκ και ο σύντροφός του Στάνλεϋ Μάθουριν, από τις Δυτικές 'Ινδίες, ύπολογίζουν να μείνουν εκεί δυο εβδομάδες για να προπαρασκευασθούν, πριν ξεκινήσουν για τον 'Ινδικό ώκεανό.

Όμως οι άνεμοι κ' οι θάλασσες, αν και υπηρετούν τον άνθρωπο, δεν είναι σκληροί του. 'Ανάγκασαν την «Σολαίης» να μείνει στο Κινάτο 8 μήνες. Μια από τις άγαπημένες ασχολίες του Κλάρκ, στα νησιά Παπουά, ήταν να σκοτώνει τη νύχτα κροκοδείλους.

Τον Μάιο του 57 έφτασαν στο Μπάλι, αφού πέρασαν 200 μίλια ανάμεσα από ξέρες. Τα νησιά της 'Ινδοκίνας ταραζόνταν από έμφύλιο πόλεμο. Έν τούτοις το Μπάλι ήταν ήσυχο. Καιρό είχε να φανή τουρίστας και ο Κλάρκ ύπόφερε πολύ από επίθεσεις μικροπωλητών άναμνηστικών.

Τον περισσότερο καιρό τον πέρασαν στο παλάτι του πρίγκιπα 'Αγκούνγκ. Στό Μπάλι ο γαμπρός κλέβει τη νύφη και την κρύβει σ' ένα άγνωστο στους άλλους μέρος. 'Η κοπέλα προσποιείται πως τρομάζει, οι γονείς πώς άτιμάζονται και προσβάλλονται και όλοι διασκεδάζουν πολύ με όλη αυτή τη φασαρία.

Ένα μήνα αργότερα διέσχισαν τον 'Ινδικό ώκεανό. Περνώντας τον Βόρειο 'Ατλαντικό στομάτησαν στη Βρετανική Γουιάνα όπου ο Στάνλεϋ συναντήθηκε με την μητέρα του, ύστερα από όκτώ χρόνια.

Στις Δυτικές 'Ινδίες ή «Σολαίης» συμπλήρωσε τον γύρο του κόσμου, στις 27 Φεβρουαρίου 1959.

Ό δρόμος της έπιστροφής ήταν άνοικτός. Από τις Βερμούδες μία ενεργητική αύρα τους έσπρωχνε προς την πατρίδα. Τώρα είχαν πολύ καιρό για διάδασμα. Ό Στάνλεϋ διάβαζε τα δοκίμια του 'Εμερσον και ο Κλάρκ πήρε από τις Βερμούδες τον «Νέο Κόσμο», του Χάβλεϋ. Δεν συμφωνούσε μαζί του. 'Η ζωή που είχε ζήσει με τον Στάνλεϋ, έξη χρόνια πάνω στην «Σολαίης», ήταν πολύ πιο όμορφη από τη ζωή που το βιβλίο του Χάβλεϋ καθρέφτιζε. Μπήκαν θριαμβευτικά στο λιμάνι του Πλάμουθ, αφήνοντας 50.000 μίλια πίσω τους, γεμάτα περιπέτειες.

Ποιός θ' άπορούσε αν ο σερ Φράνσις Ντρέκ, για πρώτη και τελευταία φορά, άπαντούσε από την προκυμία στον χαιρετισμό της «Σολαίης» με ένα νεύμα έπιδοκίμασας;...

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την υγεία και όμορφιά των μαλλιών σας

Palette
Χρωμο-
Σαμπουάν

Κάθε λούσιμο με **PALETTE** δίδει και μια ωραία απόχρωση της έκλογής σας. Κάθε απόχρωση δημιουργεί και ένα νέο τύπο. Καλύπτει επίσης τις γκριζες τρίχες. **Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE** Παλέτ προϊόν του Γερμανικού Οίκου **H. SCHWARZKOPF HAMBURG**

Άποκλ. Αντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

ΣΤΥΛ ΡΥΘΜΟΣ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ

Μια ωaréλαση τών διαφόρων έωοχών τής άμερικανικής χορευτικής παραδόσεως

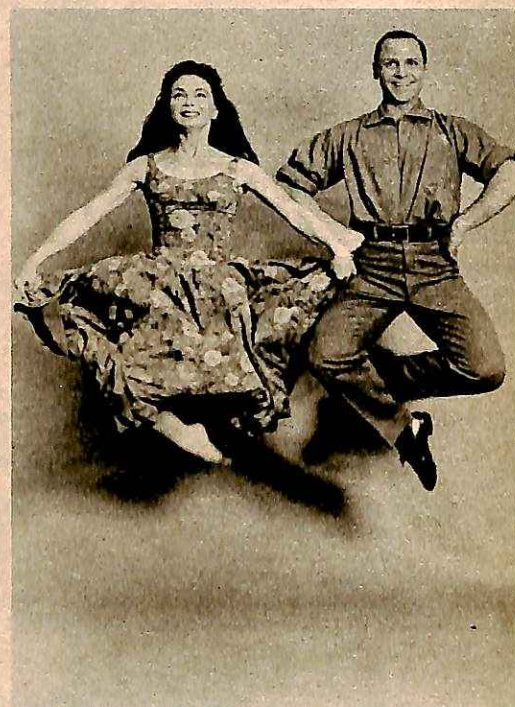
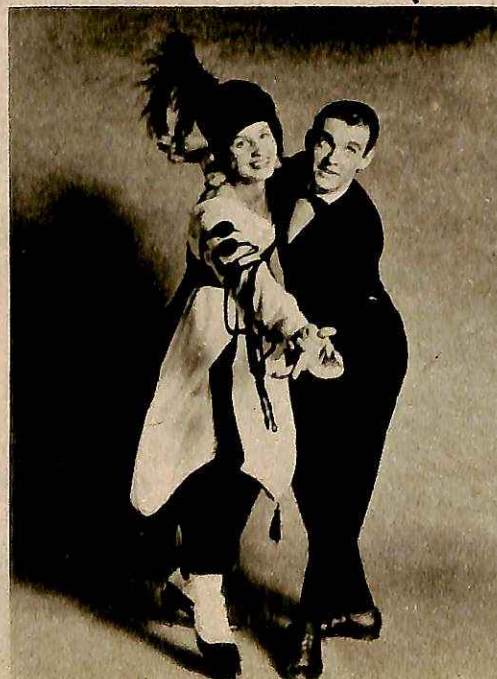

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ συγκερασμός μεξικανικής φλόγας και άμερικανικού χιούμορ είναι ή Κάρμεν Γκουτιέρρεθ, σημαντικότατο στέλεχος τών μπαλλέτων Ρέντ 'Αλεξάντερ.

ΑΡΧΗ τής έπιτηδευμένης τζάζ τó τσάρλεστον, πού άφησε έποχή στα 1920, παρουσιάζεται τώρα από τόν Πάτρικ Χέιμ και τήν 'Ωντρε Ντέκμαν.

ΣΤΥΛ και ρυθμός αποτελούσαν τά χαρακτηριστικά τών «χορών τής πόλεως», στα 1930. Τά ξαναζωντανεύουν ή Πάτρικ Κάμινγκς και ό Χέιμ.

ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ τής άμερικανικής τηλεοράσεως Ρέντ 'Αλεξάντερ και ή έκλεκτή παρτεναίρ του Γκέμς Ντέ Λάππε, σ' ένα έκφραστικό λαϊκό χορό.

Γιά ένα νέο κόσμο, όπως ή 'Αμερική, μια χορευτική παράδοση 120 ετών αποτελεί πλούσια καλλιτεχνική κληρονομιά, πού ζωντανεύει όλες τις έντονές φάσεις τής Ιστορίας της.

Από τούς μελαγχολικούς νέγρικούς ρυθμούς και τά παθητικά θρησκευτικά τους τραγούδια, τά «νέγκρος σπิริτουάις», τούς ιδιότυπους χορούς τών Νοτίων Πολιτειών και τις ήρωικές καουμπόυκες Ιστορίες τών Βορείων, ως τούς εξεζητημένους ρυθμούς τής πόλεως, άρχίζοντας με τó τσάρλεστον και καταλήγοντας στο ρόκ-έντ-ρόλλ, τ' άμερικανικά μπαλλέτα δημιούργησαν μια νέα χορευτική παράδοση: Τους έκφραστικούς, ικαμικούς και έντυπωσιακούς χορούς, τελείως άνεξάρτητους από τó κλασικό μπαλλέτο.

Μια συνισταμένη τής άμερικανικής χορευτικής κληρονομιάς, μ' όλη τή ζωτικότητα, τή δυναμικότητα και τήν έλευθερία τών έκφράσεών της, μās προσφέρει τó χορευτικό συγκρότημα τού Ρέντ 'Αλεξάντερ πού, υπό τήν αίγίδα τής 'Ελληνοαμερικανικής 'Ενώ-

Η ΠΟΛΚΑ, ιδιαίτερα άγαπητή στις Βόρειες Πολιτείες, γύρω στα 1910, αποτελεί σήμερα ένα άπό τά σουζέ τού ζεύγους 'Αλεξάντερ - Ντέ Λάππε

σεως, έμφανίζεται στο «Κεντρικόν», μέσα στα πλαίσια τών εκδηλώσεων «Γιορτή χορού».

Τό συγκρότημα 'Αλεξάντερ, πού περιλαμβάνει γνωστά όνόματα τού θεάτρου και τής τηλεοράσεως, παρουσιάζει, σ' ένα πλούσιο πρόγραμμα, λαϊκούς σκατσέζικους χορούς, θάις κ' ευθυμίες πόλλες, πού τόσο άρεσαν στις Βόρειες Πολιτείες γύρω στα 1890, τó θρυλικό ραγκντάιμ τού 1910, τήν έποχή πού ό χορός γινόταν λαϊκή διασκέδαση στήν 'Αμερική, τó τάρκευ τρότ, τó τσάρλεστον τού 1920 και τó μπλάκιμποτμ πού χαρακτηρίζει τήν άρχή τής έπιτηδευμένης τζάζ, μελαγχολικά μπλουζ και έξαλλους μοντέρνους ρυθμούς, όπως τó σουίγκ, τó μπουκι-μπούκι και τó ρόκ-έντ-ρόλλ.

Τό στυλ, ό ρυθμός, ή παντομίμα και τó έμφυτο άμερικανικό χιούμορ, πού διακρίνουν τις χορογραφικές δημιουργίες τού Ρέντ 'Αλεξάντερ, καθώς και ή χαρακτηριστική μουσική τζάζ, συμπληρώνουν τή ζωντανή εικόνα τών διαφόρων έποχών τής άμερικανικής χορευτικής παραδόσεως. ■ ■ ■

Ο ΟΥΕ-Ι-Κ ΦΗΛΑΝΤ Πούλ (άριστερά), ή Κάρολ Ντ' Άντρεα και ό Λού Κρίστοφερ, σέ μια φιγούρα, όπου ή παντομίμα συμπληρώνει τόν χορό.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΟ ρεπερτόριο τού άμερικανικού συγκροτήματος δέν λείπει και τó αϊθέριο θάις, πού τó άποδίδουν οι δυο πρωταγωνιστάι.

'Η έμφάνιση τού 'Αλεξάντερ σιό «Κεντρικόν»

Η ΚΑΡΟΛ ΝΤ' ΑΝΤΡΕΑ (πρώτη έκ τών άνω), ή 'Ωντρε Ντέκμαν και ή Μπέλλα Σόλον είναι τά τρία κυριώτερα άστέρια, τά όποια έχουν έπωμισθή τήν παρουσίαση τών λαϊκών χορών τής 'Αμερικής.

Αίμα στο χιόνι

Μυθιστόρημα της Χίλντας Λώρενς

22

Εγώ, είτε ο Ένμος. Ο Πέρριβ δεν τον ξέρει καθόλου. Είναι ψηλός, με άσπρα μαλλιά, πενήνταπέντε χρονών περίπου, κ' εὐθύμως μάλλον τύπος. Παντρεύτηκε μία γυναίκα με χρήματα, αλλά έχει και πολλά δικά του. Κληρονόμος αυτό το σπίτι απ' τη γυναίκα του, που ήταν μεγαλύτερή του. Δεν μένει πολύ καιρό εδώ. Εργάζεται τώρα στο Λονδίνο για την κυβέρνηση...

—Μήπως η κυρία Ντάβενπορτ έχει τίποτα συγγενείς που να δυσχεραστήθηκαν με την διαθήκη;

—Δεν έχω άκουσει τίποτα τέτοιο.

—Έχει νοικιάσει αυτό το σπίτι και άλλοτε;

—Όχι. Και ούτε τώρα το νοικιάζει. Οι Μόρεϊ είναι φιλοξενοῦμενοί του. Ο Πέρριβ ἤθελε ε-
δώ στά τέλη του Αυγούστου μ' ένα σημείωμα για την Ρουθ απ' τον συνταγματάρχη. Τῆς ζήτησε να βοηθήσει αυτούς τους φίλους του, στους οποίους είχε δανείσει το σπίτι του. Έπειτα ἤ-
θαν οι κασόνες με τα πράγματα κι ο Πέρριβ τὰ τακτοποίησε. Ἡ οικογένεια ἤθελε αργότερα...

—Εργαζε από τότε ο Ντάβενπορτ στη Ρουθ ἢ στους Μόρεϊ;

—Όχι... Και τώρα θά σου πῶ κάτι που θά σε ξαφνιάσει. Μάρκ: Κανείς δεν γράφει στους Μόρεϊ, ούτε και στον Στόνμαν. Τὸ μόνο ταχυδρομείο πού ἔλαβαν ποτέ ἦταν τὰ γράμματα πού ἐγγραψε στον Στόνμαν. Καί μερκοί λογαριασμοί ἀπὸ καταστήματα τῆς Νέας Τόρης, πού ἐρχόνται γιὰ τὸν Πέρριβ. Εἶναι λογαριασμοί γιὰ παράξενα φαγητά καὶ λουλούδια. Αὐτὸς κάνει δ-
λες τῆς παραγγελίες. Οἱ Μόρεϊ δὲν γράφουν οὐ-
τε σὲ καταστήματα καν.

Ο Μάρκ σφύριξε σιγανά.

—Γουίλκοξ, ἤξερες ὅτι ὁ Πέρριβ εἶχε δῖλο; Ναι, ἀλλὰ κανεὶς δὲν πυροβολήθηκε ἀκόμη, ἀπ' ἐ-
ξέρω. Μοῦ τὸ εἰδεξε χθές τὴ νύχτα, πολλὴ ἀλικρινὰ καὶ φανερά. Τὸ εἶπα διὰ μὲν τοῦ κρινοῦ... Δὲν μὴν ἀρέσει αὐτὴ ἡ ἱστορία...

—Οὐτ' ἐμένα. Αἰσθάνομαι κρύο καὶ δὲν μπο-
ρεῖ νὰ μὲ ζεσταίνει ἡ ἰδέα τοῦ ἀλήτη σου! Πῶς σοῦ φαίνεται αὐτό; Ὑποθέσε πῶς κάποιος θέλει νὰ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ὁ Μάρκ "Ἦστ εἶναι ἰδιωτικὸς ντετέκτιβ στὸ σπίτι τῶν Μόρεϊ, μιὰ ὥραία ἀρχοντικὴ κατοικία χτισμένη ἐπάνω σ' ἓνα λόφο, ὅπου μένει ὁ ἀρχαιολόγος κ. Στόνμαν, ἕνας παράξενος γέρος, πού τοῦ ἔγραψε ὅτι θέλει νὰ τὸν προσλάβῃ ὡς ἀγγραμματίστ᾽ του. Ὁ Στόνμαν φαίνεται ἀνήσυχος καὶ τρομαγμένος ὅταν ὑποδέχεται τὸν ντετέκτιβ. Προσπαθεῖ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι δὲν ἤξερε ὅτι εἶναι ντετέκτιβ καὶ λέει ὅτι ἔσπασε τὸ χέρι του πέφτοντας ἀπὸ τὴ σκάλα τοῦ κελλarioῦ. Οἱ Μόρεϊ ἔχουν ἕναν ὑπνρέτη, δύο ὑπνρέτριες καὶ μιὰ μαγειρίσσα, τὴν κ. Λάσεϋ, πού φαίνεται ἀνήσυχη καὶ λέει στὸν Μάρκ ὅτι θά φύγῃ. Τὸ ἴδιο βράδυ καίγεται ζωντανὴ στὸ δωμάτιο τῶν ὑπνρετριῶν, πού πιάνει ξαφνικὰ φωτιά. Ὁ Ἔνμος, ἄλλοτε ἐρωτευμένος μετὴν κ. Λάσεϋ, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ νεκρὴ εἶχε πάρει κάτι χαπάκια καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ξυπνήσῃ ἐγκαίρως γιὰ νὰ σωθῇ. Μιὰ ὑπνρέτρια, ἡ Φλό-
ρυ, ἐξαφανίζεται μυστηριωδῶς καὶ τὴν βρίσκουν στραγγαλισμένη σ' ἓνα ὑπόστεγο ὅπου φύλαγαν διάφορα ἐργαλεῖα. Ἡ μυστηριώδης κ. Μόρεϊ, πού φαίνεται ὅτι ξέρει πολλά, προ-
τείνει στὸν Μάρκ νὰ παρακαλέσῃ δύο γεροντοκόρες, τῆς Πέττυ καὶ Πόντ, νὰ ἐγκαταστα-
θοῦν στὸ σπίτι γιὰ νὰ προσέχουν τὰ παιδιά. Ὁ Μάρκ, μετὴν βοήθεια τῆς Μπιούλα Πόντ, ἐγκαθιστᾷ ἓνα ντικταφὸν στὸ δωμάτιο τῆς κ. Μόρεϊ, κ' ἓνα ἄλλο στὸ δωματίο τοῦ ραφίματος, πού βρίσκεται πλάι στὸ δωμάτιο τῶν παιδιῶν. Ἡ Βιολέτα, μιὰ ἄλλη ὑπνρέ-
τρια, ἀποκαλύπτει στὴ Μαίρη ὅτι ἡ κ. Λάσεϋ εἶχε διαπιστώσει μιὰ παγίδα πού εἶχε στή-
σει κάποιος στὸ γέρο-Στόνμαν, ἀφαιρώντας ἓνα ἀπ' τὰ σκαλοπάτια τοῦ κελλarioῦ. Ἐν-
τὼ μετὰξὺ ἀνακαλύπτεται ἓνα σημείωμα, πού εἶχε γράψῃ ἡ Φλόρυ πρὶν τὴν σκοτώσουν, μετὴν κόκκινάδι τῶν χειλιῶν, κ' ἓνα ἀπόκομμα ἐφημερίδος, πού τὸ συνάδευε. Τὸ ἀπόκομμα, μι-
σοσχισμένο, μίλουσε γιὰ ἓναν ἄνθρωπο πού σκοτώθηκε μετὰ αὐτοκίνητο στὸ Σάιτρονς Σί-
τυ καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀρχίζει ἀπὸ Τζ...

ρα, τί τηλεφώνο μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσουμε; Τὸ Μπέρ Ρίβερ εἶναι πολὺ μακριά. Ἔνμος... πὶ
θὰ ἔλεγε γιὰ τὸ τηλεφώνησέ σου;
—Ὅπως θέλετε. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς σταμα-
τήσω. Ἀλλὰ ἔχετε ἔπ' ὅση σας ὅτι ὑπάρχει κ'
ἡ Λόλα...
—Ἡ Λόλα, ἐξήγησε ὁ Γουίλκοξ, εἶναι ἡ τη-
λεφωνήτρια τῆς ἡμέρας καὶ γράφει τὴν κομι-
κὴ στήλη γιὰ τὴν ἐφημερίδα «Μπέρ Ρίβερ» Ἐξά-
μινερ. Καμμιά φορὰ, μερικοὶ διαβάζουν στὴν ἐ-
φημερίδα ὅτι εἶναι καλεσμένοι σ' ἓνα πάρτυ πρὶν
πάρουν τῆς προσκλήσεις τους... Φαντάζομαι ὅτι
θὰ πρέπει ν' ἀπειλήσω τὴν Λόλα ὅτι θὰ τὴν συλ-
λάβω ἂν κἀνὴν κάτι τέτοιο! Ἦθελα νὰ τὸ κάνω
αὐτὸ ἀρχεὶν καὶρο τώρα...
—Καὶ τί θὰ γίνῃ μετὴν νυχτερινὴ τηλεφωνή-
τρια; Αἰτὴ εἶναι ἡ πὺ σπουδαία. Μπορεῖ κανεὶς νὰ
θαυσιεῖ ὅτι δὲν θὰ πῇ τίποτα;
—Εἶναι ἡ ἀδελφὴ μου. Δὲν πρόκειται ν' ἀκού-
σῃ τίποτα. Θὰ κἀνὴν αὐτὸ πού θὰ τῆς πῶ καὶ θὰ
ἐξακολούθησῃ τὸ πλεχτὸ τῆς. Λοιπόν, τελειώσαμε
τώρα.
Ὁ Μάρκ κουνήθηκε ἀνήσυχα στὸ καθισμά του
κι ἀπέφυγε τὸ βλέμμα τοῦ Ἔνμος.
—Ὅχι ἐντελῶς, παραδέχτηκε. Χρειάζομαι ἀ-
κόμη ἓνα τηλεφώνημα. Ἡ ἰδία διαδικασία μετὰ τὸ
πρώτο. Θέλω τὴν ἀπάντησή μετὰ τῆς ἐννέα... Πά-
ρε τὴν Οὐάιτγκατον καὶ κανόνισε νὰ μιλήσῃς μετὰ
τὸν Ντάβενπορτ στὴν ἀμερικανικὴ πρεσβεῖα τοῦ
Λονδίνου.
Ὁ Ἔνμος ἔβγαλε φιά φωνὴ κ' ἐκρυψε τὸ
κεφάλι του ἀνάμεσα στὰ χέρια του.
—Δὲν μὲ νοιάζει ἂν εἶναι Σαββατοκύριακο, ἐ-
ξακολούθησε ὁ Μάρκ. Πρέπει νὰ τὸν βρῇτε στὸ
τηλέφωνο. Πάστε του ὅτι εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ
θανάτου. Κι εἰταν τὸν βρῇτε, θὰ πῶ μιλήσω ἐγὼ
ὁ ἴδιος!
—Νομίζω ὅτι θὰ στείλω τὴν Λόλα νὰ πάῃ
περίτιστα, γιατί εἶναι χλωμή, καὶ θὰ κάνω ἐγὼ ὁ
ἴδιος τὸν τηλεφωνητὴ, εἶπε ὁ Γουίλκοξ. Τὶ πρό-
κειται νὰ πῇς στὸν Ντάβενπορτ;
—Θα..., ἀρχισε νὰ λέῃ ὁ Μάρκ καὶ σήκωσε τὸ
χέρι του γιὰ νὰ πῶς κἀνὴν νὰ σταπάρω. Κάποιος
εἶναι ἔξω ἔξω! τὴν πόρτα, εἶπε ψιθυριστὰ.
Ἔπειτα ὁ Μάρκ περπάτησε ἀδρόμια ὡς πρὶν
λόρτα καὶ τὴν ἀνοίξε ἀπότομα. Βρέθηκε μπροστὰ

στὴν Μπιούλα, πού ἔλειπε τὰ μάτια τῆς ἀπ' τὸ
ἀπότομο φῶς.
—Τὶ συνέβη; ρώτησε ὁ Μάρκ.
—Καταρτος μίλησε, ἀλλὰ δὲν ξέρω ποὺς ἦταν.
—Ἀρχισε ἀπ' τὴν ἀρχή, Μπιούλα, εἶπε ὁ Μάρκ.
Ἐκείνη ἔπεσε σὲ μιὰ καρέκλα κι ἀκούμπησε
βαρεῖα πάνω στὸ τραπέζι.
—Ὁ Μόρεϊ ἤθελε ἀπάνω πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα.
Τὸν ἀκούσα νὰ λέῃ τῆς γυναίκα του καλὴνύχτα
καὶ τῆς εἶπε ἐπίσης ὅτι δὲν ὑπῆρχαν νέα γιὰ τὸν
Στόνμαν, ἀλλὰ ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀνησιγῇ καθό-
λου. Ἐπειτα πῆγε στὸ δωμάτιό σου. Ἀκούσα
τὴν πόρτα νὰ κλείνῃ. Ἀργότερα, ἴσως ὕστερα ἀπὸ
μισὴ ὥρα, ἐκείνη ἀρχισε νὰ ξαναμιλά. Ἦταν τὸ
πὸ κροβερὸ πράγμα. Δὲν μπορούσα νὰ δῶ μέσα
στὸ δωμάτιό τῆς καὶ δὲν μπορούσα ν' ἀκούσω ἄλ-
λη φωνὴ ἀπ' τὴ δική της, ἀλλὰ ἤμουν σίγουρη
πὺς δὲν μ'λοῦσε σ'ὸν ἑαυτὸ τῆς. Δὲν μπορῶ νὰ
τὸ ἐξηγήσω αὐτὸ, ἀλλὰ μπορούσα νὰ νοιώσω...
κάποιον ἄλλον νὰ στέκεται ἐκεῖ μέσα μετὰ τὰ δάχτυ-
λα στὰ γόνατά του.
—Τὶ εἶπε ἐκείνη;
—Εἶπε — ἔχω ἀποστήθισῃ τὰ λόγια τῆς —
εἶπε: Ἀίφρεια νὰ πάμε στὸ Γουίλκ Φόστερ. Αὐ-
τὴ εἶναι ἡ μόνη πιθανότης μας. Πρέπει νὰ πάμε
στὸ Γουίλκ Φόστερ. Πρέπει νὰ τὸ κἀνὴς αὐτό.
Ἀμέσως. Ἀμέσως.
—Κ' ἔπειτα;
—Κ' ἔπειτα τὸ ἄλλο πρόσωπο πρέπει νὰ ἐφυ-
γε. Ἀλλὰ δὲν ἀκούσα καμμιά πόρτα νὰ κλείνῃ.
Ὅταν ὁ κ. Μόρεϊ ἦταν ἐκεῖ, ἀκούσα τὸν ἦχο τῆς
πόρτας, ὅπως συνήθως... Αὐτὸ τὸ πρόσωπο ὅμως
ἤθελε κ' ἐφυγε ἀπ'... σὰν ἀέρας!
Ὁ Μάρκ στράφηκε πρὸς τοὺς ἄλλους:
—Ἔστε ἀκούσει ποτὲ γι' αὐτὸ τὸ Γουίλκ
Φόστερ;
—Βέβαια, εἶπε ὁ Ἔνμος. Τρεῖς φορές.
Ἐγὼ πρὸς τὰ πίσω τὸ κεφάλι του μ' ἓνα
σασσπὸ γέλιο.
—Ἔνμος, εἶπε ὁ Γουίλκοξ ἀπότομα. Πῆς ἀ-
μέσως διὰ ξέρεις.
—Γουίλκ Φόστερ, εἶπε ὁ Ἔνμος, εἶναι τὸ ὄ-
νομα ἑνὸς παλινοῦ ἱστωποφόρου. Εἶναι τὸ ὄνομα
μιάς πόλεως ἐπίσης, κάτω στὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ
τοῦ Μαϊκχαλάντ. Ἡ πόλη πῆρε τ' ὄνομα πρὸ πλοίου.
Καὶ τὸ πλοῖο εἶχε τὸ ὄνομα μιάς νέας. Τῆς δεσποί-
νης Βιλελμίνης Φόστερ, πού πέθανε πρὶν ἀπὸ
ἐκατὸ χρόνια. Εἶναι ἓνα μικρὸ μέρος τὸ Γουίλκ
Φόστερ καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαρ-
μάδες. Ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖ κατάγεται ἓνας διακεκρι-
μένος ἄνθρωπος: Ὁ συνταγματάρχης Κάρνελ.
Ὁ Μάρκ στράφηκε στὸν Γουίλκοξ μ' ἓναν ἀ-
ναστεναγμὸ:
—Ἦθελες νὰ μάθῃς τί πρόκειται νὰ πῶ στὸν
συνταγματάρχη Ντάβενπορτ. Θέλω νὰ τὸν ρωτή-
σω τί γνωρίζεις γιὰ τοὺς γείτονές του στὸ Κρόστ-
γουντ καὶ τί ξέρει γιὰ τὸν Στόνμαν. Ἀλλὰ κα-
ρίως θέλω ν' ἀνακαλύψω ἂν εἶναι πραγματικὰ ἐκεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτὸ ὁ Μάρκ δῆγχε ἔξω γιὰ
νὰ πάῃ νὰ παρακαλοῦν τὴν ἔρευνα στὸ φα-
ράγγι. Ἀπάνω ἔχουν ἀρχίσει κίβλας τῆς πρατοι-
μασίας τῆς ἀναχωρήσεως κ' ἡ Μπιούλα βοηθοῦσε
νὰ μαζεύουν τὰ πράγματα τῶν παιδιῶν.

Ὁ Μάρκ βρῆκε τὸν Μόρεϊ νὰ στέκεται στὴν
ἄκρη τοῦ φαραγγίου, κοιτάζοντας κάτω τὴν ὁμά-
δα τῶν ἀνδρῶν πού ἔσκαβαν. Χαϊρέτησε τὸν
Μάρκ μετὰ χαρά.

—Νομίζετε πὺς θὰ τὸν βροῦν ἐκεῖ; ρώτησε
ὁ Μάρκ.

—Όχι. Ἀλλὰ ὁ Γουίλκοξ θέλει νὰ δοκιμάσῃ.
Δὲν μ' ἐνδιαφέρει τί κάνουν. Εἶναι πολὺ καλὸ πού
δὲν μπορεῖ ὁ ἴδιος ὁ Τζὸ νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν ἐργα-
σία τους. Θὰ πῶ ἄρα νὰ τοὺς λέῃ ὅτι ὁ τρὸ-
πος πού σκάβουν δὲν εἶναι καθόλου ἐπιστημονικὸς!

—Τὶ νομίζετε σὲς ὅτι ἀπένειν ὁ κ. Στόνμαν;

—Νομίζω ὅτι φροδῆθηκε μετὰ τοὺς θανάτους τῆς
κυρίας Λάσεϋ καὶ τῆς Φλόρυ καὶ τὸ ἔσπασε... Κά-
θε φορὰ πού πέθαινε κάποιος, ὁ Τζὸ νομίζε ὅτι
ὁ μαῦρος ἄγγελος σκόπευε ἐκεῖνον. Ναι, ὁ Τζὸ
φροδῆθηκε, ἤθελε νὰ φύγῃ καὶ νηράτπηκε νὰ τὸ ὀ-
μολογήσῃ. Τοῦ ἔδωσα λίγα χρήματα πρὸς ἡμερῶν,
ὅχι πάρα πολλά. Ἐχω τὸ προαίσθημα ὅτι ἐφυγε
γιὰ τὴ Νέα Τόρη.

—Ἀλλὰ νόμισα πὺς εἶπατε ὅτι τὰ ρούχα του
ἦταν ἐλὰ στὸ δωμάτιό του;

—Τὸ ξανασκέφτηκα αὐτὸ τὸ ζήτημα... Θὰ μπο-
ροῦσε νὰ ἔχῃ μερκοὶ ρούχα κρυμμένα. Κι ὅταν
ἐκείνα τὰ κατασπαμένα παιδιὰ πυροβόλησαν κι ἀφ-
χίσαμε ὅλοι νὰ τρέχουμε ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι, ὁ Τζὸ

παίμε μέσα. Ἐκεῖνος δοχίξε νὰ τρέμῃ σὰν τὸ
φύλλο, ἀλλ' αὐτὸ μπορούσε νὰ εἶναι ἀπλῶς νεύρα...

Ὁ Γουίλκοξ συνοφρυώθηκε.

—Ὡστε, λοιπόν, αὐτὸ τὸ ἀπόκομμα εἶναι ἀπὸ
μιὰ ἐφημερίδα τῆς Φλώριδας;

—Χι ἔκανε ὁ Ἔνμος μετὰ ταῦτα. Ὅλος ὁ
κόσμος εἶναι στὴ Φλώριδα αὐτὴ τὴ στιγμὴ... Ὁ-
λοι πηγαίνουν στὴ Φλώριδα χρόνια τώρα. Ὁ Ντά-
βενπορτ συνήθιζε κ' ἐκείνος νὰ πηγαίνῃ! Ἀν ἡ-
μουν στὴ θέσή σας, θὰ ἔξηνουσα τὴ Φλώριδα
πρὶν γελοιοποιηθῶ — ἢ πάθα κατὰ χειρότερο ἀκόμη.

Ὁ Γουίλκοξ ἐξακολούθησε ἥρεμα:

—Τὶ σκοπεύεις νὰ κἀνὴς, Ἦστ;

—Δὲν θὰ κάνω τίποτα. Ἐσεῖς θὰ κάνετε. Ἐ-
γὼ δὲν ἔχω τὴν ἐξουσία. Θέλω νὰ πάρετε στὸ
τηλέφωνο τὸν σερίφη τοῦ Σάιτρονς Σίτυ καὶ νὰ
τὸν βάλω νὰ μάθῃ λεπτομέρειες γι' αὐτὸ τὸ ἱσ-
τύημα. Ἀν δὲν ἔχῃ τὰ ἀρχεῖα ὁ ἴδιος, μπορεῖ
νὰ βρῇ δὲ τὸ χρειάζεται ἀπ' τὴν ἐφημερίδα.
Δὲν ἔξω τ' ὄνομά τῆς, ἀλλὰ ἴσως νὰ θγαίνῃ μία
μόνο σ' αὐτὴ τὴν πόλη. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι
αὐτὸ τὸ ἀπόκομμα εἶναι δύο ἴσως καὶ τριῶν ἐτῶν.
Ζήτησέ του νὰ σοῦ ταχυδρομήσῃ ἓνα ἀντίγραφο,
μπορεῖ νὰ τὸ βρῇ στὰ ἀρχεῖα, καὶ — αὐτὸ εἶναι
σημαντικὸ — νὰ σοῦ τηλεφωνήσῃ τῆς λεπτομέρειες
ἀμέσως μόλις τῆς ἔχει! Θέλω τὴν ἡμερομηνία
καὶ τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
φίλου πού τὸν ἀναγνώρισε.

—Τεραστικὸ τηλεφώνημα γιὰ τὴν Φλώριδα;
εἶπε ὁ Ἔνμος μετὰ ἀγαλλίαση. Ποιὸς θὰ τὸ πλη-
ρώσῃ; Δὲν θ' ἀρέσῃ στὴν κοινότητα ἓνα τέτοιο
πράγμα! Καὶ τί θὰ κάνετε εἰταν ἀποκαλυφθῇ ὅτι
τὰ ὀνόματα εἶναι Τζὸνς Τζὸνς καὶ Μπὶλ Σμιθ καὶ
ὅτι πρόκειται γιὰ σεβαστοὺς ἀνθρώπους μετὰ οἰκο-
γένειες; Ὅπωςδήποτε, δὲν μπορεῖ νὰ βρῇτε τὴν
ἰχνη κανενὸς Τζὸνς ἢ Σμιθ! Ἡ κοινότης θὰ γί-
νῃ ἔξω φρενῶν.

—Ἀν ἡ κοινότης γίνεται μικροπρεπὴς γιὰ λί-
γα χρήματα, θὰ πληρώσω ἐγὼ τὸ τηλεφώνημα.
Τηλεφώνησε πρῶτ-πρῶτὸ καὶ πῆς στὸ σερίφη νὰ
σοῦ τηλεφωνήσῃ ἀμέσως μόλις ἔχει τῆς πληροφο-
ρίες. Δώσε του νὰ καταλάβῃ ὅτι πρόκειται γιὰ
κάτι σημαντικό. Πῆς του νὰ τηλεφωνήσῃ μετὰ τῆς
ἐννέα τὸ βράδυ. Θέλω νὰ εἶμαι κ' ἐγὼ. Καὶ τώ-

Τὸ πρόσωπο τοῦ Γουίλκοξ φωτίστηκε:

—Μπορεῖς νὰ τὸ συνδέσῃς αὐτὸ μετὰ τὴν Φλό-
ρυ καὶ τὸ ἀπόκομμα τῆς ἐφημερίδος πού ἔφησε;

—Ἀς ὑποθέσωμε ὅτι αὐτὸ τὸ ἀπόκομμα κρύ-
βει ἓνα κρύβωτο ἐνλημνιτάκι πού ἔγινε σὲ μιὰ με-
κρὴ πόλη πού πέρασε ἀπαράτηρητο κ' ἦταν ἐπικίν-
δυνο νὰ πέσῃ στὰ ἐρουννητικά μᾶτια ἐξυπνότερων
ἀνθρώπων. Τὸ δυστύχημα μετὰ τὸ αὐτοκίνητο μπο-
ρεῖ νὰ ἦταν κανένα ἀπ' τὰ ἐσπεράματα τοῦ ἀνι-
σώροιστου φίλου μας. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ Φλόρυ εἶχε
καμμιά θετικὴ πληροφορία, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶ-
χε κάποια ἰσχυρὴ ὑπόψια — ὅχι γιὰ ἓνα συγκε-
κρίμενο ὄνομα, ἀλλὰ γιὰ μιὰ κατάσταση. Ἀς ὑ-
ποθέσωμε ὅτι, πρὶν πάῃ στὸ σπίτι τῆς δεσποινίδος
Πόντ, ἐκείνη τὸ βράδυ, ἐπιστεύθηκε σὲ κάποιον,
μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, τῆς ὑποψίες τῆς. Σὲ κά-
ποιον πού δὲν ἔπρεπε. Ἀς ὑποθέσωμε πὺς τηλε-
φώνησε σὲ κάποιον φίλο, σ' ἓνα φίλο πού δὲν ἔ-
πρεπε. Ἐπρεπε νὰ τῆς κλείσῃ τὸ στόμα μετὰ κάθε
πρώτο...

Τὸς εἶπε ἔπειτα πὺς εἶχε ἀνακαλύψῃ ὅτι τὸ
Σάιτρονς Σίτυ θροσάταν στὴ Φλώριδα καὶ πὺς
εἶχε δοκιμάσει νὰ διτὴ τὴν ἐντύπωση θὰ ἔκανε στὸν
Στόνμαν.

—Νομίζω ὅτι ἀγγίξα ἓνα εὐαίσθητο σημεῖο,
ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι σίγουρος... Κάθε φο-
ρὰ πού ἔφταναν στὸ κρῖσιμο σημεῖο, κάποιος ἔμ-

SIEMENS

Πάνω ἀπὸ
ἓνα ἑκατομμύριο νοικοκυρές
σ' ὅλο τὸν κόσμο
μιλοῦν μ' ἐνθουσιασμό γιὰ τὸ μαγειρεῖο Siemens
Εἶναι ἡ καλλίτερη ἐγγύησις γιὰ σᾶς
πού θέλετε νὰ συμπληρώσετε τὸ νοικοκυριό σας
μετὰ ἡλεκτρικὲς συσκευές.

Οἰκιακά συσκευα Siemens:

ἐγγύησις τελειότητος καὶ ἀντοχῆς.
Ἐξασφαλίζουν πλήρη ἐξυπνρέτη γιὰ πολλὰ χρόνια,
οἰκονομία ρεύματος, ἄνεσι, καθαριότητα.

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ Η.Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 16 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΛΕΟΝΤΟΣ ΣΟΦΟΥ 20

μας άρπαξε την ευκαιρία: Είπε πως σκόπευε να πάει στη Νέα Τόρκεν, δεν τό είχε πει;

—Ναι, διορίστας.

—Μπορείς να συζητηματίσεις πως έχει δοκιμαστεί! Ξοδεύει τα χρήματά του σε σινεργα και κάνει μεγάλα σχέδια... Έπειτα, όταν θα είναι άπενταρος, θα ξαναγυρίσει πάλι με καμιά θλιβερή ιστορία. Έχει συμβη κι άλλοτε αυτό. Ήξερε πως θα τον σταματούσα, γι' αυτό τό έσπασε. Βαρέθηκα πιά!

—Μήπως αυτή η ιστορία θα καθυστερήσει την αναχώρησή σας;

—Όχι. 'Ο Γουίλκοξ είναι καλός νέος. Λέει ότι τό μόνο που έχω να κάνω είναι ν' αφήσω την νέα μου διεύθυνση... Λοιπόν, ποιός σου είπε να έρθης εδώ έξω;

—Κινείς. Ήθελα να πάρω λίγο δροσερό αέρα. Χιονίζει όλο και περισσότερο. Άραγε τό χιόνι θα σταματήσει τό τραίνα;

—Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει τό τραίνα. Πώς μπαίνει ή έτοιμασία των άποσκευών;

—Τήν κάνουν ή δεσποινίς Πόντ και ή δεσποινίς Πέττυ. Ή δεσποινίς Πέττυ λέει ότι έχετε πάρα πολλά ρούχα.

—Έχει δίκιο! Αυτό μου θυμίζει ότι έχω να καθαρώσω μερικά κάσες για τόν Πέρριν. Φαίνεται να φροιάει ότι θα χτυπήσει τό κάτασπρα χειρόνα του... Θα σέ δια αγοράζω.

Και ξεκίνησε προς τό μέρος τού σπιτιού. 'Ο Μάρκ τών άποκλήθηκε. Στο γάλ συνάντησε την μικρή Άννα που κοίταζε ένα βιβλίο και της είπε:

—Πηγαίνα να κοιτάξω τόν χιονάνθρωπο. Μου είπαν πως κάποιος τρύπησε τό καπέλό του με μία σφαίρα χθές τό δρόμο. Άλλά δεν τό πιστεύω. Θέλεις νάρθης μαζί μου να δούμε αν είναι αλήθεια;

'Ο Μάρκ κολακεύτηκε όταν ή μικρή έχωσε τό χέρι της μ' εμπιστοσύνη μέσα στό δικό του.

—Τό άκουσα κ' εγώ, τού είπε. Ή Βιολέτα μου τό είπε κυρία. Ή Άϊνι θα γίνη έξω φρενών!

'Ο Τόσσερ δεν είχε τί φέματα. Τό καπέλο ήταν σχεδόν τρύπια.

—Ή Άϊνι θα θυμάται πολύ, είπε ή Άννα. Έφυγαν κ' οι θελαφίδες του!

—Αυτός ο μικρός που σημάδεψε είναι σωστός διάβολος, είπε ο Μάρκ.

—Ξαναβόλε τα πίσω, τόν παρακάλεσε ή μικρή δίδοντάς του μία χούφτα άχρια. Έγώ δεν μπορώ γά φτάσω... Ή Άϊνι τόν λατρεύει και θα λυπηθή πολύ όταν τόν διή έτσι!

'Ο Μάρκ εργάστηκε σωτηρία, κ' έπειτα από ένα λεπτό άγγιξε τόν άμο της.

—Κουάνω, της είπε.

Ή μικρή γέλασε:

—Δεν ντρέεσαι να κοκύνεις;

Τό χιόνι έπερε πυκνό και γρήγορο, χτυπώντας τα κόρνα μαγουλάκια της.

—Ναι. Κοιτάξέ με, τρέμο! Τι θέλεις; να γιόρζουμε στό σπίτι και να πίνουμε καίτι; Κακό για σένα...

—Μά έβαλές όδες τις θελαφίδες; τόν ρώτησε εκείνη με άμυγδαλιά.

—Ναι. Έλα, πάμε. Θα τρέξουμε, να δούμε ποιός θα φτάσει πρώτος!

Έτρεξαν πάνω στό χιόνι κι ο Μάρκ άφησε την μικρή να κερδίσει.

'Ο Μάρκ έπινε ούισκι κ' έγραφε στό σημειωματάριο του όταν ο Μόρεϊ ήρθε στη διβλοήκη, ακολουθούμενος άπ' τόν Πέρριν. 'Ο Πέρριν κοιλούσε ένα μεγάλο καλάνι κι άρχισε άμέσως να τό γεμίζει με τό ένδεκτόπερα κομποτεχνήματα τού δοματίου.

—Δεν τό ξέρεις πως δεν κάνει να πίνης πρίν άπ' τό ήλιοασύλειμα;... Τι σου συμβαίνει; Φαίνεται πρόσπας.

—Έγώ αίτη, είπε ο Μάρκ κ' έβαλε τό σημειωματάριο στην τσέπη του. Τι κάνετε;

'Ο Μόρεϊ στεκόταν πάνω σε μία καρτέλα και ξεκαρμούσε τόν Ρενουάρ και τό πορτραίτο της γυναίκας του.

—Θα τό συγκενώνω αυτό κάτω στό ύπόγειο. Τόν καθρέφτη να τόν ξεκαρμάσης εσύ, Πέρριν! Δεν θάβελαι να προκαλέσω άλλα έπτά χρόνια γρου σουάις.

Κατόβηκε άπ' την καρτέλα και κοίταξε γύρω του:

—Είναι παράξενο τό δομάτιο χωρίς όλ' αυτά τα πράγματα, δεν είν' έτσι;

Και πράγματι, έτσι ήταν, παρατήρησε ο Μάρκ. Όλος ο πόντος είχε εξαφανισθή. Δεν έμενε πα-

ρά ένα μεγάλο, άναυτατικό δομάτιο, λιγάκι παλαιόμένο και ξεθωριασμένο. Ήταν δύσκολο να θυμηθείς ότι ή Λούισ Μόρεϊ είχε κάποτε ξεκουραστή σ' εκείνον τόν καναπέ ή ότι ο Στόνιμαν είχε κάποτε καθήσει κοντά στη φωτιά.

—Θα θυγάλλωμε και τό χαλόν, είπε ο Μόρεϊ.

'Ο Πέρριν προχώρησε προς την πόρτα κι ο Μόρεϊ τόν άποκλήθηκε.

—'Ο Πέρριν κ' ή Βιολέτα θα πάνε στην κηδεία. Θέ πάω κ' εγώ... Θέλεις νάρθης;

—Ναι, ναι, θέλω πάρα πολύ.

—Να με περιμένης τότε εδώ μετά τό φαγητό, είπε και άγίγχε άπ' την πόρτα.

'Ο Μάρκ έβαλε άκόμη ένα ποτό κι άναξε τό

—Μπαμπά, σέ ζητούν στό τηλέφωνο.

σημειωματάριό του. Τό κοίταξε λίγα λεπτά κ' έπειτα άρχισε να γράφει πάλι, γρήγορα...

Μετά πό φαγητό, ο Μάρκ πήγε στό Μπέρ Ρίβερ μαζί με τόν Μόρεϊ, τόν Πέρριν και την Βιολέτα.

Μιά μικρή ομάδα από τράντα ανθρώπους μαζεύτηκε γύρω άπ' τόν τάφο της Φλόρυ, με τί κεφάλια τους σκυμμένα άπ' την θλίψη και την καταιγίδα. Στο μονοπάτι πο' άδηγούσε στόν τάφο ήταν συγκεντρωμένοι καμιά έκαστη άκόμη.

'Ο Μάρκ στεκόταν με τό μπράτσο του γύρω άπ' τη μέση της Βιολέτας. Ήξερε τούς περισσότερους άπ' αυτούς που ήτον γύρω στόν τάφο και μπορούσε να μαντέψει ποιός άλλους. 'Ο Μόρεϊ

Τό τελειότερον Αυτόματο Ήλ. Σίδερο MORPHY-RICHARDS

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ Μ.Σ.Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23-66

κι ο Πέρριν στεκόντουσαν σε μία άκρη, άκίνητοι και χωρίς κατέβλια. 'Ο Γουίλκοξ. Αυό άπ' τούς ανθρώπους τού Γουίλκοξ. Οι γονείς της Φλόρυ, ο άδελφος της κ' ένας δυστυχισμένος νέος, παύ τα δάκρυα κυλούσαν στό πρόσωπό του. Ένα κρύσι με πλησμένα μάτια που θα ήσαν άσφαλός ή καλύτερη φίλη της Φλόρυ, έπειτα άπ' τί Βιολέτα... Ήλικιωμένοι άνθρωποι, που θα μπορούσαν να είναι φειες και θείοι, νισοί που μπορούσαν να είναι ξαδέρφια της... 'Ο Φλόριντ κι ο Τόσσερ με τό κυριακάτικο ρούχα τους. Όλοι έκλαγαν αγανά ή κοίτσαν ίσα μπροστά τους. 'Ο Μάρκ σκέφτηκε πως δεν θα μπορούσε να ύπάρχη ένας δολοφόνος άνάμεσα σ' αυτούς. Δεν μπορούσε να είναι κανείς, έκτός...

Όταν τελείωσαν όλα, ο Μάρκ πήρε μία βαθειά άναπνοή. Προχώρησαν όλοι προς τό μέρος τού δρόμου.

—Θέλω να σου μιλήσω ιδιωτέρας, είπε ο Μάρκ στόν Γουίλκοξ, μία στιγμή που θρόνιζαν μόνοι. Στο σπίτι σου... Σε παρακαλώ να τό κανονίσης.

'Ο Γουίλκοξ προχώρησε μπροστά και είπε δυό λόγια στόν Μόρεϊ. Έπειτα γύρισε πίσω.

—Βιολέτα, είπε, ο κ. Μόρεϊ κ' ο Πέρριν έχουν να κάνουν κάτι φνόνα και σε θέλουν μαζί τους. Θα φέρω εγώ τόν κ. Ήστ στό σπίτι με τ' αυτόκίνητο.

Ή Βιολέτα άπομακρύνθηκε με την συνθησμένη της άστροθυμία κι ο Γουίλκοξ με τόν Μάρκ πήραν την αντίθετη κατεύθυνση.

Όταν έφτασαν στό σπίτι τού Γουίλκοξ, ή γυναίκα του είχε γυρίσει κ' είχε έτοιμο τόν καφέ. Άρχισε να μιλά γρήγορα, θέλοντας να διαγυγή στόν άντρα της όδες τις λεπτομέρειες της άρρώστιας της μαμάς της και πως άνηθήκε που δεν μπόρεσε να την αφήσει για να πάει στην κηδεία.

Έκείνος όμως την συμβούλευσε:

—Πήγαμε καλύτερα να δής τό παλτό που Φλόριντ. Σκαρφάλανε στα δέντρα σάν πύθκος!

Κ' εκείνη έφυγε καταιγισμένη.

—Και τώρα, είπε ο Γουίλκοξ γυρίζοντας προς τόν Μάρκ και δείχνοντάς του μία παλιά πολυθρόνα, γιά πές μου, τί σε άνησυχεί; Δεν φαίνεσαι τόσο ελαγής όσο ήσουν χθές τό δρόμο!

—Έκανε τό τηλεφωνήματα που σου είπα;

—Ευχαρίστω. Έστειλα την τηλεφωνήτρια ν' άγοράση λαυλόβια για την κηδεία και τηλεφωνήσω μόνος μου. 'Ο σερίτης τού Σάιτρου Σίτν φάνηκε ένθουσιασμένος. Είναι κανονικός. Άπ' τόν Μάρκ, καταλάβαινε ότι ή σπουδαιότερη δουλειά του είναι να βοηθήσει τούς τουρίστες. Δεν θυμόταν τό δυστύχημα ο ίδιος, αλλά μου άποσέθηκε να βοηθήσει τις λεπτομέρειες και να μου τις τηλεφωνήση. Με την Ουάσινγκτον συνάντησα μερικά τερους άπ' αυτούς που ήτον γύρω στόν τάφο και μπορούσε να μαντέψει ποιός άλλους. 'Ο Μόρεϊ

—Τό θέλω άπάνη. Φοβάμαι τις έπόμενες είκοσι τέσσαρες ώρες.

—Γιστί; ρώτησε ο Γουίλκοξ παραξενεμένος. —Άκουσε. Την ήμέρα της κηδείας της κυρίας Λάινι, ο Μόρεϊ, ή κάποιος άλλος, μου είπε ότι ή κυρία Γουίλκοξ θα πρόσεχε τα παιδιά. Πώς έγινε αυτό;

—Νά, έτσι είναι ή καρδιά της Πάνσυ... Έχει πολύ καλή καρδιά. Όταν άκουσε πως βίη ή υιογένεια ήθελε να πάη στην κηδεία, προσφέρθηκε να κρατήσει τα παιδιά...

—Θέ θέλεις; να τό ξανακάνη, αν παρουσιασθή ανάγκη;

—Θέδ μου, δεν φαντάζομαι να έννοης ότι θα έχωμε κ' άλλη κηδεία.

—Όχι, αν μπορώ να τό εμπιστώσω... Άλλά κ' αν πρόκειται να ξανασυμβη, δεν ξέρω ποιός θα είναι ο νεκρός. Αυτό... αυτό άσχετως δεν μου άρέσει!... Όχι, τα παιδιά δεν πρόκειται να είναι στή μέση! Άσχετως τού τί θα γίνη, πρέπει να εί-

—Νά, έτσι είναι ή καρδιά της Πάνσυ... Έχει πολύ καλή καρδιά. Όταν άκουσε πως βίη ή υιογένεια ήθελε να πάη στην κηδεία, προσφέρθηκε να κρατήσει τα παιδιά...

—Θέ θέλεις; να τό ξανακάνη, αν παρουσιασθή ανάγκη;

—Θέδ μου, δεν φαντάζομαι να έννοης ότι θα έχωμε κ' άλλη κηδεία.

—Όχι, αν μπορώ να τό εμπιστώσω... Άλλά κ' αν πρόκειται να ξανασυμβη, δεν ξέρω ποιός θα είναι ο νεκρός. Αυτό... αυτό άσχετως δεν μου άρέσει!... Όχι, τα παιδιά δεν πρόκειται να είναι στή μέση! Άσχετως τού τί θα γίνη, πρέπει να εί-

—Νά, έτσι είναι ή καρδιά της Πάνσυ... Έχει πολύ καλή καρδιά. Όταν άκουσε πως βίη ή υιογένεια ήθελε να πάη στην κηδεία, προσφέρθηκε να κρατήσει τα παιδιά...

—Θέ θέλεις; να τό ξανακάνη, αν παρουσιασθή ανάγκη;

—Θέδ μου, δεν φαντάζομαι να έννοης ότι θα έχωμε κ' άλλη κηδεία.

—Όχι, αν μπορώ να τό εμπιστώσω... Άλλά κ' αν πρόκειται να ξανασυμβη, δεν ξέρω ποιός θα είναι ο νεκρός. Αυτό... αυτό άσχετως δεν μου άρέσει!... Όχι, τα παιδιά δεν πρόκειται να είναι στή μέση! Άσχετως τού τί θα γίνη, πρέπει να εί-

—Νά, έτσι είναι ή καρδιά της Πάνσυ... Έχει πολύ καλή καρδιά. Όταν άκουσε πως βίη ή υιογένεια ήθελε να πάη στην κηδεία, προσφέρθηκε να κρατήσει τα παιδιά...

—Θέ θέλεις; να τό ξανακάνη, αν παρουσιασθή ανάγκη;

—Θέδ μου, δεν φαντάζομαι να έννοης ότι θα έχωμε κ' άλλη κηδεία.

—Όχι, αν μπορώ να τό εμπιστώσω... Άλλά κ' αν πρόκειται να ξανασυμβη, δεν ξέρω ποιός θα είναι ο νεκρός. Αυτό... αυτό άσχετως δεν μου άρέσει!... Όχι, τα παιδιά δεν πρόκειται να είναι στή μέση! Άσχετως τού τί θα γίνη, πρέπει να εί-

—Νά, έτσι είναι ή καρδιά της Πάνσυ... Έχει πολύ καλή καρδιά. Όταν άκουσε πως βίη ή υιογένεια ήθελε να πάη στην κηδεία, προσφέρθηκε να κρατήσει τα παιδιά...

—Θέ θέλεις; να τό ξανακάνη, αν παρουσιασθή ανάγκη;

—Θέδ μου, δεν φαντάζομαι να έννοης ότι θα έχωμε κ' άλλη κηδεία.

—Όχι, αν μπορώ να τό εμπιστώσω... Άλλά κ' αν πρόκειται να ξανασυμβη, δεν ξέρω ποιός θα είναι ο νεκρός. Αυτό... αυτό άσχετως δεν μου άρέσει!... Όχι, τα παιδιά δεν πρόκειται να είναι στή μέση! Άσχετως τού τί θα γίνη, πρέπει να εί-

φυγή του. Νά είχε κρύψει τα πράγματά του στο δουνό... Φοβάμαι ότι δεν τό πιστεύεις αυτό.

—Όχι, δεν τό πιστεύω.

—Όπτε κ' εγώ... Πού ήταν ο Έθμος σήμερα;

—'Ο Έθμος εργάζαται στο σταθμό. Δεν μπορεί ν' άντικατασταθή παρά μόνο αν είναι άρρωστος. Άλλωστε, μην ξεχνάς πως είναι βοηθός μου. Δεν μπορείς να τόν κατηγορήσης γι' αυτά... τα πράγματα.

—Δεν τόν κατηγορώ, είπε ο Μάρκ μάλακά. Άπλώς έρωτώ. Ένδιαφέρομαι να τό ξέρω δια...

—Άκουσε εδώ, Ήστ, δεν μου άρέσει καθόλου τό ύφος σου. Μήπως μου κρύβεις κάτι;

—Σού έκρυβα, αλλά δεν θα στό κρύψω περισσότερο. Ξέρω που βρίσκεται ο Στόνιμαν.

—Ζητιανός;

—Όχι.

—Μπορούμε ν' άναγνωρίσουμε... τό πτώμα;

—Ναι.

—Ξέρεις ποιός τό έκανε ή αν ήταν δυστύχημα;

—Δεν ήταν δυστύχημα.

—Πηγαίνα να πάρω τ' αυτόκίνητό μου. Θα μου τό πής όλα καθώς θα πηγαίνουμε.

'Ο Μάρκ τόν άκολουθούσε στην πίσω αψή και περίμενε έξω άπ' τό γκαράζ. 'Ο Φλόριντ ήταν εκεί κ' άκουγε καπνόα άπ' την μητέρα του επειδή είχε σχίσει τό παλτό του. Κτυπούσε τό πόδι της και τού έλεγε να σταματήσει πιά τις έρευνές του και τα σκαρφαλώματα πάνω στα δέντρα.

—Τήν είπα, μπαμπά, πως κερδισα πέντε δολάρια πάλι, αλλά μου λέει πως τό χρήμα δεν είναι τό πόν. Δεν της μιλάς; καμ' σύ, μπαμπά;

—Όχι, είπε ο Γουίλκοξ σκαθρωτός. Και τώρα, φύγε από μπροστά μου!

—Έλα εδώ, Φλόριντ, είπε ο Μάρκ και τόν τράβηξε παράμερα. Ή έρευνα για τόν κ. Στόνιμαν έχει σχεδόν τελειώσει τώρα, αλλά ξέρω έναν τρόπο να κερδίσω άλλα πέντε δολάρια.

'Ο Γουίλκοξ άκουσε τόν σιγανό ψήθυρο της όμιλίας τους. Έβλε τόν γιό του να κάνη πόν σιγαρό του και να φτύνει πάνω από τόν άρρεστερό του άμο.

Έβγαλε τ' αυτόκίνητο έξω άπ' τό γκαράζ και περιέμενε.

Έκείνοι προχώρησαν προς τό μέρος του συζητώντας.

—Δές πως είναι εδώ; ρώτησε ο Μάρκ.

—Βέβαια. Πηγαίνα να τό φέρω.

'Ο Φλόριντ χώθηκε μέσα στό γκαράζ και ξαναβγήκε μ' ένα μικρό έλκρηφο.

—Δεν φαντάζομαι να κάνετε τίποτα που να τό χαλάσει; ρώτησε άήσυχια.

—Θα τό μεταχειριστώ σαν να ήταν δικό μου, είπε ο Μάρκ. Βάλτο στό πίσω καθίσμα του αυτοκινήτου. Μήπως έχεις κανέναν παλιό σάκο ή τίποτ' άλλο για να τό σκεπάσεις;

'Ο μικρός έφερε ένα τσουβάλο και τό σκέπασε.

Έπειτα ο Μάρκ γύρισε προς τόν κατάπληκτο Γουίλκοξ:

—Αλήθεια, ο Φλόριντ πρόκειται να μείνη στο σπίτι άπόψε κ' αύριο έπίσης όλη την ήμέρα... Δεν θα πάει ούτε καν στην εκκλησία! Θα πρέπει να τό τονίσης αυτό στη μητέρα του. Δεν πρέπει να θυγή άπ' τό σπίτι. Κατάλαβε; Άκόμη κ' αν τόν καλέσης ή τού στείλεις ένα μήνυμα, ζητώντας του να σε συναντήσει κάπου, δεν θα θυγή άπ' τό σπίτι. Τό ίδιο ισχύει και για τόν Τόσσερ.

'Ο Γουίλκοξ άνατριχίωσε:

—Πήγαμε μέσα στο σπίτι, Φλόριντ, είπε. Άκουσε καλά αυτά που σου είπε ο μικρός Ήστ; Περιμένα όσπου να εξαφανισθή ο μικρός μέσα στο σπίτι κ' έπειτα ρώτησε τόν Μάρκ:

—Έτοιμος;

'Ο Μάρκ μπήκε μέσα σ' αυτόκίνητο κ' άμέσως ξεκίνησε σιγανά...

'Ο Μάρκ γύρισε με τα πόδια στο σπίτι άπ' τόν σταθμό. Ή Βιολέτα ήταν στο χάλ και χτυπούσε δυνατά τό γρόνγκ για να κατέβουν για τό φαγητό.

—Ξέρετε, τού είπε μόλις τόν είδε, δεν με χρειάζονταν καθόλου για τα φνόνα τους. Τό μόνο που άγόρασαν ήταν καρεά και ξύλα και δεν μου έδωσαν οημισία που τους είπα ν' άγοράσουμε αψά.

Με ήθελεν μαζί τους μόνο και μόνο για να κρατήσουν τα προσχήματα, όταν πήγαν να δούν την κυρία Σίμμους.

—Θα μπορούσε να είχε σχεδιάσει από πρίν τί

ΗΡΩΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΥΝ
ΙΣΧΥΡΟΤΑΤΑ ΟΠΛΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Σ τα επιστημονικά έργαστήρια όλου τού κόσμου συνεχίζεται άδιάκοπος ο πόλεμος εναντίον τών ασθeneιών, ένας πόλεμος που διεξάγεται σε πολλούς τομείς. 'Ο παλαιότερος άπ' όλους είναι ο τομέυς τών φαρμάκων. Και πραγματικά, ή επίσημη άνακαλύπτει συνεχώς νέα φάρμακα, που είναι ισχυρά και άποτελεσματικά όπλα στόν άγώνα εναντίον τών διαφόρων ασθeneιών. Χάρη στα φάρμακα, πολλές άλλες, που ήταν άληθινές μάστιγες της ανθρωπότητας, έχουν τώρα εξαφανισθή ή δραστικά περιορισθή. Τελευταία, στην Άμερικανική Ίατρική Έταιρία άνεκινώθη ή άνακάλυψη νέων φαρμάκων για την καταπολέμηση πολλών παθήσεων. Τα φάρμακα αυτά είναι τα έξης, για τις άνάλογες ασθeneίες:

ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΤΩΝ ΝΕΦΡΩΝ. Έρευνήται τού πανεπιστημίου της Κινκινάτης άνεκάλυψε μία νέα ουσία, που διαλύει τούς λίθους τών νεφρών μέσα σε 15 περίπου ώρες. Πρόκειται για ένα οργανικό όξύ, που μοιάσκει ή διαλύει τούς λίθους τών νεφρών, οι όποιοι έτσι άποβάλλονται άπό τό σώμα.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΠΟΥΣ. Μία όμας έρευνήτων τού πανεπιστημίου τού Μαϊάμι άνεκάλυψε ένα φάρμακο, που καταπολεμεί τόν άθλητικόν πόδα, τόν λειχήνα και άλλες παθήσεις, που προκαλούνται από μύκητες. Πρόκειται για μία παστίλια που περιέχει ένα φάρμακο γνωστό με τό όνομα γκριζεοφουλβίνη. Τό φάρμακο αυτό παράγεται από μία μούχλα άνάλογη με τό πενικιλλίν, από τό όποιον παράγεται ή πενικιλλίνη. Τό φάρμακο έδοκιμάσθη σε 200 ασθeneίες και άπεδείχθη άποτελεσματικό εναντίον όκτώ ασθeneιών οι όποιες προκαλούνται από μύκητες.

ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗ. Δυό έρευνήται τού πανεπιστημίου τού Ουάσκόνσιν εύρήκαν ένα άποτελεσματικό τρόπο μείωσης τού ποσοστού της χοληστερόλης, ή όποια περιέχεται στο αίμα. Ταυτοχρόνως χρησιμοποιούν μεγάλες δόσεις νικοτινικού όξέος. Πιστεύεται ότι με την μείωση της χοληστερόλης θα προλαμβάνεται ή θά άνακαταστήται ή άρτηριοσκληρυνση. Τό νικοτινικόν όξύ χρησιμοποιείται ύποβοηθητικάς.

ΔΙΑΒΗΤΗΣ. Τό τελευταίο φάρμακο καταπολεμησέως τού διαβήτου είναι τό φενφορμίν. Τό φάρμακο αυτό έδοκιμάσθη σε 1708 πάσχοντας και στις 70% τών περιπτώσεων άπέδωσε ίκανοποιητικά άποτελέσματα. Λέγεται ότι στις ήπιες μορφές διαβήτου ήμπορεί ν' άντικαταστήσει την ινσουλίνη.

ΑΡΘΗΡΙΟΣΚΛΗΡΥΝΣΗ. Ή ύδροχλωριδική ισοκωσμπρίνη είναι ένα φάρμακo που άνακουφίζει σημαντικά τούς πάσχοντας από αρτηριοσκληρυνση. Οι 85% τών πασχόντων, στους όποιους έχορηγήθη τό νέο αυτό φάρμακο, δεν ησθάοντο πλέον τούς πόνους κατά τό βάδισμα. Έπίσης, με τό φάρμακο έπεταισύνθη ή κυκλοφορία τού αίματος στα άκρα πολλών αρτηριοσκληρωτικών.

ΘΡΟΜΒΩΣΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ. Δυό επιστήμονες θρήκαν ένα νέο τρόπο για να άποκαθιστούν την κυκλοφορία τού

αίματος, που έμποδίζεται από θρόμβους. Χρησιμοποιούν ένα φάρμακο που παράγεται από μία ουσία τού σώματος ή όποια όνομάζεται ινωδολυσίνη.

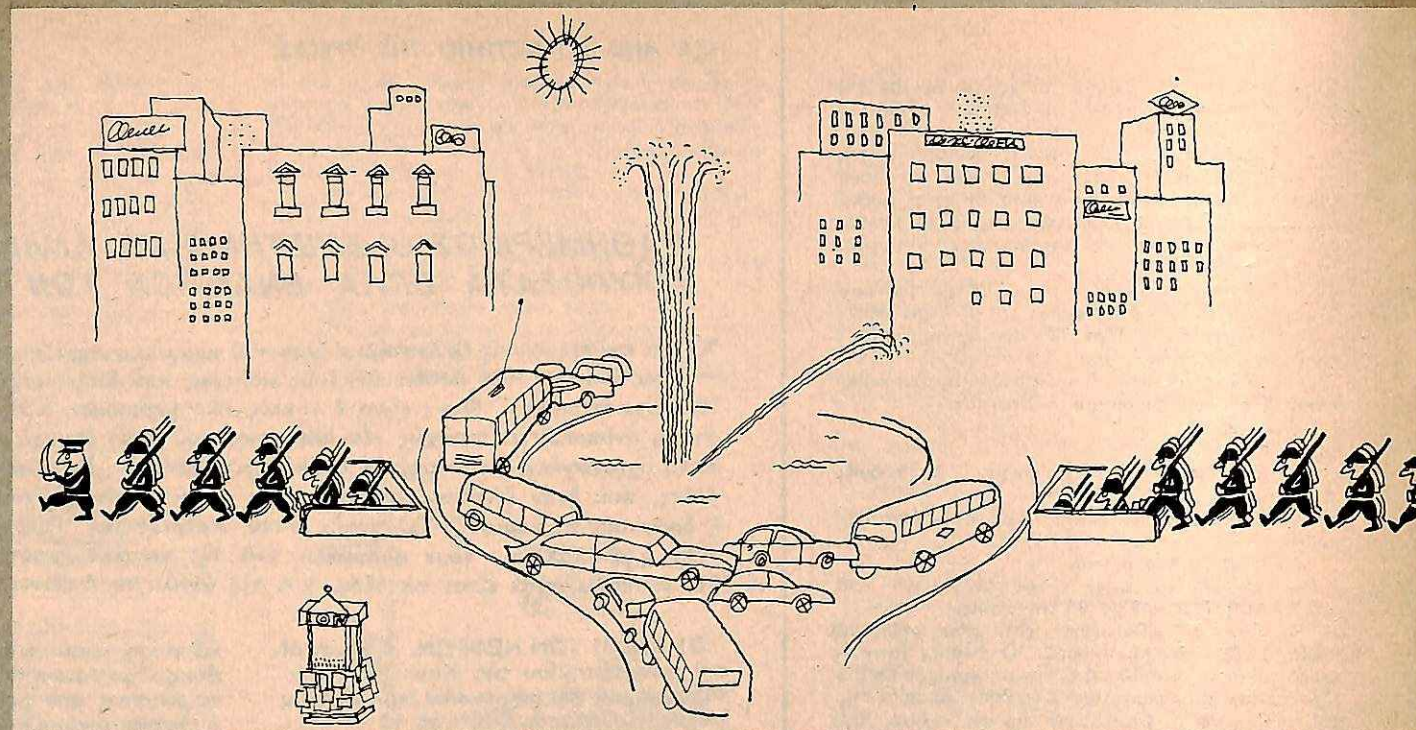
ΑΠΟΠΛΗΞΙΑ. Ένας νευροχειρουργός της Νέας Υερσέης περιέγραψε μία καινούργια και άσφαλή μέθοδο εξακρίδωσης τού πραγματικού αίτιου της άποπληξίας. Άνεκινώσε ότι, άφοδ κάμη στόν ασθeneή μία ένεση διατρίξωστικού καλλίου, λαμβάνει μία σειρά άκτινογραφιών από τις όποιες άποκαλύπτεται άσφαλώς σε ποιά σημείο έσημειώθη ή διακοπή της κυκλοφορίας τού αίματος, ή όποια προεκάλεσε την άποπληξία. Ή μέθοδος αυτή είναι ή άσφαλέστερη από όλες τις άνάλογες μεθόδους.

ΑΡΘΡΙΤΙΣ. 'Ο Καναδός ειδικός δρ Μοντγκόμερυ έδήλωσε ότι ή σουλφινυραζόνη είναι τό πιο άποτελεσματικό φάρμακο για την καταπολέμηση της αρθρίτιδος. Σ' αυτό τό συμπέρασμα κατέληξε ύστερα από τη χρησιμοποίηση τού φαρμάκου αυτού σε ασθeneίες, τούς όποιους παρηκολούθησε επί δυό χρόνια.

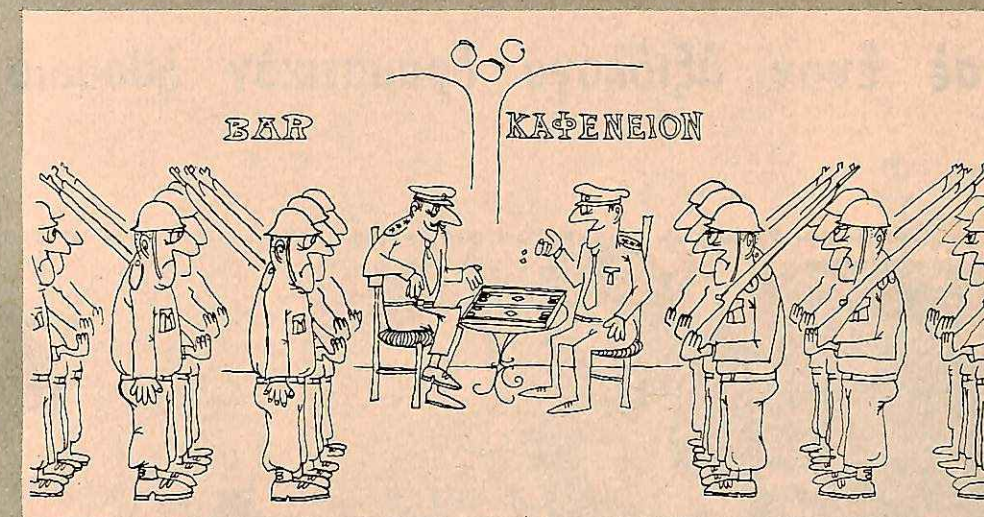
ΚΑΡΔΙΑΚΕΣ ΠΡΟΣΒΟΛΕΣ. Ή οιστρογόνας όρμώνη, δηλαδή, ή όρμώνη τού θήλεος, παρατείνει τη ζωή τών ανθρώπων που έχουν ύποση καρδιακές προσβολές. Ή θνησιμότης όσαν ύπέστησαν καρδιακές προσβολές και δεν ύπεβλήθησαν σε θεραπεία με οιστρογόνας όρμώνες ήταν τριπλάσια της θνησιμότης εκείνων που ύπεβλήθησαν στην θεραπεία αυτή.

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ. Οι χειρουργικές έπεμβάσεις για τη θεραπεία τού καταρράκτου είναι εύκολότερες και άσφαλέστερες όταν συνδυάζονται με τη χρησιμοποίηση μιάς ούσιας, ή όποια λαμβάνεται από σάφρα.

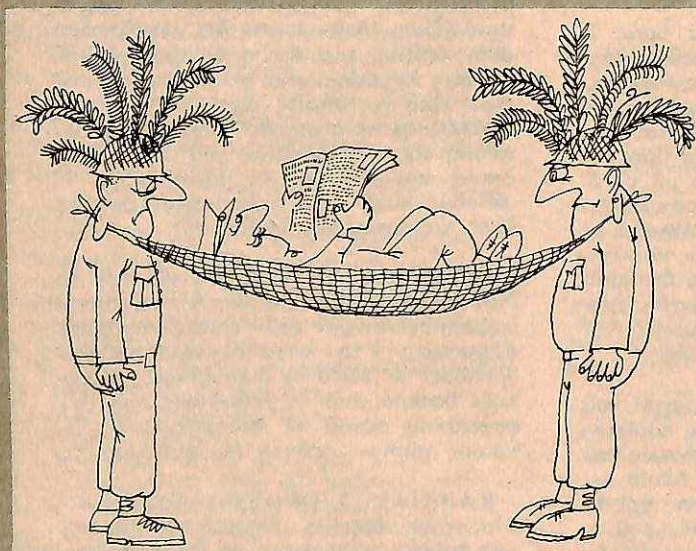
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ. Ή διεθυλπροπιόνη είναι τό τελευταίο φάρμακο για την καταπολέμηση της όρέξεως και της παχυσαρκίας. Στις 88% τών περιπτώσεων, στις όποιες έχρησιμοποιήθη, άπέδωσε ίκανοποιητικά άποτελέσματα. Με τη θεραπεία αυτή τό βάρος έλαττώνεται κατά 1½-2½ περίπου κιλά μετά από μία έβδομάδα και κατά την έπομένη έβδομάδα κατά 3½ τό κιλό. Μεγάλο πλεονέκτημα τού φαρμάκου είναι ότι δεν προκαλεί ν

Στά διαλείμματα τής στρατιωτικής ζωής ο γελοιογράφος σημειώνει :

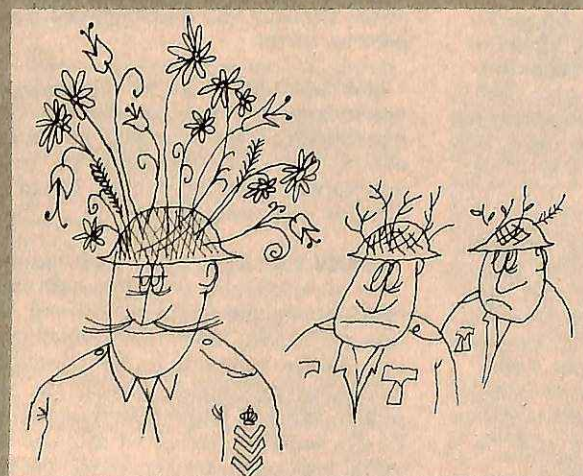
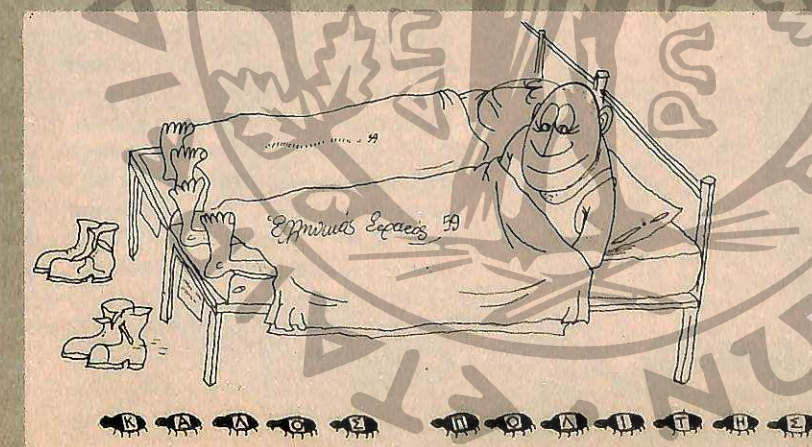
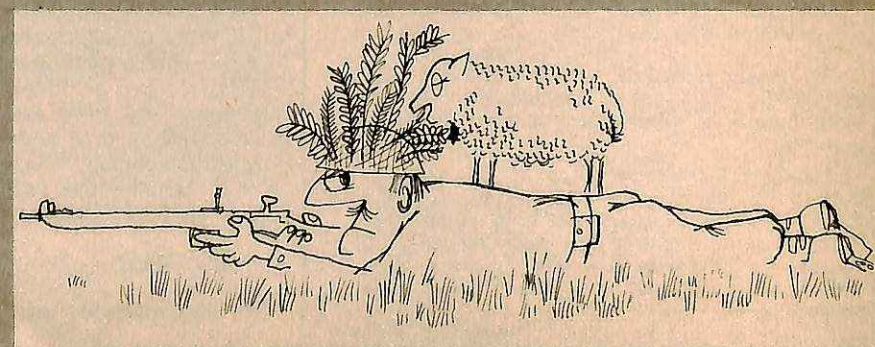
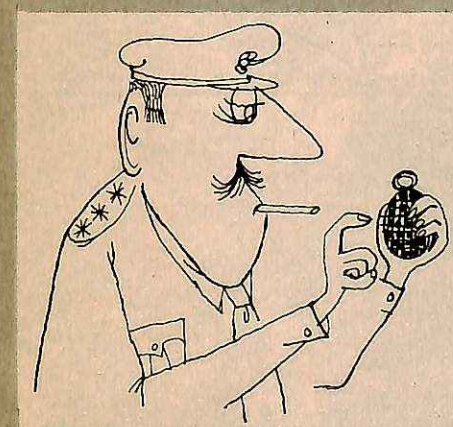
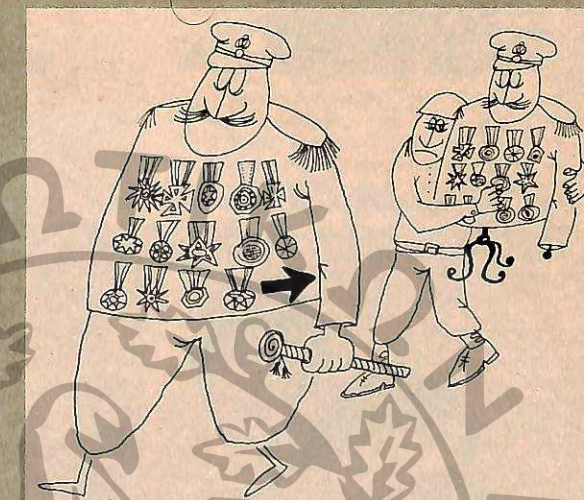
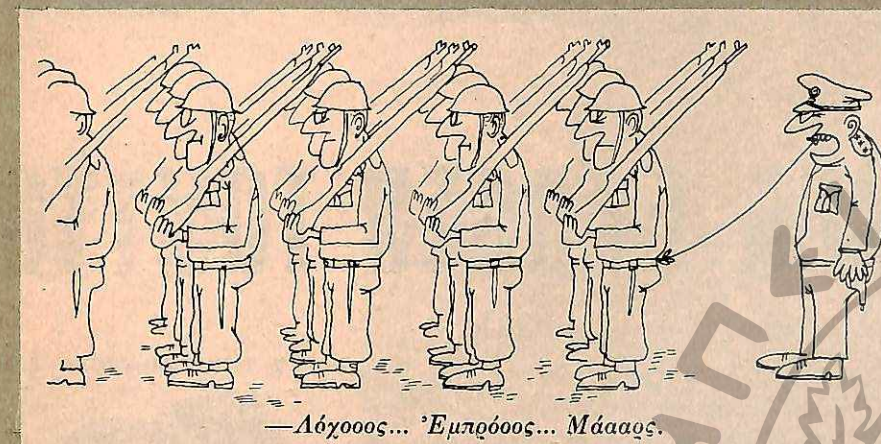

“Όπλα, μπαλάσκες καί στή γραμμή!..

Δύο πρόσωπα είναι άπίθανο νά λησμονήσῃ ἕνας ἄνδρας: τή μαμά του καί τόν ἐπιλοχία του!... Τό ἀπόφθεγμα αὐτοῦ παλιοῦ εὐθυμογράφου εἶναι ψυχολογικά δικαιωμένο. Ἡ στρατιωτική ζωή ἀποτελεῖ πραγματικά ἕνα ἀνεξάλειπτα ζωηρό κεφάλαιο σ' ὀλόκληρη τή ζωή τοῦ ἄρρετος. “Όλοι, καθὼς ντύνονται τό χακί, «γιαννάκια» ἢ «θετεράνοι», γκρινιάζουν, ὑποφέρουν, δυσανασχετοῦν, ἀλλά... Ἀλλά γιά πολλά χρόνια θά τυραννοῦν τοὺς γνωστοὺς τους μέ τήν ἀφήγηση «σπαρταριστῶν» ἐπεισοδίων ἀπὸ τὸν στρατῶνα, τίς πολεμικὲς ἢ τίς ἀπόλεμες περιπέτειές τους, ἀνακατεῦοντας στίς διηγήσεις τους τὴν εἰδικὴ ἐκείνη ὁρολογία ποὺ ἔχει κατατάξει μίαν ἀπὸ τίς συμπαθέστερες Μοῦσες σὶν πιδ δυσώνυμο, καθημερινῆς ἀνάγκης, τόπο. Μὲ τὰ χρόνια τὰ βάσανα τοῦ γανιάρου, τ' ἀνεξάντλητα ἀνέκδοτα, τυλίγονται στὴν ἀγλὴ τῆς νοσταλγίας μιᾶς ὥρας ἐποχῆς—καί εἶναι στ' ἀλήθεια ὥραία ἡ ἐπὶ τῆς θητείας ἀφοῦ αὐτὴ δένει σὲ ἄνδρα τὸν χθεανὸ ἐφηβο.

Ὁ γελοιογράφος ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, γνωστὸς πιδ σιὸν ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, παρουσιάζει μιὰ σειρά στιγμιότυπα αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ζωῆς, ἀπο πρῶτο χέρι... Κ' ἐπειδὴ τὴν ζῇ, δὲν ἀπέφυγε νά διατυπώσῃ σὲ σκίτσο καί τὴν κλασικὴ εὐχὴ πρὸς γανιάρο — τελευταία γελοιογραφία δεξιὰ. Τοῦ ἀνέχει.

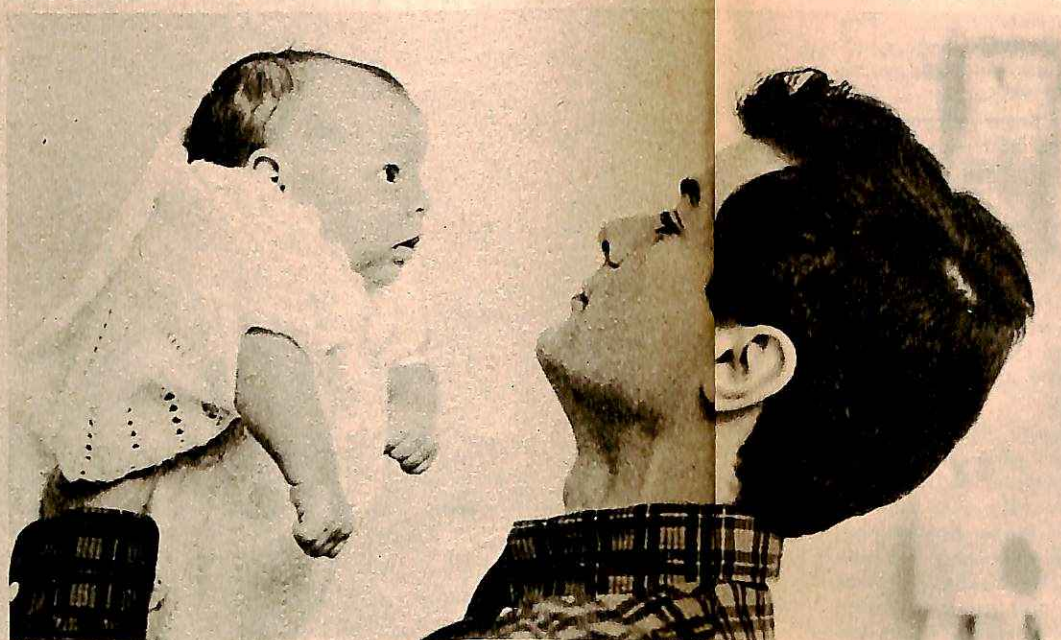
Ὁ «σκληρός» καὶ «ώραῖος» τῶν περιπετειωδῶν ταινιῶν
ἐξειλίχθη σὲ ἕναν ἀξιόλογο δραματικὸν ἥθοποιό

ΜΗΤΡΙΚΗ ΠΕΡΦΑΝΕΙΑ. Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΤΖΑΝΕΤ ΛΗ ΒΡΙΣΚΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΡΙΚΕΣ...

...ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΚΑΙ...

...ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟ ΤΖΙΜΥ ΤΗΣ

(Φωτ. Sam Levin)

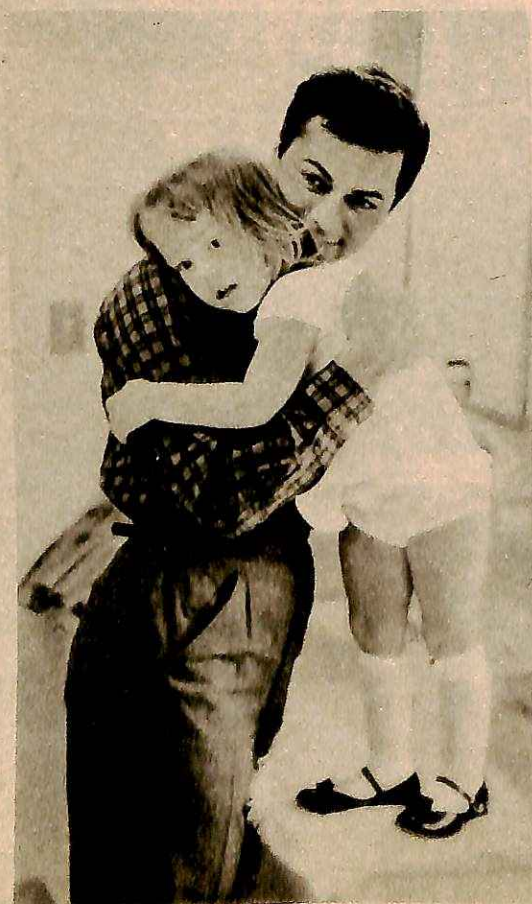

ΚΕΛΛΥ — ΜΙΑ ΓΛΥΚΕΙΑ ΠΑΤΡΙΚΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ

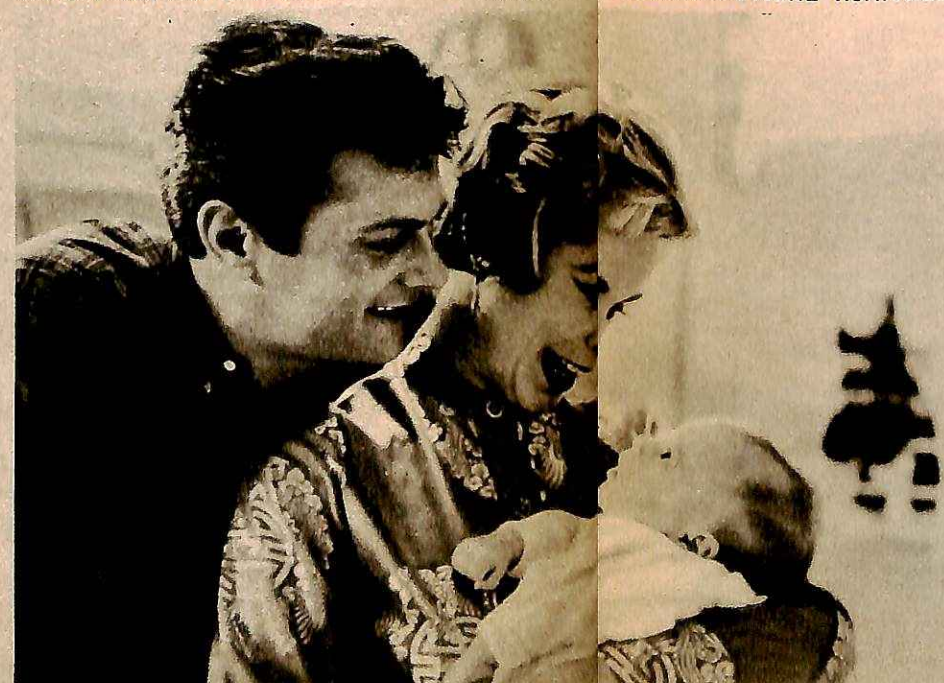
Η ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΤΟΝΥ ΚΕΡΤΙΣ

ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ ΣΧΗΜΑ...

...ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ένα νέο, θορυβώδες καὶ ἀπαιτητικό πρόσωπο προσετέθη πρὸ ὀλίγων μηνῶν στὸ γαλήνιο (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχος 66) νοικοκυριὸ δύο συμπαθεστάτων «στάρ» τοῦ Χόλλυγουντ, ποὺ ἀποτιeloῦν καὶ ἁρμονικὰ ἀνδρόγυνα. Ἡ Τζάνετ Λή καὶ ὁ Τόνυ Κέρτις με περφηάνεια ἐπέδειξαν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ φακό τὸν νεαρό Τζίμυ Κέρτις. Φυσικά, δὲν ἄφησαν παραπονεμένη τὴν πρωτότοκη Κέλλυ ποὺ πρὶν τέσσερις μῆνες συμπλήρωσε τὰ τρία χρόνια της. Παρ' ὅλες τὶς πολύπλευρες ἀσχολίες ποὺ ἀπορροφοῦν κατὰ κανόνα τὸ εἰκοσιτετράωρο ἑνὸς κινηματογραφικοῦ ζεύγους, ἡ Τζάνετ κι ὁ Τόνυ βρίσκουν πάντα μερικές ὥρες ν' ἀφιερῶσουν γιὰ τὰ παιδιὰ τους καὶ τοὺς ἑαυτοὺς των. Ἡ οἰκογένεια Κέρτις ἀποτελεῖ μιὰ κατὰ κυριολεξίαν οἰκογένεια.

Τὸ «οἰκογενειακὸ καμάρι» δὲν εἶναι ἀκόμη σὲ θέση ν' ἀντιληφθῇ τὴ μεγάλη σημασία τῆς παρουσίας του, οὔτε πόσο φημισμένο εἶναι τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀκουμπάει.

Φαίνεται ὅτι ἡ περίπτωση τοῦ Μπάρτ Λάνγκαστερ καὶ τοῦ Γκλὲν Φόρντ οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ σταδιοδρόμησαν σὰν ἐξαιρετοὶ «παλληκαράδες» τῆς ὀθόνης, κατέληξαν νὰ ἀναδειχθοῦν σὲ πῶ ἐξαιρετοὺς ἀκόμη ἥθοποιούς, δημιούργησε στὸ Χόλλυγουντ μιὰ εὐγενική ἀμίλλα, ποὺ συμπαρέσυρε ἀρκετοὺς «ώραίους» στὸν τραχὺ δρόμο τῆς τέχνης. Ἡ πῶ χαρακτηριστικὴ περίπτωση, με εὐτυχὴ ἐπίσης ἀποτελέσματα, εἶναι τοῦ Τόνυ Κέρτις. Ἐνα ἀθλητικὸ κορμὶ καὶ ἕνα πρόσωπο ποὺ ἀπετύπωνε στοιχειωδῶς μερικές «δραματικές» καταστάσεις ἦταν τὰ προσόντα ποὺ ἀνέδειξαν τὸν Τόνυ σὲ φυσιογνωμία τοῦ περιπετειώδους φιλμ. Γροθιές καὶ σπαθιές καλοῦνγισμένες, τὸν ἔκαναν ἀκαταγώνιστο μαχητή. Ἐγινε διάσημος. Ἀλλὰ ἡ καλλιτεχνικὴ φλόγα δὲν ἔσθηνε μέσα του καὶ δὲν τὸν ἄφηνε νὰ ἡσυχάσῃ. Ἡ φιλοδοξία του ἦταν πολὺ μεγαλύτερη καὶ εὐγενέστερη. Καί, κάποτε, οἱ προσπάθειές του μῆταν στὸ δρόμο τῆς πραγματοποίησης. Τὴν εὐκαιρία τοῦ τὴν προσέφερε ὁ Μπάρτ Λάνγκαστερ, ὁ ὁποῖος, ἐξ ὁμοιοπαθείας, κατέννησε τὸν πόνο του. Ἐτσι, στὴν ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα ἐκείνη ταινία «Σκοτεινοὶ δολοφόνους», εἶδαμε ἕνα φθονερὸ Τόνυ Κέρτις, ποὺ ἐλάχιστα θυμίζε τὸν παλιὸ ἑαυτό του. Οἱ ἀπανταχοῦ θαυμάστριές του ἀπεγοητεύθησαν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἐπιμένουν νὰ βλέπουν τὸν κινηματογράφο σὰν τέχνη σκίρτησαν ἀπὸ τὸ ξάφνιασμα. Ὁ «λεβέντης» ἦταν περίφημος θεατρίνος καὶ μάλιστα χωρὶς τὴν γροθιή του. Ἀκολούθησε τὸ «Ὅταν σπάσαμε τὶς ἀλυσίδες», ποὺ στέρωσε τὴν καινούργια φήμη τοῦ Κέρτις.

Τώρα ἐρχεται τὸ «Μερικὸ τὸ προτιμῶν ζεστό», μιὰ κωμικὴ ταινία, μεγάλων ὅμως ἀξιώσεων, με σκηνοθετὴ τὸν περίφημο Μπίλυ Ουάιλντερ. (3 Ὁσκαρ). Ἐδῶ ὁ Κέρτις φιλοδοξεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς ἕνας καλὸς δραματικὸς ἥθοποιος, ἀλλὰ ἥθοποιος στὴν κυριολεξία τοῦ δρου, ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπωμισθῇ ὅποιο-δήποτε ρόλο, δραματικὸ ἢ κωμικὸ. Τὸ ἐξωφρενικὸ μάλιστα εἶναι ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ Τζάκ Λέμον, σὲ πολλὰς σκηνές τῆς κωμωδίας ἐμφανίζονται μεταμφιεσμένοι σὲ γυναῖκες. Ἐνα ἀριστοτεχνικὸ μακιγιάζ καὶ προκλητικοὶ σάκκοι 1920, μεταβάλλουν τὸν Τόνυ σὲ γοητευτικὴ μελαχροινούλα καὶ τὸν Τζάκ σὲ μιὰ ἀσυναγώνιστη ξανθιά. Ἡ ὑπόθεση ἐξελλίσσεται στὸ Σικάγο, γύρω στὰ 1920, τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ Τζάκ εἶχε πιά κατακυριεύσει τὰ γούστα τῆς Ἀμερικής. Δύο ταλαίπωροι μουσικοὶ, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἐκδίκηση τοῦ Ἄλ Καπόνε, καταφεύγουν σὲ μιὰ γυναικεία ὀρχήστρα ὅπου καὶ προσλαμβάνονται. Βέβαια, γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ με ἐπιτυχία τὸ γύρισμα τῶν ξεκαρδιστικῶν—ὅπως λέγεταί—σκηνῶν, ὁ Τόνυ Κέρτις καὶ ὁ Τζάκ Λέμον ἀνέλαβαν τὴ συμβατικὴ ὑποχρέωση νὰ ἐυρίζωνται τέσσερις φορές τὴν ἡμέρα καὶ νὰ υποβάλλωνται σὲ εἰδικὸ μασσάζ, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν τρυφερότητα τῶν χαρακτηριστικῶν τους.

Έδω κι' Έκει

■ ■ ■ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ στις αγγλικές εφημερίδες ενός φιλμ φρίκης που προβάλλεται μ' επιτυχία στο Λονδίνο: «Πηγαίνετε να το δείτε με κάποιον που μισείτε»!

■ ■ ■ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ψαράδες κοραλλίων που απέμειναν στη Μεσόγειο είναι «Έλληνες, Ιταλοί και Γάλλοι, που εργάζονται στ' ανοιχτά της Βαρελώνης σε βάθος 70 μέτρων.

■ ■ ■ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ των τροχαφάρων που κυκλοφορούν στους Ιταλικούς δρόμους υπερβαίνει τα τέσσερα εκατομμύρια. Σύμφωνα με μία πρόσφατη απογραφή, η Ιταλία έχει 2.700.000 μοτοσυκλέτες και σκούτερς, 1.100.000 αυτοκίνητα, 335.000 καμιόνια και 20.000 λεωφορεία.

■ ■ ■ ΟΙ ΓΙΑΠΩΝΕΖΟΙ υψηλώνουν. Το 1940 ήταν, κατά μέσον όρον, 45 εκατοστά πιο κοντοί απ' τους Ευρωπαίους. Το 1959, μόνον 30 εκατοστά.

■ ■ ■ ΜΕΤΑ την καταπληκτική επιτυχία της κινηματογραφικής ταινίας «Ζίζη», η άμοιβη του Μωρίς Σεβαλιέ αυξήθηκε κατά πολύ. Παίρνει τώρα για κάθε ταινία 150.000 δολάρια.

■ ■ ■ Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ έκδοτικός οίκος Πλόν έπρόκειτο να θέσει σε κυκλοφορία στις 28 Οκτωβρίου δύο βιβλία: τον τρίτο τόμο των «Απομνημονευμάτων του στρατηγού Νε Γκώλ» και τα «Απομνημονεύματα μιας βασκούλας». Για ν' αποφευχθεί κάθε ερωτική συσχέτιση, η έκδοση του δεύτερου ανέβληθη.

Νυφικά
Φορεμάτα

στο

Bébé Rose
ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ' & ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Ν Ε Ε ς μ ό δ ο ς... Φούστες κοντές — φορέματα απλά — σχήματα καλακευτικά. Αυτά έως το λαιμό... Από το λαιμό και επάνω τα πράγματα χαλούν. Τα κτενίσματα είναι περίεργα και δύσκολα και συνδυάζουν επάνοδο στον ρομαντισμό (χωρίστρα στη μέση και μέτωπα σκεπασμένα με μαλακά κύματα από ίσια μαλλιά) με ένα νέο υπερρεαλιστικό σχήμα πότε μυτερού και πότε φουντωτού κεφαλιού... Κ' επάνω από αυτά μία συλλογή από καταστροφολογία τα όποια επιμένουν να ονομάζονται καπέλλα...

Υ Κ ο μ ψ ό τ η τ ε ς... Πάντως για να ακολουθήσουμε τη συμβουλή δύο γνωρίμων ραπτικών οίκων θα ξεκινήσουμε το δημοψήφισμα της στήλης «Οι δέκα κομψότερες Άθηναιές» ενωρίτερα εφέτος από άλλοτε. Θα δώσουμε τον κατάλογο με τον καινούργιο χρόνο. Η κομψότερη είναι θμπόριο, δίνει δουλειά στον κόσμο. Έδω ακόμη και ο Νικήτας Κρ. έχει αρχίσει να συμβουλεύει τις Ρωσίδες να ντύνονται και να ξοδεύουν. Καιρός είναι η Άθηναιά να πάρη το θέμα στά... ισδοβά. Θεωρείται κομψή, αλλά δεν είναι τόσο. Η πιο σωστά δεν είναι τόσο συχνά... Είναι κομψή και ωραία την ώρα του χορού, αλλά στά δρόμο, στο σπίτι, στην καθημερινή ζωή... Πρέπει, συνεχίζουν οι επικριταί του δημοψηφίσματος, να δώσετε δέκα πραγματικά κομψές (αφήνοντας να εννοηθεί ότι διαφωνούσαν με τον περυσινό κατάλογο). Σύμφωνα, λοιπόν, θα αρχίσουμε να ζητούμε γνώμες...

Υ Χ α ρ τ ο π α ι ξ ί α... Αποτελεί το κύριο μέσο ψυχαγωγίας των Άθηναιών τώρα που τελειώσε η τελειώνει το καλοκαίρι και δεν άρχισε ακόμη η κίνησης του χειμάνος. Και όταν λέμε χαρτοπαίξια έννοούμε κατά 90% Κουμ-Κάν, το παιχνίδι που έχει άνθισει στη δική μας χώρα, ενώ αγνοείται περίπου παντού αλλού... Πόσα έχω; — Με πύσα σίζουμε; Είναι οι δύο βασικές μαγικές φράσεις που ακούγονται τα βραδύκια γύρω από τα στρωγυλά τραπέζια...

Υ Τ ί π ρ ό σ δ ο ς... Έν τώ μεταξύ κάποιος έφευρέτης, προφανώς παίκτης και προφανώς κατ-

κοπος από την κούρασι να άπαντά στις δυο αυτές ερωτήσεις, κατέσκευασε ένα εκπληκτικό μικρό πίνακα χάρις στον όποιον υποτίθεται ότι αυτή η χωροδία των ερωτήσεων θα σταματήσει! Τόν άποκτάτε με δέκα δραχμές τηλεφωνώντας στον άριθμό 812.736...

Υ Σ ύ γ χ ρ ο ν ε ς ο ί κ ο γ έ ν ε ι ε ς... Ένα ακόμη πρωτότυπο διαζύγιο προστίθεται στην πλούσια συλλογή. Στο Όσλο, το δικαστήριο έδεχθη ως δείγμα ψυχρότητας του συζύγου το δώρον που έκαμε αυτός στη σύζυγό του στην δεκάτη επέτειο γάμου: Ένα κολλιέ φτιαγμένο από 250 κομπιλά που η κυρία είχε λησμονήσει να του ράψη...

Υ Ά ν τ α λ λ α γ α ί... Η όπερέττα με τίτλο «Μιούζικ Μάν» είχε την τιμή να δη μεταξυ των θεατών της την κ. Κροούστεφ. Α π ο τ έ λ ε σ μ α : Μεταφράζεται και μεταφέρεται στη Ρωσία για να παιχθή επισήμως στην Όπερα του Κιέβου. Το θέαμα που προσέφερε η Νέα Υόρκη είχε μεγαλύτερη επιτυχία από το «Κάν-Κάν» του Χόλλυγουντ...

Υ Ά ν έ κ δ ο τ α (της εποχής). Ένας εκατομμυριούχος του Τέξας άποφασίζει να κάμη τον γύρο του κόσμου για να μορφωθεί. Φυσικά ταξιδεύει με το ιδιωτικό του άεροπλάνο. Θθάνοντας στην Άγγλία ο πιλότος του λέει: —Περνούμε επάνω από το Λονδίνον. —Όχι λεπτομέρειες σε παρακαλώ. Να μου δείχνης μόναν τας Ήπειρους... Ο Σαλβανθόν Νταλί, σε μία «πρές - κόνφερανς», είπε για τον Πικασσό: «Είναι Ισπανός όσο είμαι και εγώ. Είναι ζωγράφος όσο είμαι και εγώ. Έχει ιδιοφυία όσην έχω και εγώ. Είναι κομμουνιστής όσο δεν είμαι και εγώ...

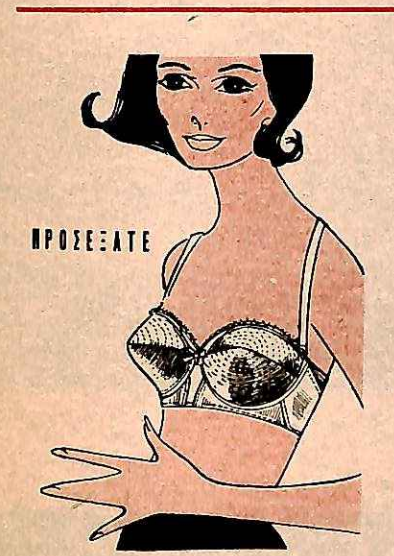
Υ Σ ο φ έ ς κ ο υ β έ ν τ ε ς... (Μοντέρνες). Η φιλία είναι ένα ζω τρυφερό και θερμό, αλλά αυτό το ζω έχει μία περιεργότατη ιδιότητα. Μόλις πεθάνη αρχίζει και δογκώνει. (Ζάν Άνουίγ).

ηηη

■ ■ Η «ΠΑΝΤΑΓΚΡΑΦ», έφημερίς του Μπλουμινγκτον (ΗΠΑ), έδημοσίευε επί ήμερες την έξης άγγελία: «Κύριος εξαιρετικής εύφυας, ταπειλής, έντελώς άναξιοπίστης, με τρία παιδιά, ζητεί θέσιν διευθυντού εις μεγάλην έπιχειρήσιν με πολύ καλόν μισθόν. Δεν έγνώσθη άν ό τουλάχιστον ελκικρινής αυτός κύριος έλαβε άπάντησεις.

■ ■ ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ είναι περισσότερον έπιρρεπίς στις άρρώστιες του κυκλοφοριακού συστήματος. Το βεβαιώνει ένας γιατρός της Άνατολικής Γερμανίας, κατόπιν ειδικής μελέτης. Υπάρχει μεγάλη σχέση —ισχυρίζεται— άνάμεσα στο βαθμό μορφώσεως του κάθε άτόμου και την προδιάθεσή του στις ασθένειες αυτές. Σχετικές παρατηρήσεις άπέδειξαν ότι οι θάνατοι άπο αναμαλίες του κυκλοφοριακού συστήματος είναι πολύ συχνότεροι σε άτομα με μόρφωση πανεπιστημιακή.

■ ■ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ήθοποιός Τέρρυ Μορρ παντρεύτηκε τον πλούσιο Καλιφορνέζο Στούαρτ Κράμερ, στο Σάλτ Λαϊκ Σίτυ, άφου πρώτα και οι δυο έγιναν Μορμόνοι. Τουτό έπειδή κατά τη μορμονική θρησκεία επιτρέπεται η πολυγαμία. «Παντρεύτηκε άς τώρα τρεις φορές —έξηγησε η Τέρρυ— το ίδιο κι ό Στούαρτ. Ούτ' έκεινος ούτε εγώ είμαστε δέδαιοι άν τα προηγούμενα διαζύγια μας είναι κανονικά. Έτσι δεν κινδυνεύουμε να μάς πάνε στα δικαστήρια επί διαγαμία».

NEON

maiden*form

ΣΟΥΤΙΕΝ

που προσφέρει τα περισσότερα για σας
TWICE - OVER SIX-WAY.
Στέκει ψηλά. Στέκει στην θέση του.
Στέκει τέλεια. Θανιμάς λίστιχα, πράγματι ιδιόμορφα.

Πώλησις χονδρική - λιανική
Άποκλειστική αντιπροσωπεία

ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Το ιδανικό ποτό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Ο Καθηγητής Γκωτιέ του Πανεπιστημίου των Παρισίων γράφει: «Μία καλή μύρα είναι ένα δροσιστικό ποτό, θρεπτικό λόγω των εκχυλισμάτων, των αζωτούχων στοιχείων, των φωσφορικών αλάτων και των δεξτρινών του. Είναι άσφρδν δια το στομάχι και τονωτικό λόγω των πικραντικών ουσιών του. Η μύρα είναι το πιο ύγιεινό άπ' όλα τα ποτά. Είναι πλούσια σε βιταμίνες και περιέχει 50 ώφελιμα συστατικά, τα πιο ευεργετικά για την υγεία.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ στον άρρωστο: —Άκούστε αυτό το ανέκδοτο. Μετά θα μου πητε πως το βρίσκετε: Κάποτε περίπατο την Κυριακή. Ένα αυτοκίνητο σάς πατάει και σας κόβει το κεφάλι. Σας μεταφέρουν σ' ένα φαρμακείο κι ό φαρμακοποιός ξαναβάζει το κεφάλι σας στη θέση του και το δίνει μ' έναν επίδεσμο. Έσείς γυρίζετε στο σπίτι σας... Λοιπόν; Ο Τρελλός: —Είναι κουτό. Τα φαρμακεία είναι κλειστά την Κυριακή.

Τ Ι Λ Ε Ν Ε :

Η λύπη όταν μοιράζεται, μικραίνει. Η χαρά όταν μοιράζεται, μεγαλώνει.

Άνώνυμο

Τα χρυσά φλουριά κάνουν λιθάρι την καρδιά.

Έλληνική παροιμία

Η γυναίκα που έχει καλό ήθη, έχει αρκετά μεγάλη προίκα.

Μπαλζάκ

Έχθρος της καλωσύνης δεν είναι ή κακία, αλλά ή μέση κατάσταση άνάμεσα σ' αυτές.

Ρουσσώ

Η παράδοσις είναι, μαζί με τον άνθρακίτη, ή πολυτιμότερη πρώτη ύλη της Μεγάλης Βρετανίας.

Πιέρ Ντανινό

Η τιμωρία του ψεύτη δεν είναι ότι κανείς δεν τον πιστεύει. Είναι ότι ό ίδιος δεν μπορεί να πιστέψη κανένα.

Τζωρτζ Μπέρναρ Σώ

Διπλωματία είναι ή άτμόσφαιρα της προμελετημένης ψευδολογίας.

Ντισραέλι

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ της προχαίτας σταματά στο δρόμο μία κυρία που τρέχει με 100 χιλιόμετρα. Έτρεχα πολύ, ρωτάει ή κυρία άθωα. Όχι, λέει ό αστυφύλακας, πετούσατε πολύ χαμηλά.

ΗΜΟΥΝ Ένας ήλιθιος όταν σε παντρεύτηκε. —Τό έξω, άγάπη μου, αλλά ήλιπια πώς με τον καιρό το κακό θα διωρθωνόταν.

Στο Γραφείο
Έχετε μία στιγμή
έλευθερη; Είναι
τόσο εύκολο να
χρησιμοποιήσετε
το PRETTY QUICK
το νέο Μέικ-Απ
της ΤΟΚΑΛΟΝ, για
ένα γρήγορο και
ωραίο μακιγιάζ.

Pretty Quick - ή νέα δαυμασία κρέμα-πούδρα
"Πρέττυ Κουϊκ", (Μέϊκ-Απ) της Τοκαλόν...

Το PRETTY QUICK - Μέϊκ-Απ της ΤΟΚΑΛΟΝ - είναι άκριβώς αυτό που πάντα επιθυμούσατε. Ένα μέσον που δά μπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξαναδώση στο πρόσωπό σας μία υπέροχη θελούδινη όψη. Δεν υπάρχει γυναίκα σ' όλο τον κόσμο που να μη μπορεί να γίνη, έστω και λίγο, πιο όμορφη άπ' ότι είναι ήδη, με τη χρησιμοποίηση του Πρέττυ Κουϊκ, που είναι τώρα ή πιο μοντέρνα μέθοδος για το μακιγιάζ σας.

Προμηθευθήτε άπό σήμερα κι όλας το κομψό πλακέ κουτάκι Είναι πραγματικά ένα "άπόδεμα όμορφιός", που δά σας κάνει πιο εύτυχιμένες.

Το Πρέττυ Κουϊκ της Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας την εξαιρετική φυσική όψη, που τόσο επιθυμείτε πάντα.

Μακιγιάρεσθε σε λίγα δευτερόλεπτα και το μακιγιάζ κρατάει ώρες.

Είναι άπίστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε την παραμικρή σπατάλη.

Το PRETTY QUICK δεν ξηραίνει το δέρμα χάρις στην ειδική κρέμα που περιέχει.

Γαλάκτωμα καλλονής
FASCINATION

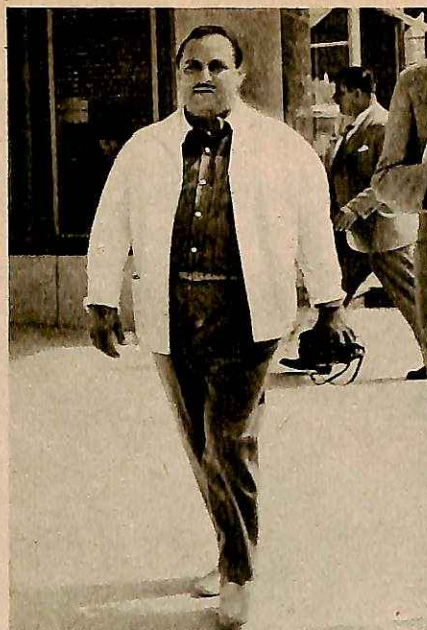
ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ
της Τοκαλόν

Για να έχετε ωραίο δέρμα πρέπει άπαραιτήτως να το καθαρίζετε και να το προστατεύετε. Το γαλάκτωμα καλλονής Fascination καθαρίζει άπολύτως το δέρμα, και το άπαλάσσει άπό όλες τις άκαθαρσίες. Περιέχει Λανολίνη που ή καταπληκτικές της ιδιότητες είναι πολύ γνωστές.

ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ
Τό 07 προστατεύει
τά χέρια σας, σάν
ένα ΑΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ

Ο ΝΤΑΡΙΟ ΜΟΡΕΝΟ, άγνωστος ανάμεσα σε άγνωστους, περιδιαβάζει στην οδό Πανεπιστημίου. Πριν 12 χρόνια περνούσε καθημερινά από τον ίδιο δρόμο, για να πάει στη δουλειά του, που του απέφερε τρία δολάρια την ημέρα. Τώρα κερδίζει περίπου 1.500!

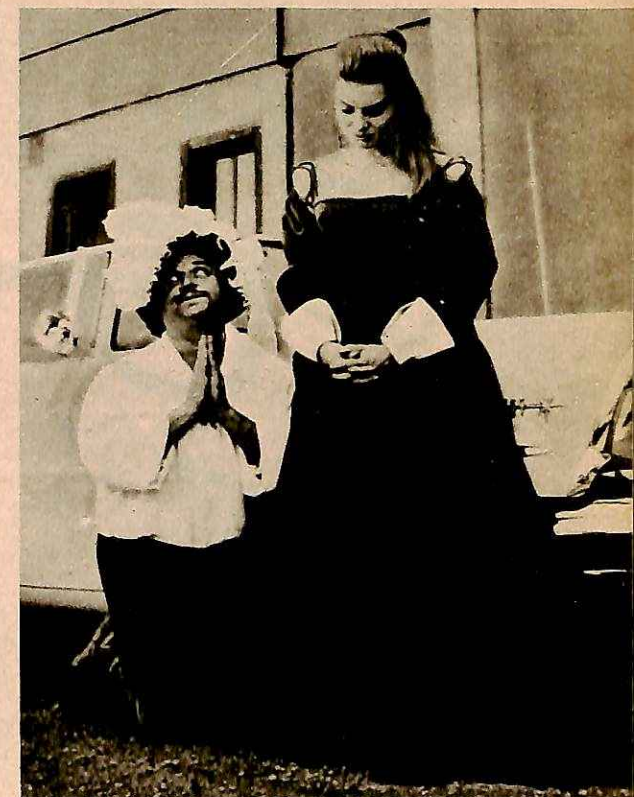
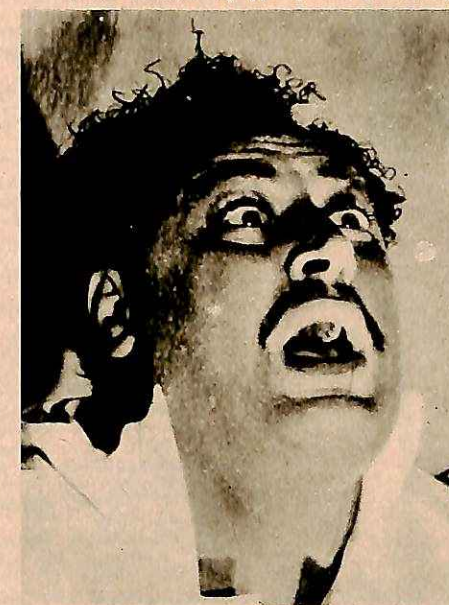

ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΕ να περιδιαβάζει στους δρόμους και να περιεργάζεται τις βιτρίνες. Κ' ή έτικέττα είναι περιττή. Το σακκάκι λοιπόν στο χέρι κ' ένα παγωτό χωνάκι, από το αυτόματο μηχάνημα, είναι μια κάποια απόλαυση τούτη τη στιγμή

Η ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ και ο Ντάριο Μορένο λανσάρουν τον καινούργιο χορό «Σεγκά», στην τελευταία ταινία «Θέλετε να χορέψουμε;». Απαιτήθηκαν 7 ώρες πρόβες για μια σκηνή διαρκείας ενός μόνο λεπτού.

Ο ΜΟΡΕΝΟ δεν είναι μόνο ένας καλός κωμικός ηθοποιός. Παίζει και δραματικούς ρόλους και τα έντονα χαρακτηριστικά του μεταδίδουν πολύ εύκολα τη φρίκη στους θεατές.

ΑΛΛΑ Η ΜΕΓΑΛΗ ειδικότητα του Ντάριο είναι να παρουσιάσει αυτούς τους γραφικούς και ανοικονόμητους τύπους, οι οποίοι λιώνουν από το πάθος για μια όμορφη γυναίκα. Στην προκειμένη περίπτωση, το είδωλό του είναι η Μπελίντα Λή.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ ΕΛΛΗΝ, ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΞΙΚΑΝΟΣ, ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΓΑΛΛΟΣ...

Ο ΝΤΑΡΙΟ ΜΟΡΕΝΟ, ΓΝΩΣΤΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΠΕΡΑΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΖΟΝΤΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ... ΣΥΣΚΟΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ

Ο ΙΔΙΟΣ, ΦΥΣΙΚΑ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΙΑ ΑΝΑΓΚΗ Ν' ΑΓΟΡΑΣΗ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Στη Γαλλία τον λένε "Έλληνα, στην Ελλάδα Μεξικανό και στο Μεξικό Γάλλο. Ποιά είναι η πραγματική καταγωγή του δεν γνωρίζει κανένας, γιατί ο Ντάριο Μορένο, που μιλάει σπανιόλικά, γαλλικά και... ελληνικά, έχει υπερδέψει τόσο τους ρεπόρτερς, ώστε δεν ξέρουν πού ν' αποταθούν για να μάθουν την αλήθεια.

"Όταν τον συνάντησα κατά τύχη στην οδό Σταδίου, την περασμένη εβδομάδα, τον σταμάτησα και τον ρώτησα:

—Είστε ο Ντάριο Μορένο;
—Όχι, μου απάντησε ελληνικά! Είμαι ο σωσίας του.

—Και πώς βρεθήκατε στην Αθήνα;
—Νομίζετε πως μόνο ο Ήνωσης μπορεί να κάνει κρουαζιέρες; Ήρθε κ' εγώ να ξεκουραστώ λιγάκι.

—Όστε είστε ο Μορένο;
—Έτσι φαίνεται.

Ο Ντάριο Μορένο, τραγουδιστής, νουμερίστας, μίμος και κυρίως κωμικός, «παρτεναίρ» σε πολλές ταινίες της Μπριζιτ Μπαρντό, είναι καθιερωμένο σήμερα άστρο στο στερέωμα του γαλλικού κινηματογράφου. Το πρώτο τραγούδι που τον επέβαλε ήταν το "Τζέζαμπελ" και το πρώτο φιλμ που τον ανέδειξε το «Μεροκάματο του τρώ-

μου». Ο ίδιος, παρουσία του μαέστρου κ. Τάκη Μωράκη, μου είπε:

—Εγώ, που κερδίζω σήμερα στη Γαλλία 25.000.00 φράγκα για κάθε μου φιλμ—και γυρίζω τρία τη χρόνο—, που παίρνω για να τραγουδήσω 1.000 δολάρια τη βραδιά και επιπλέον εισπράττω ποσοστά από 300 δίσκους μου, ξεκίνησα ως καλλιτέχνης πριν από δώδεκα χρόνια...έδώ, στην Αθήνα! Τραγουδούσα σ' ένα μικρό καμπαρέ, το «Πιγκάλες», με μαέστρο τον αγαπητό μου φίλο Τάκη Μωράκη. Μόνο χάρις στην επιμονή του έφυγα για το Παρίσι. Επίσης, την ίδια εποχή, άνηκα και στο συγκρότημα του Γιώργου Οικονομίδη. Συνολικά κέρδιζα τότε τρία δολάρια την ημέρα.

—Δηλαδή, σήμερα κερδίζετε 500 φορές περισσότερα;

—Περίπου, ναι. 'Αλλά πιστέψτε με ότι νυσταλόγώ εκείνη την εποχή, που ήμουνα ένας μοδερν καλλιτέχνης, μ' ένα μοναδικό κοστούμι, αλλά χωρίς σκοτούρες και εξαντλητική δουλειά. Σήμερα δεν είμαι πια έλευθερος άνθρωπος, αλλά σκλάβος του σπουτίου, του μικροφώνου και γενικά των καλλιτεχνικών μου υποχρεώσεων.

—Ποιό είναι το τελευταίο σας φιλμ;
—Το «Θέλετε να χορέψουμε μαζί;»,

με την Μπριζιτ Μπαρντό και τον Άνρυ Βιντάλ. Σ' αυτό λανσάρουμε, μαζί με την Μπε-Μπέ, τον νέο χορό «Σεγκά». Μόλις τελείωσα τις υποχρεώσεις μου σ' αυτό, έφυγα για ένα ταξίδάκι αναψυχής στο Τέλ Αβίβ, στην Κωνσταντινούπολη και στην Αθήνα μας.

—Είστε Έλληνας;

—Όχι.

—Γάλλος;

—Όχι.

—Μεξικανός, Σπανιόλος;

—Όχι.

—Τότε, τί είστε;

—Λίγο απ' όλα. Πάντως, δεν σας κρύβω ότι αγαπώ τόσο την ομορφιά μας Αθήνα όσο και το Παρίσι κι ότι, αν οι καλλιτεχνικές μου υποχρεώσεις δεν με κρατούσαν στη Γαλλία, θα ζούσα μονίμως εδώ.

—Γιατί κρύβετε τόσο επίμονα την καταγωγή σας;

—Κάθε άνθρωπος έχει τα μυστικά του. Η καταγωγή μου είναι το δικό μου και σας παρακαλώ να το σεβαστήτε.

—Τί είναι αυτό που σας κάνει να αγαπάτε τόσο πολύ την Αθήνα, αν δεν είστε Έλληνας;

—Τό ότι εδώ πρωτοτραγουδήσα, με πρωτοχειροκρότησαν και έγραψα τον

πρώτο μου δίσκο. Ήταν στην «Οντεόν» που, με τη διεύθυνση του Μωράκη, γράψαμε το «Μόνο εσένα», το «'Αν μ' αγαπούσε», το «Τσιρίτα μία» κι άλλο ένα, που μου διαφεύγει. Θυμάμαι μάλιστα ότι τότε δεν ήξερα καλά ελληνικά και αποστήθιζα τους στίχους, γραμμένους με λατινικούς χαρακτήρες.

—Όστε δεν είστε Έλληνας;

—Μάλλον όχι, αλλά δεν σας αποκλείω ότι μπορεί να έχω ελληνικό αίμα στις φλέβες μου.

—Πόσες ταινίες έχετε γυρίσει;

—Δέκα επτά, ανάμεσα στις οποίες είναι το «Μεροκάματο του τρώμου» με τον Ίβ Μοντάν και τον Σαρλ Βανέλ, ή «Γυναίκα και το στραβόδουλο» με την Μπριζιτ Μπαρντό και τον Βιλλάρ, ή «Ναταλί» με την Μαρτίν Κασόλ, ή «Μαρι ντελ Ίλ» με την Μπελίντα Λή και την Μαγκαλί Νοέλ, και άλλες.

Ο Ντάριο Μορένο έμεινε αρκετές ημέρες στην Αθήνα και βρήκε την ευκαιρία να συναντήσει παλαιούς του φίλους και να επισκεφθεί «εικόγνωστα» πάντα, την Πλάκα, τα μουσουλικά και τις ψησταριές με τα κοτόπουλα, όπου διεκρίθη στο καταβρόχισμά τους.

ΑΗΜ. ΛΙΜΠΕΡ.

ΔΥΟ ΠΑΛΙΟΙ ΦΙΛΟΙ: Ο ΜΟΡΕΝΟ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΤΑΚΗΣ ΜΩΡΑΚΗΣ

Τὰ γυαλιά σας προσθέτουν
γοητεία όταν ταιριάζουν
στο πρόσωπό σας.

Στο Τμήμα των ὀπτικῶν μας δά
βρῆτε πάντοτε τὸν κατάλληλο
σκελετό πού ταιριάζει στὸν τύ-
πο σας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ τε-
λειότερα κρύσταλλα γιὰ τὰ
μάτια σας.

Ἐπίσης ἐξασφαλίζετε ἀπολύτως
τὴν πιστὴ ἐκτέλεσι τῆς ἱατρικῆς
συνταγῆς.

ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ

Κρύσταλλα τέλεια.

σκελετοὶ εὐρωπαϊκοί, μοντέρνοι, κομψοί,
σὲ μεγάλη ποικιλία.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Σταυρόλεξο

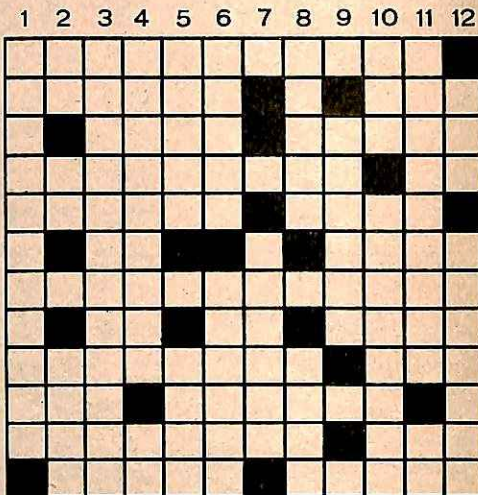

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τρυγητὴ τὸν λένε συ-
χνὰ οἱ χωρικοί.
2. Θεσμός πού μετέβαλε
ἓνα μυστήριό σὲ ἐμπο-
ρικὴ πράξη — Πληθ.
θελ. ἀναφορ. ἀντωνυ-
μίας.
3. Αἱ χρωστικαὶ εἶναι
πάμπολλαι — Ἡ αἰ-
τιατικὴ κοινοῦ ψαριοῦ
(δὴμ.).
4. Διανέμουν τὸ προϊόν
τῶν κατ' οἶκον — Τὸ
μισό... ἀπ' ὅ,τι διανέ-
μουν.
5. Ἐνας ἀπὸ τοὺς γεν-
ναιοτέρους ὀπλαρχη-
γούς τοῦ Εἰκοσίνου, ἀ-
πελευθερώσας τὸν αἰ-
χμάλωτον υἱὸν τοῦ Κα-
ποδιστρίου — Ἐταί-
ρὸς ὁ Ἕλληνας ἀγρότης
(δὴμ. ἐπιρρημ.).
6. Νότα — Παιχνίδι ἢ
γράμμα ἐνάρθρως.
7. Ἐνα τέτιο βιβλίον εἶ-
ναι τὸ... ὠρολόγιον.
8. Τὸ προέτασαν οἱ ἀρ-
χαῖοι στὴς ἱερὲς τῶν ὑποσχέσεις
— Γαλλικὴ νεράιδα... — Ἀρχαία
πόλις τῆς Ἰλλυρίας, διαβαζο-
μένη ὁμοίως καὶ ἀντιστρόφως.
9. Ἀναφέρονται στὰ ὀφθολογία —
Ἡ δοτικὴ ἀρχαίου πλεουμένου
(ἀντιστρ.).
10. Εὐρωπαϊκὸν νόμισμα (ἀντιστρ.)
Ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὁδοστρωσίαν
ὅλη (αἰτ.).
11. Διετέλεσε τὸ 1948 ὑπουργὸς
Τύπου καὶ Πληροφοριῶν — Σύν-
δεσμος καὶ ὁργανισμός.
12. Προκαλῶ λήθαργον — Γενικὴ ὁ-
νομασία ὠρισμένης τάξεως πτη-
νῶν στὴ δοτικὴ (ἐνικός).

ΚΑΘΕΩΣ:

1. Μὲ αὐτὴν ἀσχολοῦνται πολλοὶ
Ἕλληνες νησιῶται.
2. Ἀριστέρως παραπτόματος τοῦ Ση-
κούνα — Σύμβολο ποιότητος
— Ἀπαρέμφατον ῥήματος ἐξ οὗ
παράγεται καὶ ἡ λέξις δέσις.

3. Φασουλῆς... τοῦ ναπολιτάνικου
καρναβαλίου.
4. Ὁρυκτὸν, φωσφορικόν, ὅλας τοῦ
ἀσβεστίου καὶ μαγνησίου — Τοῦ
Ιριδίου χημ. σύμβολον.
5. Τόσα χρόνια ἔζησεν ὁ Φοντενέλ,
ἀνεψιὸς τοῦ Κορνηλίου — Θέσις
παίκτου σὲ γνωστὴ παιδιὰ.
6. Γυναικεῖον ἐπάγγελμα (γεν.) —
Μὲ ὠρισμένην διαποικίλην νημάτων
σχετικὸν ῥῆμα.
7. Ἡ γενετήρια τοῦ Πετράρχου εἰς
τὴν Τσκαννῆν.
8. Ἀπόχρωσις πούδρας (ξεν.) —
Χαρτὶ τῆς τράπουλας (αἰτ. δὴμ.).
9. Δὲν τὴν ἀνέχεται παρὰ ἐλάχιστες
ἡμέρες ὁ ὀρθρωτός.
10. Συμβία... ὀμνηρική — Ἐνα ὠραῖο
ἄνθος, ἐνάρθρως.
11. Τῆς Ἀσίας μία θρησκευτικὴ κη-
τήρις — Οὐδὲν ἄλλ. ἀντωνυμίας.
12. Ἡ ὠραιότερα περιχὴ τῆς Ἀδρι-
ανείας — Ἀντιστρόφως καταγω-
νόμενος ἥρωας ὁμηοῦ τραγω-
δίας τοῦ Οὐγκώ, ἐνάρθρως.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδίου, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρῆσατε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γείτονικό πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-
τίως, κοβέτωσ, ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσατε τὰς λέξεις, πού
βρίκατε καὶ σῆσατε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίζετε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσατε 1 βαθμό.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσατε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσατε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσατε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσατε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσατε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσατε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσατε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων
μετρήσατε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 12 ἕως 18 Ὀκτωβρίου 1959

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
Ἀποδείξατε τὴν ὀρθότητα τῶν ὑποθέσεών σας πρὶν βρεθῆτε μπλε-
γμένοι σὲ κακοτοπιὲς χωρὶς κανένα λόγο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμ-
πτη, ἀριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
Χάσατε μιὰ μεγάλη εὐκαιρία μὲ τὶς ἀζητήσεις πού δὲν φέρουν
συνήθως κανένα ἀποτέλεσμα. Προσγειωθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάβ-
βατο, ἀριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου
Προσπαθήσατε νὰ συγκρατήσατε τὸν ἐαυτὸ σας, γιὰτὶ ὁ εὐέλπιδος
χαρκτηρὴς σας μπορεῖ νὰ σὰς ὀδηγήσῃ σὲ ἀνεπανόρθωτα λάθη.
Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου
Οἱ μικρὲς κακοτυχίες τοῦ τελευταίου καιροῦ σὰς ἔχουν ἀπογοη-
τεύσει. Δεῖξτε δύναμισμό γιὰ νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὴν οἰσμητοσύνη.
Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 5.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου
Μεγάλες χρηματικὲς ἐπιτυχίες θὰ ἐπισφραγίσουν ἓνα σχέδιο πού
ἔχετε καταστρώσει ἀπὸ πολὺν καιρὸ. Ἐπωφεληθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡ-
μέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου
Μὲ τὴν φυγὴ χειροτερεύετε τὴν κατάστασιν καὶ ρίχνετε ὅλα τὰ βά-
ρη ἐπάνω σας. Προτιμᾶτε μιὰ πιὸ συντηρητικὴ λύση. Εὐνοϊκὴ ἡ-
μέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου - 22 Ὀκτωβ.
Ξαναρχίσατε μὲ περισσότερο ἐνθουσιασμό γιὰτὶ τότε μόνο θὰ μπο-
ρέσατε νὰ φθάσατε στὸ ἀποτέλεσμα πού ἔχετε ὀνειρευθῆ. Εὐνοϊκὴ
ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοβρίου
Οἱ ἀπορίες πού τριγυρίζουν τὸ μυαλό σας, σὰς κάνουν νὰ ξεχα-
στε τὸν προσορισμὸ ὀρισμένων σχεδίων σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρ-
τη, ἀριθ. 10.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου
Καλυτερεύουν οἱ οικονομικοὶ παράγοντες πού σὰς εἶχαν ἐμποδί-
σει στὸ παρελθὸν νὰ πραγματοποιήσατε πολλὰ σας ὀνειρα. Εὐ-
νοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν.
Κινδυνεύετε νὰ χάσατε ἓνα καλὸ σας φίλο μὲ τὸν τρόπο πού χει-
ρίζεσθε τὶς προσωπικὲς καὶ οἰκογενειακὲς ὑποθέσεις σας. Εὐνο-
ϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 8.

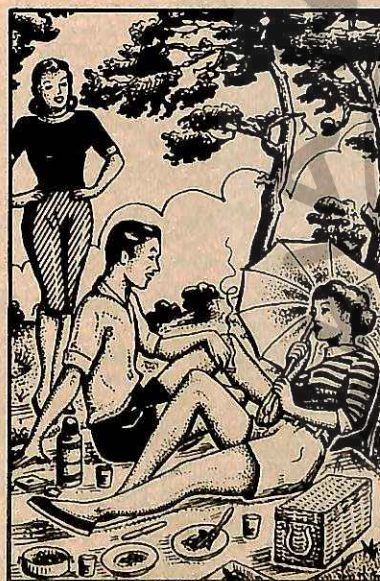
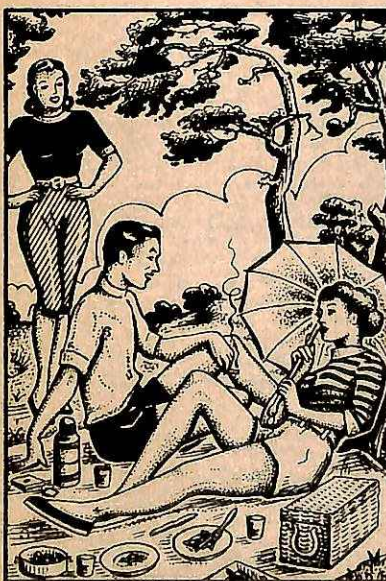

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου
Μὴ χάνεσθε σὲ λεπτομέρειες πού δυσκολεύουν ἀκόμη περισσότερο
τὴν ὑπάρχουσα κατάστασιν. Σκεφθῆτε καλὰ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμ-
πτη, ἀριθ. 1.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου
Κερδίσατε μιὰ μεγάλη ὑπόθεσιν χάρις στὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴν ὑ-
πομονὴν σας, πού σὰς ἐδῶλε πραγματικὰ ἀσπροπράσινο. Εὐνο-
ϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 5.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 10 σημεῖα. Μπορεῖτε
νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 45

I 1/77

Ἡ νέα Θερμάστρα ΕΠΙΠΛΟ

Ζεσταίνει ὅλο τὸ σπίτι.
Στολίζει ὅλο τὸ σπίτι.
Ἐνδουσιάζει ὅλους στὸ
σπίτι.
Ταιριάζει παντοῦ στὸ
σπίτι.

Ἡ ΝΕΑ
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΕΠΙΠΛΟ

τῆς **ΙΣΟΛΑ**

Εἶναι ἐπαναστατικὰ κα-
τασκευασμένη γιὰ νὰ
ἐφάπτεται στὸν τοῖχο·
ἐτοὶ δημιουργεῖ οἰκονο-
μία χώρου. Τὸ ἐπιτυχημέ-
νο χρῶμα τῆς ταιριάζει
μὲ τὰ ἐπιπλα. Ἐχει καυ-
στήρα ἀπὸ ἀνοξείδωτο
πυρίμαχο χάλυβα.
Δὲν φαίνεται ἡ φλόγα
τῆς. Στήριζεται σὲ κομψὰ
πόδια, ὥστε τὸ πάτωμα
νὰ μένῃ πάντα καθαρὸ
καὶ ἀνέπαφο.

Σὲ 2 τύπους: 40.000 καὶ 50.000 θερμι-
κῶν μονάδων, στὴν καταπληκτικὴ
τιμὴ τῶν 2.850 καὶ 3.300 δρχ.

ΙΣΟΛΑ

Ἡ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐπίσης ὅλη ἡ σειρὰ τῶν γνωστῶν
θερμαστῶν τύπων ΣΠ 30, ΣΠ 40, ΣΠ 50.

Η Αλήθεια στη Χώρα Τών Θαυμάτων

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Μιά λέξη πλανάται αυτή τη στιγμή στα γκρίζα σοκάκια του Παρισιού. Μιά λέξη που την άρπασαν οι Παριζιάνες για να την μεταβάλουν στην εφήμερη θεότητα του 1960. «Μπικολόρ». Δεν είναι ούτε καινούργιο όφασμα, ούτε κόσμημα, ούτε τένισμα. Είναι, όμως, μια γαλλική λέξη που κρίθηκε από τους μεγάλους της μόδας σαν η πιο κατάλληλη για να εκφράσει μια καινοτομία. Μπικολόρ είναι τα φορέματα του Ντιόρ. Μπικολόρ είναι τα παπούτσια του Ροζέ Βιδιέ. Μπικολόρ είναι τα ταγίερ της Σανέλ. Άλλα την επανέφεραν στα Μπικολόρ την έφεραν τα κραγιόνια της Σκιαπαρέλλι. Θά καταλάβατε, άσφαλως, τί σημαίνει η μαγική αυτή παριζιάνικη λέξη. Είναι η καθιέρωση του δίχρωμου. Δίχρωμα φορέματα, δίχρωμα παπούτσια, δίχρωμα ταγίερ, δίχρωμα κραγιόνια. Και ξέρετε τι σοφίστηκε η Σκιαπαρέλλι; Νά συνδυάσει το λευκό κραγιόνι που μεταβάλλει τον χρωματισμό κάθε κόκκινου σε τέσσερις από τις πιο χαρακτηριστικές αποχρώσεις του. Συγκεκριμένα παρουσίασε το Β)61 που είναι μια παστέλ ροζ-μωβ αποχρώση, το Β)62 με πορτοκαλίες ανταυγίες, το Β)64 σε κόκκινο μωβ και το Β)65 σε κόκκινο πορτοκαλί. Και τα τέσσερα αυτά κραγιόνια της Σκιαπαρέλλι είναι χωρισμένα καθατά και το μισό είναι σε μια από τις κόκκινες αποχρώσεις, ενώ το άλλο μισό είναι λευκό.

Οι αισθητικοί και οι γιατροί στο Παρίσι, μου έλεγε στο Ινστιτούτο της τής οδού Άμερικής 15 η καλή μας φίλη και εκλεκτή αισθητικός κ. Λίλυ, που επέστρεψε από το ταξίδι της στη γαλλική πρωτεύουσα, συμφωνούν, πως το μασάζ δεν καθαρίζει μόνο το δέρμα, αλλά ήρεμα αφάνταστα και το νευρικό μας σύστημα. Η ρουτίνα της ζωής, οι θόρυβοι, τα ξενοχτία, προκαλούν μια ένταση στο νευρικό μας σύστημα που αντανάκλα βλαβερά στην ψυχική μας κατάσταση. Το επιστημονικό καθήκον του προσώπου και το μασάζ που επακολουθεί είναι μια μοναδική ευκαιρία για να περάσει κανείς δυο ξεκούραστες ώρες, που θα αναζωογονήσουν το δέρμα και θα τονώσουν το ενδιαφέρον μας για τη ζωή.

Νοιώθετε αλήθεια το δέρμα σας να τραβάει; Αισθάνεστε το έκνευριστικό εκείνο δελνόνισμα που προτρέπει το σώμα να κινείται; Μά ασφαλώς θα είσατε και σεις μία από τα 99% των γυναικών, που κάθε τέτια εποχή αντιμετωπίζουν το μεγάλο αυτό πρόβλημα. Και ξέρετε ποιά είναι η αιτία; Η αφυδάτωση. Ο μεγάλος αυτός εχθρός της γυναικείας ομορφιάς, που δυστυχώς πολλές γυναίκες πιστεύουν πως μπορούν να τον ξεουδετερώσουν με την υπερβολική χρήση μίας λιπαρής κρέμας. Κι αυτό είναι το λάθος τους. Οι μόνον δεν φέρνουν αποτέλεσμα, αλλά αντίθετως επιδεινώνουν την κατάσταση. Γιατί το αφυδατωμένο δέρμα χρειάζεται να αναγεννηθεί ριζικά αποκτώντας πάλι τη χαμένη του φρεσκάδα. Και να που η λύση βρέθηκε. Ο μεγάλος παρισινός οίκος Λανκόμ, που στην Αθήνα αντιπροσωπεύεται στην οδό Βουλής 21, παρουσιάζει μια σειρά από κρέμες «Λίγν Όσεάν», ανάλογες με την ποιότητα της αφυδατωμένης επιδερμίδας. Οι μοναδικές αυτές κρέμες Λανκόμ έχουν την καταπληκτική ιδιότητα να προσδίδουν, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, ακόμη και στο πιο αφυδατωμένο δέρμα, μια καινούργια λάμψη και ομορφιά.

Το φθινόπωρο είναι η εποχή του σπιτιού. Ποιοι όμως από μας ξέρουν να απολαύσουν τη θαλπωρή του. Οι ξένοι λατρεύουν την λέξη «χόν» και πιστεύουν πως η μικρή αυτή γωνιά πρέπει να ξεχωρίζει για την πρωτοτυπία της, την ατμόσφαιρα και το περιβάλλον, που ξεκουράζει τόσο τον ψυχικό κόσμο του ανθρώπου. Άλλα και στην Ελλάδα, τα μεταπολεμικά χρόνια, η διακοσμητική έχει δρασκελίσσει το κάθωφι πολλών σπιτιών. Πόσες φορές, όμως, δεν συμβαίνει ν' αγοράζουμε μοντέρνα έπιπλα, άππλικες, πολυφωτα, χαλιά, πίνακες και να τα τοποθετούμε στα δωμάτια, χωρίς να μπορούμε να επιτύχουμε το αρμονικό εκείνο δέσιμο που θα δώσει στο σπίτι μια πνοή καλού γούστου. Γιατί συμβαίνει όμως αυτό; Τί ξεχάσαμε; Μήπως φταίει η έκλογη που κάναμε; Όχι. Άλλα παραγνωρίσαμε κάτι. Την σημασία που έχει ο χρωματισμός των τοίχων στην διακόσμηση ενός σπιτιού. Γιατί είναι αδύνατον να δημιουργήθεις ατμόσφαιρα με λευκούς ή έστω και μονόχρωμους τοίχους. Νά, όμως, που το έμπειρο αυτό μπορούμε να το υπερπηδήσετε με τις θαυμάσιες ευρωπαϊκές ταπεταρίες που υπάρχουν σε χιλιάδες σχέδια και χρώματα. Θέλετε μια συμβουλή; Θέλετε μια καλοδιαλεγμένη ταπεταρία; Κάνετε μια επίσκεψη στον οίκο «Τράστ Ντεκόρ» στην οδό Πανεπιστημίου 64 που αντιπροσωπεύει τα καλύτερα γερμανικά και δλλανδικά εργοστάσια πλαστικών επενδύσεων. Καταργήστε, λοιπόν, και σεις το

Και ποιά γυναίκα δεν θα ρίξει αυτές τις μέρες μια ματιά στα μαγαζιά. Μά ακόμη κι αν δεν ψωνίσετε θα κάνετε σίγουρα μια βόλτα στην οδό Έρμου για να περιεργασθήτε τις καινούργιες διτρίνες, τις εφετείνες ιδέες. Και πριν κλείσετε τον προϋπολογισμό του χειμωιάτικου ντυσίματός σας, θυμηθείτε μια ακόμη ούσιαστική πλευρά του. Τα σώρουχα. Το μεγάλο αυτό όπλο της γυναίκας, που πρέπει να ξεχωρίζει για την προσωπικότητα και την ομορφιά του. Πριν, λοιπόν, καταφορήσετε την όδον Έρμου, δρασκελίστε το κατάφλι της στοάς στον αριθμό 6, για

να κάνετε μια σύντομη επίσκεψη στο κατάστημα Φουρούλη. Θ' αντικρύσετε τόσο υπέροχα έσώρουχα, που είμαι σίγουρη πως θα διαλέξετε κάτι για να ολοκληρώσετε την γκαρνταρόμπα σας. Θά βρήτε ωραιότατα νυκτικά, με ντεγ-κραντέ μουσελίνας, ζωρζέττες, σατέν κεντημένα με υπέροχα λεπτά λουλουδία ή απλικαρισμένα με αϊθέριας δαντέλλες. Άλλα και τα κομπινάζον Φουρούλη ξεχωρίζουν για την γοητευτική τους ομορφιά και την τελειότητα της εφαρμογής τους, που τα κάνει να συνανώνονται και στο εξωτερικό τις ωραιότερες παριζιάνικες και Ιταλικές δημιουργίες.

Ολοκληρώνοντας τη συμβολή της στην εξέλιξη της ελληνικής αίσθησης, η Βιομηχανία Παιδικών Τροφών Γιώτη παρουσιάζει ένα ακόμη πολύχρωμο σχέδιο, που έχει κάνει μεγάλη αίσθηση στους αθηναίους καλλιτεχνικούς κύκλους. Η καινούργια αυτή άφισσα αποδεικνύει για μια ακόμη φορά πόσο αποδοτική

μπορεί να συναγωνισθεί η προβολή των προϊόντων Γιώτη με ξένες διαφημιστικές προσπάθειες. Και είναι πραγματικά η πρώτη φορά που η ελληνική αίσθηση βρήκε το σωστό της δρόμο και πλησιάζει τα πλαίσια μιας διεθνούς φήμης. Η ιδέα του ερμηίνου με τους ναυαγούς και του αλεξιπτώτου με τα τρόφιμα έχει μια ξεχωριστή πρωτοτυπία έμπνευσης, που πραγματοποιήθηκε από ένα εκλεκτό καλλιτεχνικό έπιτελείο.

Κάποτε είχαν ρωτήσει τον Κριστιάν Ντιόρ, πως ξεχωρίζει τις γυναίκες που ξέρουν να ντυθούν. Και να ποιά ήταν η απάντησή του: «Από το άρωμα που φορούν». Και την ώρα που το φορούνα. Και είχε πραγματικά δίκιο. Γιατί η αληθινή κομψή γυναίκα δεν ξέρει μόνον να διαλέγει τα άρώματα που ταιριάζουν με την ψυχολογική της, αλλά και να τα χρησιμοποιήσει στην κατάλληλη στιγμή. Δεν θα βγει δηλαδή ποτέ το πρωί μ' ένα δυνατό άρωμα γεμάτο θηλυκότητα και γοητεία, που ταιριάζει περισσότερο σε μια χορευτική βραδιά. Ούτε πάλι θα πάει σ' ένα φιλικό σπίντι φορώντας ένα άρωμα τόσο

διακριτικό που περνάει τελείως άπαρατήρητο. Το ταγίερ, το φόρεμα, το παλτό, ή διασκεδάση, ή περίπατος και ή εργασία, προϋποθέτουν μια ποικιλία αρωμάτων που όχι μόνο ολοκληρώνουν κάθε εμφάνιση, αλλά και προσδίδουν μια διαφορετική γοητεία στη γυναίκα. Και ο μεγάλος παρισινός οίκος Κριστιάν Ντιόρ προσφέρει αυτή τη στιγμή στις γυναίκες όλου του κόσμου δυο υπέροχα άρώματα. Την «Μίς Ντιόρ» και το «Ντιορίσμο». Το πρώτο, που υπάρχει και σε ωντέ τουαλέ για τις πρωινές ώρες, έχει μια σαγηνευτική δύναμη γεμάτη θηλυκότητα, ενώ το δεύτερο θυμίζει μια αϊθέρια μυρωδιά ανθισμένου ανοιξιάτικου κήπου.

Πόσο δύσκολο είναι αλήθεια να πιστέψει κανείς πως δρασκελίσουμε κιόλας το κατάφλι του χειμώνα. Ο «Οκτώβρης» είναι πάντα το μήνα της ριζικής αλλαγής. Άλλα

ζει η φύση, αλλάζει το σπίντι, αλλάζουν οι άνθρωποι. Ακόμη και στην ψυχολογία μας διακρίνει κανείς διαφορετικές τάσεις και διαθέσεις. Όλο το γλέντι του καλοκαιριού είναι πια μακριά, μέσα στον κόσμο των αναμνήσεων. Κ' η μελαγχολική ατμόσφαιρα του φθινοπώρου μας προετοιμάζει να δεχθούμε την παγερή άφιξη του χειμώνα. Και θα μπορούσε κανείς να πη πως κάθε τέτια εποχή οι γυναίκες είναι πιο μελαγχολικές από τους άνδρες. Και ξέρετε γιατί; Γιατί σ' εκείνες στήριζεται όλο το βάρος της αλλαγής. Το σπίντι θα χρειασθεί κάτι καινούργιο, το παιδί θα προετοιμασθεί για το σχολείο και ή ίδια πρέπει να ρίξει μια ματιά στην γκαρνταρόμπα της. Άλλωστε, έδω που τα λέμε, θα χάσετε και μερικά άπογεύματα με το ξεφύλλισμα κανενός φυγουνιού, που θα σας δώσει μερικές ιδέες για το χειμωιάτικο ντυσίματός σας. Θέλετε λοιπόν να μάθετε τί προστάζει το Παρίσι; Θά σας το πω με λίγα λόγια. Για πρώτη φορά η γαλλική πρωτεύουσα φαίνεται προσγειωμένη στην πραγματικότητα. Κατάλαβε, δηλαδή, πως η σύγχρονη γυναίκα, με τον τρόπο της ζωής της, πρέπει να ντύεται απλά, πρακτικά και ζεστά. Όλες λοιπόν οι μεγάλες μπουτίκ των παρισινών οίκων ραπτικής, του Ντιόρ, του Μπαμπίν, της Σανέλ, συμφωνούν πως η γυναίκα πρέπει να ντύεται για όλες τις ώρες με μια απλή φούστα και με χαριτωμένα πλεκτά. Άλλα το Παρίσι δεν υποστηρίζει πια τις άπλετες μπλουζές του παρελθόντος. Χαριτωμένες, ανοιχτοκάγκες, με σχέδια που θυμίζουν κορσάζ φορεμάτων, οι πλεκτές μπλουζές του χειμώνα του 1960 είναι, όπως μου έλεγε η κ. Δ. Σακαλά — η δημιουργός των γνωστών καταστημάτων «Τρικόζ» — στη στοά της οδού Έρμου 6—, μια γοητευτική παρέλαση από νεανικά σύνολα, γεμάτα ομορφιά και πρωτοτυπία. Με την ευκαιρία αυτή, αξίζει να προσθέσω πως στην «Τρικόζ» ξεχωρίζουν ένα σωρό ωραία μπλουζάκια, ζακέτες και πουλόβερ, που θεωρούνται από τις πιο επιτυχημένες δημιουργίες του Παρισιού και της Ρώμης. Όμορφα απόρ πουλόβερ και ζακέτες από Μοχαίρ, που διατηρεί έφετος τα σκήπτρα στον το-

μέα των πλεκτών, χαριτωμένες μπλουζές από καλλιία μπουκλέ, μονόχρωμα, δίχρωμα ή και πολύχρωμα, και τουντ-σέτ σε διάφορες αποχρώσεις. Επίσης, πολύ χαριτωμένα είναι τα ζακετάκια, που φοριούνται μέσα ή έξω από τη φούστα, από ριγέ λεπτό μάλλινο, σε δυο ή τρία χρώματα.

Το πέρασμα των χιλιετηρίδων χάνεται μέσα σε δυο πολιτισμούς: Τον αιγυπτιακό και τον ελληνικό, που ήταν φημισμένοι για τα γράμματα, τις τέχνες, τους πολέμους και την ομορφιά των γυναικών τους. Και ποιος δεν έχει ακούσει για τα αρωματισμένα μπάνια των γυναικών του Νείλου και των εταίρων της πατρίδας μας. Φιλόσοφοι και ποιητάι ύμνησαν τα λυγικά τους κορμιά και την απαλότητα της επιδερμίδας τους. Και τα χρόνια πέρασαν. Ο ρυθμός της ζωής άλλαξε. Και οι γυναίκες έπαισαν να έχουν σαν μοναδικό τους σκοπό τη διατήρηση της ομορφιάς τους. Τα πολύωρα καλλυντικά λουτρά της αρχαιότητας έχουν αντικατασταθεί τώρα μ' ένα διαστικό ντους. Κι όμως όλες οι γυναίκες θα ήθελαν να έχουν τη θεοδιδνη και απαλή επιδερμίδα των προγόνων μας. Και δεν είναι δύσκολο να το κατορθώσουν. Γιατί βαρρέι κανείς πως όλα τα μυστικά παρασκευάσματα των γυναικών της Αιγύπτου και της Ελλάδας έχουν συγκεντρωθεί μέσα σε δυο όμορφα πολύχρωμα κουτιά. Είναι τα δυο καινούργια σαπούνια της εταιρίας «Χαρίλαος - Κανελλόπουλος» που, χωρίς στα ραφιναρισμένα υλικά, τα γαλλικά τους άρώματα και τα τέλεια μηχανήματα, έχουν κατακτήσει κιόλας κάθε γωνιά της πατρίδας μας. Τα σαπούνια «Αρωμα», που υπάρχουν σε τυρκουάζ χρώμα με μυρωδιά Φουζέ και σε ροζ με άρωμα τριαντάφυλλου, προσφέρουν σε κάθε γυναίκα μια μοναδική προστασία της επιδερμίδας του σώματος και των χεριών τους και προσδίδουν στο δέρμα μια υπέροχη ανταύγεια και φρεσκάδα.

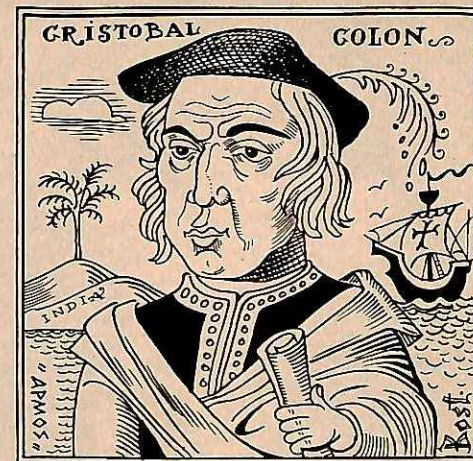
Και ποιος δεν θυμάται τα σχολικά του χρόνια; Τα μαθήματα, το διάλειμμα και το παιχνίδι μετά το σχολάσμα, που μας έφερνε καθυστερημένους για το μεσημεριανό φαγητό; Και ξέρετε, φυσικά, ποιά ήταν τα όπλα σε κάτι τέτοιες μαθητικές άτασθαλίες; Η καμένη ή σάκκα, που έπλεε της ξεσπούσε το παιχνίδι, άλλα καμιά φορά και ή ζήλια των μικρών μαθητών. Πόσες σάκιες δεν έχει φάει αλήθεια ο καβέννας μας, στα παιδικά του χρόνια. Και πόσα μαλώματα δεν έχουν επακολουθήσει από τους γονείς, όταν έβλεπαν τη σάκκα, που είχαν αγοράσει πανακριβά, να είναι σχεδόν άχρηστη. Το πνεύμα της πρακτικότητας, όμως, που διακρίνει την εποχή μας, έσωσε για άλλη μια φορά την κατάσταση. Το πλαστικό δέρμα είναι μια πρακτική ύλη για τα παιδιά, μια και πλένεται εύκολα, χωρίς να στραπατσάρεται από τα παιχνίδια των μικρών. Και τα μοναδικά καταστήματα πλαστικών

των Άδελφών Διαμαντή, στας οδούς Μητροπόλεως 48 και Αγίου Κωνσταντίνου 5, παρουσιάζουν μια ωραία συλλογή από πλαστικές σάκες, κρεμαστές για μικρά παιδιά, και σε τύπο χαρτοφύλακα για μεγάλα. Παράλληλα, ανάμεσα στα plastics Diamant, θα βρήτε δυο ακόμη πρακτικές ιδέες: Όμορφα πλαστικά ντυσίματα για τετράδια και διβλία, που βοηθούν να γλυτώνη κανείς το τακτικό αλλαγμα με μπλε κόλλες, και ωραιότερες κασσετίνες με πολύχρωμα μοιυδία για παιδιά κάθε ηλικίας.

Μή μου πείτε. Θά νοσταλγησάτε κ' έσεις τη ζωή της πόλεως με τα λαμπρά φώτα, τους πολυσύχναστους δρόμους και τη χαρούμενη ατμόσφαιρα. Το καλοκαίρι και οι διακοπές μας είχαν απομακρύνει από την πρωτεύουσα και είχαμε σκορπίσει στη ήρεμη ακρογιαλιά, στα νησιά, στις έσοχες. Ξεκούραστοι, πρόσχαροι, γεμάτοι ένεργητικότητα ξαναγυρίσαμε τώρα στην Αθήνα μας. Κάποιο πάρτυ, μια δεξίωση, ένα κονσέρτο, μια πρεμιέρα... Ο ρυθμός της ζωής της πόλεως θα ξαναζωντανέψει. Κι ο πυρετός της προετοιμασίας θ' αρχίσει. Γύροι στα μαγαζιά, ψώνια, μωστρες. Το ντύσιμο, θεαίως, είναι ένα μέλημα σπουδαίο. Δεν είναι όμως το πάν. Φαντασθήτε το ωραιότερο φόρεμα του κόσμου, που φοριέται από μια γυναίκα με ταλαιπωρημένο δέρμα. Ναι, είναι αλήθεια, καλές μου φίλες! Χίλιες φορές καλύτερα να έχετε ωραίο δέρμα, παρά παριζιάνικο φόρεμα. Και το θέμα της διατηρήσεως της ομορφιάς μας δεν είναι κάτι το πολυέξοδο, όπως φαντάζονται πολλές γυναίκες. Χρειάζεται απλούστατα μια συστηματική περιποίηση. Ένα καλό καθάρισμα με «Mousse Φυλλίς», δυο και τρεις φορές την ημέρα, και μια έλαφρά επάλειψη της επιδερμίδας με «Greme Φυλλίς», κάθε βράδυ, είναι αρκετά. Αν μάλιστα θέλετε να έχετε ένα τέλεια μακιγιαρισμένο πρόσωπο, μπορείτε να βάλετε, πριν τσιουδαρισθήτε, λίγη «Neige Φυλλίς», που θα προστατέψι το δέρμα σας από τις βλαβερές συνέπειες του μακιγιαρίσματος.

Στη μεταβατική αυτή εποχή δεν ξέρετε πραγματικά κανείς τί να προσφέρει σε μια φιλική ή απογευματινή συγκέντρωση. Και δεν μιλώ, φυσικά, για τίς έπισημες κοσμικές δεξιώσεις, αλλά για την απλή επίσκεψη της φίλης σας, που θα έλθει στο σπίντι για να κουδεντιάσετε για χίλια-δυο άσημαντα μικροπράγματα. Κι όμως ξεχάσατε τη «Λεμονίτα», το σιμισμένο αναψυκτικό της εταιρίας «Χάρολος Φίς». Με την «Λεμονίτα» έχετε πάντοτε στη διάθεσή σας ένα άγιο χυμό λεμονιού που, χωρίς χημικά συστατικά, σας προσφέρει ένα εύγευστο ποτήρι λεμονάδας, με τίς απαραίτητες για τον οργανισμό σας βιταμίνες.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

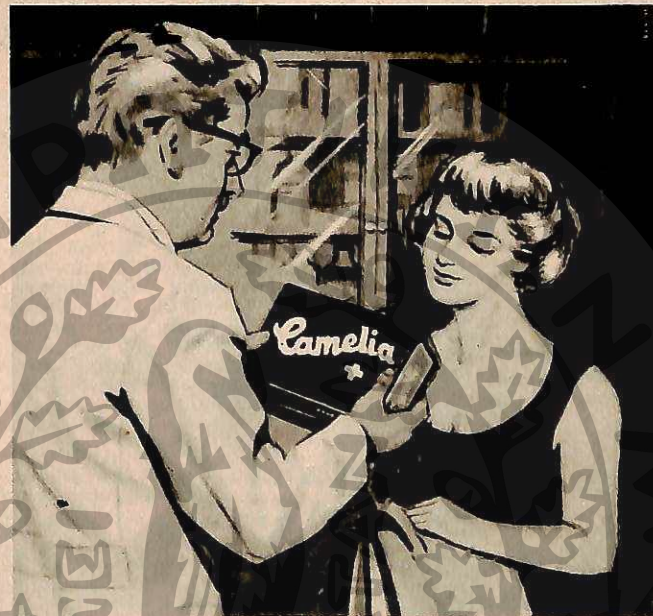

Ο εκτός του φιλοσόφου Σωκράτους, έτερος μέγας άνήρ, είναι και ο ανώτερος εικονιζόμενος Χριστόφορος Κολόμβος. Ίσως εκ των δυο θεωρείται μεγαλύτερος, ούτως ή άλλως, ήτο άνθρωπος της έκφευσης, ο δε Κολόμβος της ταξιδέψεως.

Ειδικώς ήμεις οι Έλληνες πρέπει να χρεωστούμε χαρίτας εις τον τολμυρόν τούτον θαλασσοπόρον, διότι, αν δεν ανεκαλύπτετο η Άμερική, οχι μόνον η Ελλάς δεν θα έλαμβανε ουδεμίαν βοήθειαν διά τας τρομαυτικές θυσίας που υπέστη κατά τον Β' παγκόσμιον πόλεμον, άλλ' ούτε και ο Du Pont θά εύρισκε άρκτον χώρον διά να εγκαταστήση την κολοεσιαν του επιχείρησιν.

Σήμερον, ολόκληρος ο πολιτισμένος κόσμος όφειλει την εύτυχίαν του ετους πρωτοπόρου Κολόμβου και Ντυπόν: Ο Κολόμβος κατορθώσε να εύρη τον ευνομιώτερον δρόμον των Ίνδιων και ο Ντυπόν ανεκάλυψε το ετήνωμα των χρωμάτων ετο ευνομιώτερο χρονικό διάστημα.

Βάψτε με προϊόντα Du Pont και θά ζήτε Ένα Νέον Κόσμον.

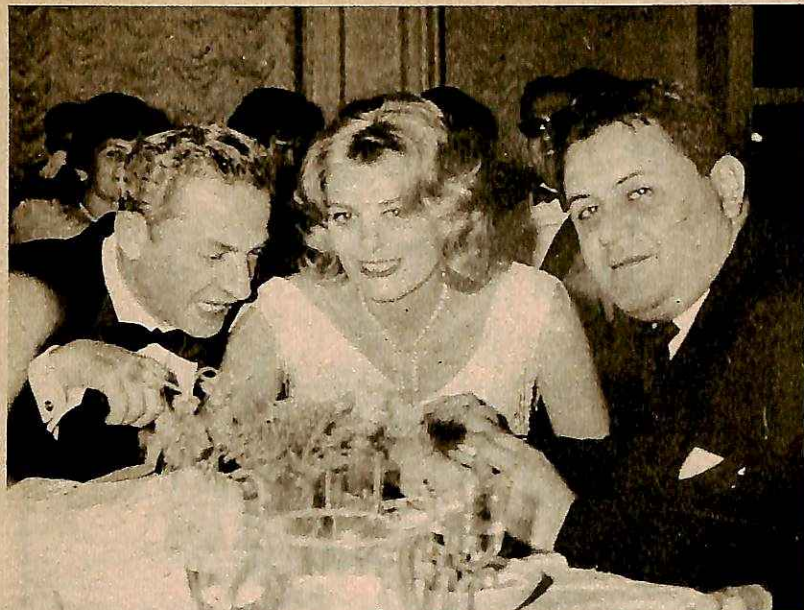
Όταν έχετε ανάγκην ιδιαιτέρας προφυλάξεως ειδικώς αποτελεσματικής...

Η "CAMELIA", δά σας εξασφαλίση: Άνεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική. Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έρχασθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε το σιόδημα της αυτοπεποιθιδέσεως.

Ζητήσατε την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα γυναικων ειδων και θά έχετε διακριτικό το γνήσιο μπλε κουτί της "CAMELIA"...

Τιμή κυτίου Δρ. 12.50
Γιά ταξείδια - έκδρομες ειδική συσκευασία τσάντας

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ έλαφρου τραγουδιού, τὸ ὁποῖο ὠργάνωσε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὸ Ἑθνικὸ Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας, ἔληξε τὸ περασμένον Σάββατο μὲ χοροεπε-
ρίδα πού ἐδόθη στὸ «Κίγκ Ζῶρς», κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ
τοῦ διαγωνισμοῦ ἐβράβευσε τὰ τρία καλύτερα τραγούδια. Τὸ πρῶτο βραβεῖο
ἔπῃρε ὁ Μάνος Χατζιδάκις (μουσικὴ καὶ στίχοι), τὸ δεύτερο ὁ Μίμης Πλέ-
σσας μὲ τὸν Κώστα Πρετεντέρη καὶ τὸ τρίτο ὁ Γιάννης Σπάρτακος, πού τούς
στίχους τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ ἔγραψε ὁ Ἀλέκος Λιδωρίκης. Στὴ φωτογραφία
μας ἡ Μελίνα Μερκούρη καὶ ὁ Ζύλ Ντασέν, πού παρευρέθησαν στὴν ὥρα
ἑσπερίδα, καὶ μαζὺ τούς ὁ συνθέτης Χατζιδάκις, πού ἔπῃρε τὸ πρῶτο βραβεῖο.

Διὰ ἐγκύους, διὰ θρομβοφλεβίτιδες, διὰ μετεγχειριστικές καταστάσεις, ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ "NYLASTIK."

• Οἱ κάλτσες "Nylastik,, SUPER SHEER" τοῦ DR SCHOLL, λόγῳ
εἰδικῆς ὑφάνσεως, ἐπιτρέπουν νὰ
ρυθμίζετε τὴν πίεσιν των, εἰς
ἐλαφρὰν, μετρίαν, ἢ ἔντονον,
αναλόγως πρὸς τὰς ἐκάστοτε
ἀνάγκας τῆς παθήσεως.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ "DR SCHOLL,"
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 21 - ΤΗΛ. 532.631-5
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

‘Ο Γ. Ρούσσος ὁμιλεῖ διὰ τὴν «Μαντὼ Μαυρογένους»

Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, τὰ χειμερινὰ
θέατρα ἀνοίγουν ἡ ἐτοιμάζονται νὰ ἀ-
νοίξουν. Ἀνάμεσα στὶς πρῶτες πρεμιέ-
ρες προκαλοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἰδιαί-
τερο ἐνδιαφέρον τρία ἔργα. Τὰ ἔργα
τοῦ «Ἑθνικοῦ» (ὅπου ὁ Σολομός ἐμφα-
νίζει μὲ νέα σκηνοθετικὴ ἀντίληψη τὸ
«Ἡμέρωμα τῆς στρίγγλας» τοῦ Σαίξ-
πηρ), τοῦ «Κεντρικοῦ» (γιατὶ ὁ Χόρν
στὸ «Ρομαντέρ» τοῦ Ντεβὼλ θὰ κἀν
ἕνα ἰδιότυπο τόλμημα, δοκιμάζοντας
μὴ νὰ ἡθοποιῇ ὁ ἕνα ρόλο πού χρει-
άζεται πρωταγωνίστρια μὲ γερά κό-
σια) καὶ τέλος τὸ ἐναρκτήριο ἔργο
τοῦ «Ἀκροπόλ». Στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ
Ἱπποκράτους, ἡ Μαίρη Ἀρώνη, μ' ἕνα
ἐπιτελεῖο γνωστὸν ἡθοποιὸν καὶ μὲ
καλλιτεχνικὸν ὑπεύθυνον τὸν γνωστὸ σκη-
νοθέτη Κωστὴ Μιχαηλίδη, ἐγκαταλείπει
καθαρὰ μὴ ἀτομικὴ ἐξόρμησίν της μ'
ἕνα ἑλληνικὸν ἔργο. Ἕνα καινούργιο ἱ-
στορικὸν δράμα τοῦ Γιώργου Ρούσσου,
πού ἡ «Βασίλισσα Ἀμαλία» τοῦ ἀρε-
σε τόσο πολὺ πέρυσιν. Ἀξίζει, λοιπόν,
ν' ἀφιερῶσουμε ἕνα ἰδιαίτερον σημείω-
μα στὸ ἔργο αὐτό, πού τιλοφορεῖται
«Μαντὼ Μαυρογένους», ἕνα σημείωμα
πού τὰ στοιχεῖα τοῦ νὰ ξεκινῶν ἀπὸ
τὸν ἴδιον τὸν δημιουργὸ τοῦ ἱστορικοῦ
αὐτοῦ δράματος.

‘Ομιλεῖ ὁ Ρούσσος

Μεταφέρω, λοιπόν, ἐδῶ μὴ ἐνδια-
φερόσα συνομιλία μαζὺ του, πού ἦταν
φυσικὸ ν' ἀρχίσῃ μὲ τὴν ἐρώτησιν
«Τί εἶναι αὐτὸ τὸ νέο ἱστορικὸν ἔργο»
τοῦ. Ὁ Γιώργος Ρούσσος καθώρισε:
—Τὸ δράμα μίᾳς ἐποχῆς καὶ μίᾳς
γυναίκας. Δηλαδή, ἡ δραματικὴ ἐξιστο-
ρήσις τῆς μεγαλύτερης περιόδου τῆς νε-
ώτερης ἱστορίας μας, τοῦ 21, καὶ μαζὺ
ἡ τραγικὴ περικύρῃ τῆς ἰδανικώτερης
γυναίκας τοῦ περασμένου αἰῶνα. Γιατὶ
αὐτὸ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ Μαν-
τὼ Μαυρογένους: ἡ γυναίκα πού ἔχει
ἰδανικὰ καὶ μάλιστα ὡηλὰ καὶ πού ἀ-
γωνίζεται νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ.
—Εὐνοεῖται τὸ ἰδανικὸ τῆς ἐλευθε-
ρίας, τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, γιὰ
τὴν ὁποία ἀγωνίσθηκε.

—Φυσικὰ, αὐτὸ πού λέτε εἶχα στὸ
νοῦ μου πρῶτα ἀπ' ὅλα, ὅταν ἔγραφα
τὴν «Μαντὼ Μαυρογένους», τὴν θαυμα-
στὴν ἡρωίδα τῆς Ἐπαναστάσεως, πού
ἐθυσίασε τὰ πάντα στὸν ἀγῶνα γιὰ
τὴν ἐθνικὴν μας ἀνεξαρτησίαν καὶ πού
ἔκανε τὸ δυνάμει τῆς τόσο διάσημης
Εὐρώπης, τότε, ὥστε Γάλλοι συγγρα-
φεῖς νὰ τὴν ἀποκαλέσουν Ζαν ντ' Ἀρκ
τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο αὐ-
τό. Εἶναι καὶ κάτι ἄλλο, πολὺ πῖο ἐν-
διαφέρον γιὰ ἕνα θεατρικὸν συγγραφεῖα.
Υπάρχει τὸ περιπετειώδες εἰδύλλιον τῆς
μὲ τὸν ἀρχηγὸ τῆς Ἐπαναστάσεως,
τὸν πρίγκιπα Ὑψηλάντη, πού προσφέ-
ρει, ἀσφαλῶς, πολλὰς εὐκαιρίας γιὰ
δραματικὰς σκηνὰς γενικώτερον ἐνδια-
φερόντος. Τὸ αἰσθηματικὸν δράμα τῆς
Μαντῶς εἶναι ἀπὸ τὰ συγκλονιστικώ-
τερα πού ἀναφέρουν ὄχι μόνο τὰ δικὰ
μας χρονικά, ἀλλὰ, μπορῶ νὰ πῶ, ἡ
παγκόσμια ἱστορία. Κάτι περισσότερο
μάλιστα. Εἶναι, νομίζω, τὸ ἀντιπρο-
σωπευτικὸν δράμα τῆς Γυναίκας. Πολ-
λὰς γυναῖκες, δηλαδή, θὰ δοῦν στὴν
«Μαντὼ» τὸν ἑαυτὸν τους. Γιατὶ ἀ-
πλούστατα δὲν δοῦν τὸ αἰῶνον δράμα
τῆς ἐγκαταλειμμένης καὶ εἰδικώτερα
τῆς γυναίκας πού, ἀφοῦ θυσιάσῃ τὰ
πάντα σ' ἕναν ἄνδρα καὶ ἀφοῦ μάλιστα
τὴν βοήθησῃ, σὲ μὴ κρίσιμη ὥρᾳ τῆς
ζωῆς του, νὰ ξαναβρῇ τὸ θάρρος του,
νὰ σταθῇ ὁρῶς, ἐλέπει ἔπειτα τὸν ἀ-
γαπημένον της, πού τώρα πιά ἔχει ἀνε-
βῇ ἐκεῖ πού φιλοδοξοῦσε, νὰ τὴν ἀπαρ-
νήσῃ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ δρόμον του
μόνος.

—Ναί, εἶναι γνωστὸ, πράγματι, ὅ-
τι τὴν ἐγκατέλειψε ὁ Ὑψηλάντης.

—Καὶ τὴν ἐγκατέλειψε κατὰ τρόπο
σκληρότατο, μπορῶ νὰ πῶ, τρόπο πού
γίνεται διπλὰ δραματικὸς ἀν' ἀληθὴ ὑπ'
ὅλην ὅτι ὁ πρίγκιπας Ὑψηλάντης, πα-
ρὰ τὴν στάσιν του αὐτῇ, δὲν ἔχει πάψει
νὰ τὴν ἀγαπᾷ, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ
ἱστορικὰ ντοκουμέντα. Ἀλλὰ ἐξαναγκά-
σθη νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ. Οἱ δυνάμεις
πού ἐξηγάσσαν τὸν θυρικὸν ἀρχηγὸ
τοῦ 21 νὰ ἀπαρνηθῇ τὴν γυναίκα πού
λάτρευε ἦταν δυνάμεις ὑπέρτερες, κα-
τὰ τὴν ἀντίληψίν του, ἀπὸ τὸν ἑρῶτα.
Ἦταν τὸ καθῆκον του πρὸς τὸν Ἀγῶ-
να. Ἐδῶ, δηλαδή, τὸν πατριώτη πᾶ-
νω ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

Τὸ δράμα τοῦ Ὑψηλάντη

Καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ «Πρωτευουσι-
ανούς» συνέχισε:

—Εἶχε, δηλαδή, κ' ἐκείνους τὸ δρά-
μα του. Ἰσως μάλιστα παρακινητικώ-
τερο ἀπὸ ἐκεῖνο πού συνέτριψε τὴν ἀγα-
πημένην του. Τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα πού
ὑπάρχουν, δεσμεύουν ὅτι, ὅταν βρέθη-
κε στὴν ἀνάγκη νὰ ἀπαρνηθῇ τὴν Μαν-
τῶ, πού τὴν εἶχε κάνει μάλιστα γυναί-
κα του, ἔπρεπε βαρεῖ ἀρρωστος, τέσ-
σερις ἡμέρες. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμη ἡ
ἀντίληψις ὅτι ἡ λύπη πού δοκίμασε ἦ-
ταν τόσο συντριπτικὴ, ὥστε τὸν ὤδη-
γησε στὸν μαρτυρὸν, πού ἐπέφερε ὕ-
στερα ἀπὸ λίγο καὶ τὸν θάνατόν του.

—Ποιὲς ἀκριβῶς ἦταν οἱ συνθήκες
ὑπὸ τὰς ὁποίας βρέθηκε ὁ Ὑψηλάντης
γιὰ νὰ καταλήξῃ σ' αὐτὴ τὴν σκληρὰ,
ἀλλὰ ἀναπόδραστη, ὅπως λέτε, ἀπόφα-
σίν του;

—Γιὰ νὰ τὴν ἀντιληφθῇ καλύτερα,
πρέπει νὰ σὰς μιλήσω λίγο γιὰ τὴν
ψυχολογίαν τῆς ἡρωίδος τοῦ νέου ἔργου
μου. Σημειώσατε δὲ ὅτι τὴν ψυχολογίαν
καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς Μαντῶς δὲν
χρειάστηκε νὰ τὰ πλάσω μὲ τὴν φαν-
τασίαν μου. Τὰ βρῆκα εἰσὶμα, διαγε-
γραμμένα ἀπὸ τὴν ἴδιαν τὴν ἡρωίδα.

—Βρῆκατε, δηλαδή, κείμενά της;

—Ακριβῶς. Δυὸ πολυτίμητες ἐπιστο-
λές της, πού ἀποκαλύπτουν τέλεια τὴν
ψυχολογίαν τῆς. Πρόκειται γιὰ δυὸ
ἱστορικὰ ντοκουμέντα δημοσιευμένα,
γραμμένα γαλλικὰ—γιατὶ τὴν Μαντῶ
μιλοῦσε καὶ ἔγραφε ἄπαιστα τόσο
τὴ γαλλικὴ γλῶσσα, ὅσο καὶ τὴν ἰτα-
λική, τὴν τουρκικὴ, νομίζω καὶ τὴν ἀγ-
λική. Ἦταν πολὺ καλὰ μορφωμένη. Πε-
ρίφημα. Ἰδιαίτερα, αὐτὰ τὰ γράμμα-
τά της δείχνουν μόρφωσιν βαθεῖαν. Κι
ἀφοῦ ἀνοίξαμε αὐτὴν τὴν παρένθεσιν, ὅς
προσθέσω ὅτι ἔπαιξε πιάνο ἔξοχα,
τραγουδοῦσε ἐξαισία, καθὼς βασιλεύ-
ουν περιηγητὰ πού τὴν ἐγνώρισαν ἀ-
πὸ κοντὰ, καὶ ἐπιπλέον ἦταν μὴ ἀπὸ
τὴς ὠραιότερας γυναῖκες τῆς ἐποχῆς
τῆς. Λὰ μπελά Γκρέκα, ἡ ὥρασις Ἑλ-
ληνίδα! Ἔτσι τὴ φώναζε ὅλο τὸ Τριεστὶ.

Τὰ κείμενα τῆς Μαντῶς

Ζήτησα στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ μάθω ἀ-
πὸ τὸν συνομιλῆτή μου ἂν ἡ ἡρωίδα
τοῦ καινούργιου τοῦ ἱστορικοῦ ἔργου
εἶχε ζήσει στὴν Τεργεσίτη. Ἐκείνος ἀ-
πάντησε:

—Ἐκεῖ γεννήθηκε. Ὁ πατέρας της
ἦταν ἀρχικὸς Μέγας Σπαθάρχης τοῦ
Ἡγεμόνος τῆς Μολδοβλαχίας, δηλαδή,
ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἀρχι-
στράτηγος τοῦ βασιλείου—ὅπως θὰ
λέγαμε στὴ σύγχρονον ὁρολογία—τῆς
Μολδοβλαχίας, δηλαδή τῆς σημερινῆς
Ρουμανίας. Φυσικὰ, ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα
βασιλεῖο ὑποτέλεις στὸν σουλτάνο, ὁ-
ποσόποτε δημοὺς τὸ δέξιμα τοῦ πατέ-
ρος τῆς Μαντῶς ἦταν ἀπὸ τὰ μεγαλύ-
τερα πού μποροῦσε νὰ ἀξιώθῃ ἕνας

Ἕλληνας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλλὰ
ὅς ξαναγυρίσουμε στὰ δυὸ γράμματα,
πού ἀνέφερα προηγουμένως. Πρόκειται
γιὰ δυὸ γράμματα, ἐκκλησιῶν, πού ἀ-
πηθύνει ἡ Μαντὼ στὶς γυναῖκες τῆς
Ἀγγλίας, τὸ ἕνα, καὶ στὶς γυναῖκες
τῆς Γαλλίας, τὸ ἄλλο. Οἱ ἐκκλησιῶν αὐ-
τὲς εἶχαν καταπληκτικὴ ἀπήχησιν τόσο
στὴν Ἀγγλίαν, ὅσο καὶ στὴ Γαλλίαν,
καὶ ὑπεδαύσαν σὲ ἀφάνταστο βαθμὸ
τὸ φιλελληνικὸ πνεῦμα. Καὶ δὲν μποροῦ-
σε νὰ συμβῇ διαφορετικὰ, γιατί πρό-
κειται γιὰ δυὸ κείμενα συναρπαστικά,
τὰ συναρπαστικώτερα, νομίζω, πού ἔ-
γραψε ἀγωνιστὴς τοῦ 21. Θὰ πῆτε ἴ-
σως: εἰς τὴν συμβαίνει, ἀφοῦ εἶναι κεί-
μενα πολιτικῶν, ὅπως θὰ λέγαμε, χα-
νὰ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ πού
ἐτοιμάζεται νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ κεφα-
λῆς θιάσου κωμωδίας εἰς τὸν νέον θέα-
τρον «Διονύσια» τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς
καὶ μαζὺ του ἡ Ἄννα Φόνσου ἀπὸ τὰ
βασικὰ γυναικεῖα στελέχη τοῦ και-
νούργιου θεατρικοῦ συγκροτήματος.

ρακτῆρος, νὰ ἀποκαλύπτουν τόσο πολὺ
τὴν ψυχολογίαν τῆς Μαντῶς;». Ἡ ἀπάν-
τησις εἶναι ἀπλή: Γιατὶ ἡ ἡρωίδα καὶ
ἡ ἀγωνίστρια, μιλώντας στὶς γυναι-
κὲς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, χρησι-
μοποιεῖ τὴν γυναικεῖαν τῆς εὐαι-
σθησίας, γιὰ νὰ ἀγγίξῃ τὴν καρδίαν
τους, νὰ συγκινήσῃ τὴν γυναικεῖαν τους
ψυχὴν, ὅπως καὶ τὸ ἐπέτρεπε. Γράφει,
π.χ., στὶς Γαλλίδες: «Ἐνῶ πολεμοῦσα
στους κάμπους τῆς Φωκίδος, ἄνθρω-
ποι, πού εἶχαν ζήσει πολὺ καιρὸ κον-
τά σας, μοῦ μίλησαν γιὰ τὰ ἦθη σας.
Φαίνεται ὅτι τὰ βρῆκα παράξενα καὶ
ἀγανάκτησαν γιὰ τὴν ἐλαφρότητά τους.
Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν εἶδαν
στὸ βάθος τῆς καρδίας σας. Ἡ καρ-
διά αὐτὴ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς γεμάτη
συμπόνει καὶ εὐαισθησία ὅπως ἡ καρ-
διά ὅλων τῶν γυναικῶν, τίμια καὶ γεν-
ναία ὅπως ὅλων τῶν Γαλλῶν».

—Καὶ τί τοὺς ζήτησε μὲ τὴν ἐκ-
κλησίαν αὐτή;

—Τὸ λέει παρακάτω. «Στὸ πολιτι-
κὸ σύστημα τῆς Γαλλίας—γράφει—
τὰ πάντα ἀποφασίζονται καὶ συζητοῦν-
ται δημοσίᾳ. Συμμετελεῖ μὲ τὴν ψήφου
τῆς ἡμετέρας μᾶζας τῶν πολιτῶν στὴ
διοικητικὴν τῆς χώρας. Σ' ἕνα τέ-
τιο κράτος, οἱ γυναῖκες μποροῦν νὰ ἀ-

σκήσουν τὴ μυστικὴ ἐπιρροήν τους καὶ
νὰ ἐμπνεύσουν στοὺς ἄνδρες γενναῖες
ἀποφάσεις».

—Ἀντιλήψαι, ὁμολογοῦμένως, πολὺ
προοδευτικὴς γιὰ μὴ γυναίκα τῆς ἐ-
ποχῆς ἐκείνης.

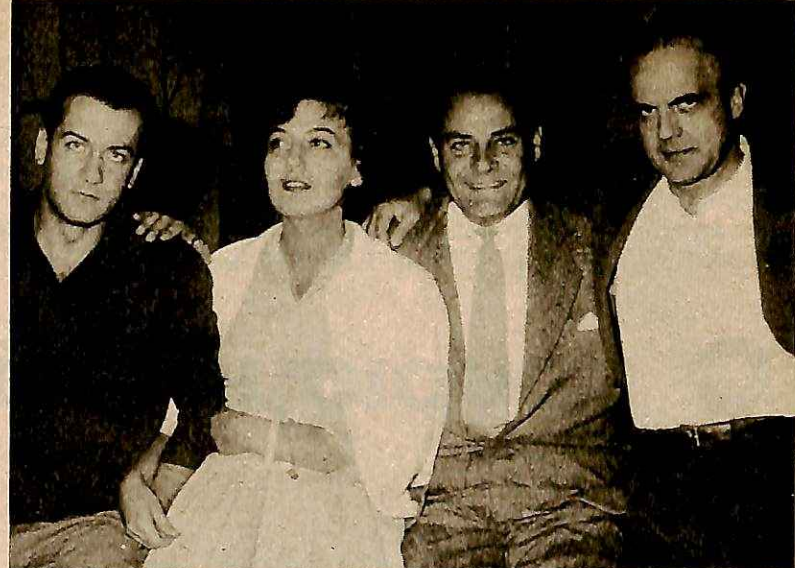
—Πραγματικὰ, μπορεῖ νὰ πῇ κανεῖς
ὅτι ἡ Μαντὼ ὑπῆρξε μὴ πρωτοπόρος
αὐτοῦ πού ὀνομάσανε ἀργότερα «γυναι-
κεῖα χειραφέτησις», δηλαδή, τὸ ἐξ-
σκαλόμενον τῆς γυναικὸς ὡς ἀνθρω-
πίνου πλάσματος ἀπὸ πολλὰς προλή-
ψεις, βαρεῖες, ἀνατολίτικες, δαρβα-
ρες. Καὶ ἴσως γι' αὐτὸ συνετρίβῃ κιά-
λας, ὅπως ὅλοι οἱ πρωτοπόροι. Γιατὶ
θέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἡ ἴδια στὴ
ζωὴν της, στὸν αἰσθηματικὸν δεσμόν της
μὲ τὸν Ὑψηλάντη, αὐτὸ πού συμβου-
λεῖται στὶς Παρισινὰς κυρίες. Δηλαδή,
νὰ ἐπηρεάσουν τοὺς συζύγους τους ὑ-
πὲρ τῆς Ἑλλάδος. Τοὺς ἔγραψε συγ-
κεκριμένα: «Ἀντὶ νὰ κάνετε νᾶζιαν γιὰ
νὰ ἀποκτήσετε ἕνα λαμπρὸν ἄνδρα, πού
νὰ θαμπῶν τοὺς διαβάτες καὶ νὰ ἐπι-
σκήψῃ μὲ τὴν λάμψιν του τὸ ἄμυδι
μῆς ἀντίληψης, παρακινήσετε τὸν πα-
τέρα σας, τὸν σύζυγόν σας, τὸν φίλον
νὰ ἐνστερνισθῇ μὴ γενναῖαν γνώμην καὶ
νὰ πᾶν νὰ υποστηρίξῃ τὴν Ὑπόθεσιν τῶν
Ἑλλήνων, ἀντὶ νὰ σὰς συνοδεύσῃ τὸν
πληθύνον τῶν νεωτεριστῶν. Καί, ἐν ὀ-
νόματι τοῦ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ, νὰ ἐνδια-
φερόσθε περισσότερο νὰ τὸν κάμετε νὰ
πάρῃ μὴ τίμια ἀπόφασις, παρὰ νὰ σὰς
ἀγοράσῃ δέκα πῆγες μεταξωτῶν». Εἶναι
—θὰ τὸ παραδέχασθε— ὠραῖες σκέ-
ψεις καὶ ὠραῖα διατυπώματα. Γράφει
παρακάτω: «Στὴ Μύκονο, στὴν Εὐβοίαν,
στὴ Φωκίδα, μετέτρεψα τὸ προσωπικόν
σ' ἕνα ἕν ὅσον καὶ τὴν ἀγάπην τὸν ἀ-
πολαύσαν σὲ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρί-
δα. Πολλοὶ εἶναι οἱ φιληθῶναι νεαροί,
οἱ ἄνδρες ἐγώμισται καὶ οἱ φιλάργυ-
ροι πρὸνουντες, τοὺς ὁποίους κατέστη-
σα μὴ μὴ λέξῃ, μὲ ἕνα ἀνοικτόκαρδον
χαμόγελό μου, ἐνθουσιάζεις καὶ ἀ-
φωσιμώμενος πάλιν πατριώτης». Σ' αὐ-
τὴ τὴ φράσιν βρίσκεται τὸ κλειδί τῆς
ὅλης ψυχολογίας της, ἀλλὰ καὶ τῆς
καταστροφῆς της.

100 χιλιάδες λίρες!

Καὶ ἐξηκολούθησε ὁ Γ. Ρούσσος:
—Ἰδεολογία καθὼς ἦταν ἡ ἴδια,
κτιπύουσε ὅτι κακὸ ἐβλεπε ὥρῳ της.
Καί, δυστυχῶς, ὑπάρχουν πολλὰ καὶ βα-
ρεῖα παραπατήματα τῶν περισσοτέρων
ἀρχηγῶν τοῦ 21, τὰ ὁποῖα ἀγανακτοῦ-
σαν τὴν ἀγνὴν καρδίαν της. Φλογερὴ ἰδιο-
συγκρασία καθὼς ἦταν, δὲν δίσταζε πρᾶ-
γματι νὰ τὰ στηλιτεύῃ. Καὶ εἶχε ὅλο
τὸ δικαίωμα, γιατί εἶχε θυσιάσει στὸν
Ἀγῶνα ὅλη τὴν τεράστια περιουσίαν
της—μόνο σὲ μετρητὰ ἔδωκε ἕνα ἐ-
κατομμύριον χρυσὰ φράγκα τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης, κάπου ἑκατὸ χιλιάδες χρυσῆς
λίρες σημερινῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας—

Η ΔΙΣ ΦΛΕΜΟΤΟΜΟΥ

Στὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν ΕΙΚΟ-
ΝΩΝ ἀνεγράφη ἐκ λάθους τὸ ὄνομα
τῆς Ἑλληνοαμερικανίδος στὰρ Μαρίας
ΦΛΕΜΟΤΟΜΟΥ ὡς Φλεβοτόμου,
ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ Φλεμοτόμου. Σημειω-
τέον ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν πρῶτὴν
Ἑλληνίδα καλλιτέχνισσαν, πού ἐπαυδα-
σε μὲ συμβόλαιον ἐπὶ διέτιαν στὴν σχο-
λὴ τῆς «Τουέντιθ Σέντισιουρ Φόξ».
Ἡ νεὰ καλλιτέχνης συνεχίζει ἤδη
τὴς σπουδὰς της στὴν Ἀμερικανικὴν
Ἀκαδημίαν Δραματικῆς Τέχνης καὶ στὸ
Πανεπιστήμιον Κολούμπια τῆς Νέας
Ἰόρκης.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ προετοιμάζει μὲ
πυρετώδη ρυθμὸν τὴν παρουσίασιν τοῦ
νέου ἔργου τοῦ Μανώλη Σκουλοῦ «Υπόθεσις
Ντρεφους» μὲ τὸ ὅποιο θὰ
ἐγκαταλείψῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν οἱ παραστά-
σεις τῆς «Διάντας». Εἰς τὴν φω-
τογραφίαν μας ὁ Μυράτ μαζὺ μὲ τοὺς
δύο βασικούς ἀρρενας συνεργάτες του
τὸν Λάμπρον Κωνσταντάρη καὶ τὸν
Ἰπποκράτους Βούλα Ζουμπουλάκη.

καὶ κατέληξε νὰ πεθάνῃ πᾶμπωχῃ, σχε-
δὸν ἐπαίτις.

—Καὶ πῶς συγκεκριμένα ἐπῆλθε ἡ
καταστροφή πού εἶπατε;

—Στὴ διάρκεια τοῦ φοβεροῦ ἐμφυ-
λίου πολέμου, πού ἀρχισαν μετὰ τοῦ
οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ 21, γιὰ τὸ ποῖός θὰ
κερδίσει τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ ἀξιώματα.
Ἐκεῖ ἐπάνω ἡ Μαντὼ, πού θέβαινα ἦ-
ταν φυσικὸ νὰ υποστηρίξῃ τὴν ὁμόνοιαν
καὶ τὴν ἑνωσιν, ἦρθε σὲ σύγκρουσιν μὲ
τὰ κόμματα καὶ τὶς φατρίες. Καὶ τό-
τε οἱ ἄνθρωποι τοῦ κομματικοῦ περι-
βάλλοντος τοῦ Ὑψηλάντη, μὲ τὰ ἄγρια
πάθη πού τοὺς δαιμόνιζαν, τὴν ἐξώ-
τισαν. Μὴ νύχτα τὴν ἀπήγαγαν, κατὰ
τρόπον μάλιστα γκαγκστερικό, τὴν φι-
μωσαν, τὴν ἔδεσαν καὶ τὴν ἐξώρισαν
στὴ Μύκονο, μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ τὴν
σκοτώναν ἂν τολμοῦσε νὰ γυρίσῃ πίσω.

Δραματικὲς συγκρούσεις

—Ὅπως βλέπω, τὰ γεγονότα, καὶ
μόνα τοὺς, σὰς προσέφεραν ὕλικόν γιὰ
δραματικώτερες συγκρούσεις.

—Τὸ ἐκμεταλλεύθηκα θεατρικὰ, ὅσο
μποροῦσα καλύτερα. Γι' αὐτό, ὅπως
θὰ ὀφείλῃς εἰς τὸ ἔργο μου, παραλληλὰ
μὲ τὴν αἰσθηματικὴν τὴν γυναικεῖαν τραγω-
δίαν τῆς Μαντῶς, περὶ τὰς ἀποκαλύ-
ψεις τοῦ 21, σὲ ὅλες τὰς φάσεις του, ἀπὸ
τὴν ἰδρυσὴν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας μέ-
χρι τὴν ὑπογραφήν τῆς Συνθήκης τῆς
Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν
σουλτάνο. Κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ δώδεκα
ταμπελά τοῦ ἔργου εἶναι καὶ ἕνας με-
γάλος σταθμὸς τῆς ἱστορίας τοῦ 21.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

TO HOME
ἔχει τὴν τιμὴν νὰ σὰς προσκαλέσῃ
εἰς τὴν ἑκδοσὴν ἀβελ-
σοῦ δι' ὁργανοῦν εἰς τὸ
κατάστημα τοῦ Βουλῆς 15
ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ἕως 22

Για πρώτη φορά στον κόσμο εξελέγη «Μίς Τουρισμός». Η έκλογή έγινε στην Χαίφα και τον διαγωνισμό κέρδισε μια νεαρή, κομψή και πραγματικά χαριτωμένη κοπέλα, η Χάγια Στράουχερ, που πήρε σαν έπαθλο της νίκης της ένα 15νθήμερο ταξίδι σ' όποια χώρα προτιμούσε. Η ευχάριστη έκπληξη για μās είναι ότι προτίμησε την Ελλάδα, για την οποία έκρυβε τα πιο θερμά αισθήματα, όπως μās απέκάλυψε η ίδια.

‘Ο τουρισμός απέκτησε την βασίλισσά του

Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΙΣΡΑΗΛΙΝΗ ΧΑΓΙΑ ΣΤΡΑΟΥΧΕΡ "ΜΙΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ 1959" ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟ... ΕΠΑΘΛΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΣΧΕΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΧΑΪ-ΦΑ

(Επίκαιρα)

ΜΟΝΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΧΑΡΗ ΤΟΝ ΣΑΡΩΝΙΚΟ Η ΧΑΓΙΑ

Οι συμπατριώτες μου αγαπούν την Ελλάδα και τις ελληνικές τέχνες. Με επί κεφαλής τον πρόεδρο Μπέν Γκουριόν, γνωστό έλληνολάτρη, όλοι οι Ισραηλινοί θα ήθελαν μια στενότερη συνεργασία μαζί σας, προς το συμφέρον των δυο λαών.

Παρόμοιες φιλικές δηλώσεις είναι πάντα ευπρόσδεκτες και γίνονται συμπαθέστερες, όταν προέρχονται από τα χείλη μιας χαριτωμένης, κομψής, όμορφης κοπέλας, όπως η «Μίς Τουρισμός 1959», του Ισραήλ, δεσποινίς Χάγια Στράουχερ, που έφθασε στην Αθήνα ύστερα από την πανηγυρική έκλογή της στην Χαίφα. Η άφιξη της στην Ελλάδα δεν είναι τυχαία

και υπογραμμίζει τα αισθήματά της για τη χώρα μας, αφού μόνη της διάλεξε τον τόπο μας για να περάσει τις 15 ημέρες περιηγήσεως, που ήταν το βραβείο το οποίο της απενεμήθη μαζί με τον τίτλο της πρώτης «Μίς Τουρισμός» σε όλο τον κόσμο.

Όπως δήλωσε στους δημοσιογράφους, επισκέφθηκε όλους τους τουριστικούς και αρχαιολογικούς τόπους της χώρας και, γυρίζοντας στο Ισραήλ, θα ήθελε, όπως είπε, να υποδεχθώ πολύ σύντομα την Ελληνίδα «Μίς Τουρισμός» στον τόπο της.

Σκοπός της έκλογής και του ταξιδιού

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ

ΟΤΑΝ ΑΓΡΙΕΨΕ Ο ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ

“Όσο μαγευτικό κι αν είναι το γαλάζιο όνειρο από τον βράχο, πάντοτε ο φωτογραφικός φακός μαγνητίζει το βλέμμα μιας ωραίας κοπέλας και στολίζει το πρόσωπό της μ’ ένα ακόμη πιο μαγευτικό χαμόγελο.

ΣΑΝ ΚΑΛΗ ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΑ, ΔΕΝ ΠΑΡΕΛΕΙΨΕ ΤΟ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

‘Η χαριτωμένη Μίς ‘χει ύπηρετηση ως λοχίας!..

της χαριτωμένης Χάγια είναι να πεισθούν και οι άλλοι ‘Οργανισμοί Τουρισμού της περιοχής της Μεσογείου να οργανώσουν παρόμοιους διαγωνισμούς, που θα καταλήξουν στην έκδοση της μεσογειακής «Μίς Τουρισμός», ώστε μια αντιπροσωπευτική καλλονή της λεκάνης της Μεσογείου να μεταφέρει τον χαιρετισμό των λαών της στους βορεινούς και στους δυτικούς γείτονές της.

Τη συνάντησα ένα μεσημέρι, βιαστικά, ανάμεσα σε δυο εξόδους της στην υπαίθρο της ‘Αττικής, που την έχει γοητεύσει. Σαν φιλοξενούμενη της American Express, έχει την εύχρηστια να επισκεφθεί όλες τις ελληνικές γωνιές, που παρουσιάζουν ξεχωριστό τουριστικό ενδιαφέρον. ‘Αγάπη της ιδιαιτερί: «Καίτη Σούνιον», το Σούνιο, όπως είπε μιλώντας αγγλικά—μια από τις τρεις γλώσσες που μιλάει με εξαιρετική ευκολία. Για το Σούνιο επρόκειτο να φύγει πάλι, όταν την συνάντησα και κατάλαβα ότι η συνομιλία μας πρέπει να είναι σύντομη.

24 μήνες στο Στρατό

Τό να κουβεντιάσεις με μια όμορφη κοπέλα, που έχει όλα τα προσόντα για να αντιπροσωπεύει τον Τουρισμό και την καλλονή της πατρίδας της, είναι βέβαια πολύ ευχάριστο, δεν έχει όμως τίποτε το παράξενο...

‘Η ιδιαιτερία αρχίζει όταν πληροφορηθεί κανείς ότι η χαριτωμένη αυτή εκπρόσωπος του Ισραηλινού «σθενοῦς» φύλου υπήρξε για δυο δόκλιπρα χρόνια στις τάξεις του στρατού της πατρίδας της, με τον βαθμό του... λοχίας!

Πραγματικά, η Χάγια-Κλάρα Στράουχερ—είναι τώρα 21 ετών—μόλις τελείωσε το γυμνάσιο στο ‘Ισραήλ, κατατάχθηκε στο στρατό, όπως συμ-

βαίνει και με όλες τις συνομήλικες συμπατριώτισσές της, και έμεινε σ’ αυτόν 24 μήνες. Και είναι γι’ αυτό ιδιαίτερα υπερήφανη.

Θαυμάζει την ‘Ελλάδα

Πριν ένα χρόνο, μόλις πήρε το απολυτήριό της, διορίσθηκε στο Κρατικό Γραφείο Τουρισμού του ‘Ισραήλ, όπου και θα ξαναεργασθεί όταν συμπληρώσει το ταξίδι της στην ‘Ελλάδα και στην ‘Ιταλία. Πάντως, δεν είναι, όπως διευκρίνησε, Ιπταμένη συνοδός, αλλά ανήκει στις υπηρεσίες υποδοχής και ξεναγήσεως του ‘Ισραηλινού Τουρισμού.

‘Η Χάγια, που γεννήθηκε και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής της στη Ρουμανία, βρίσκεται εδώ και έννιά χρόνια στο ‘Ισραήλ. Στην ‘Ελλάδα έρχεται για πρώτη φορά και την διέλεξε η ίδια σαν μια από τις δυο χώρες, που θέ έπισκέπτετο.

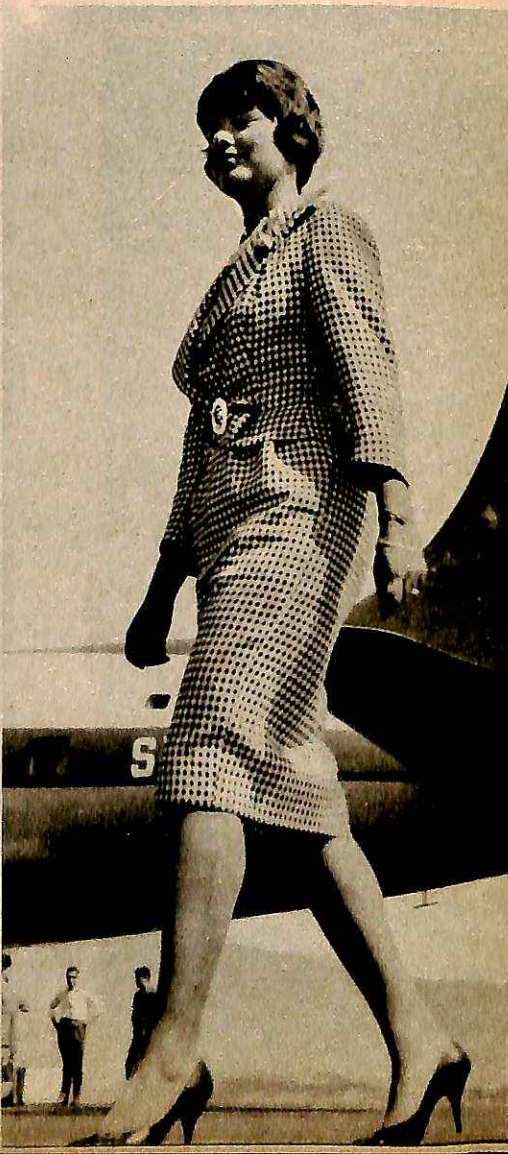
Τό άπαλό, καταπράσινο τοπίο της ‘Ολυμπίας την εγοήτευσε, ενώ οι Δελφοί την υποδέχθηκαν με βροχή. Είναι σε θέση να κατανοήσει το αρχαιολογικό τους ενδιαφέρον, και τὸ υπογραμμίζει, αλλά οι Φαιδριάδες την άγριψαν. ‘Επισκέφθηκε ακόμη τὰ νησιά μας: την Ρόδο, την Κρήτη, και περπάτησε στους αθηναϊκούς δρόμους, σ’ όλες τις ώρες τους, ανακατεύθηκε με τὸ καθημερινό κόσμο και κολύπησε στα νερά τὸ Σαρωνικό.

‘Όταν χωρίσαμε, σὰν εὐγενήδητη τούριστική εκπρόσωπος τὸ τόπου της, εξέφρασε τὴ χαρά της καὶ ἐπισκέφθηκε τὴν ‘Ελλάδα καὶ, ὅταν τὴ ρώτησα ἂν ἔχη νὰ πῇ τίποτε στοὺς ‘Αθηναίους πὺ θάύμασαν τὴ σιλουέτα της σ’ ὅλες τὶς ἐφημερίδες, εἶπε πὺς πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοὶ πὺ εἶναι κάτοικοι μίᾳς τόσο ὁμορφῆς πολιτείας.

Θ. Α.

↑ ΕΝΑ ΓΛΥΚΟ, συμμετρικό πρόσωπο, με παράξενο και βαθύ βλέμμα—χαρακτηριστικό της φυλής της—και ένα αρμονικό, θεωρητικό σώμα ανέδειξαν τὴν Χάγια Στράουχερ σὲ «Βασίλισσα τοῦ ‘Ισραηλινοῦ Τουρισμοῦ». Βραβεῖο: Δεκαπενθήμερη παραμονή στην ‘Αθήνα.

Καριντάντ: «Γελαστήκαμε. Δεν είναι παράδεισος αυτό...»

(Συνέχεια από σελ. 45)

Η επίσκεψη αυτή ήταν μια προπαρασκευή της δολοφονίας και αυτό ακριβώς ήταν η αιτία της παράξενης συμπεριφοράς του, που είχε παρατηρήσει ο Τρότσκι. Γιατί, αν και ο Ραμόν είχε απόλυτη πεποίθηση στο δικό της «ήρωική πράξεώς» του, είχε μερικές τελευταίες τύψεις εκείνου που ένας μη μαρξιστής θα δώνοναε συνείδηση. Μαζύ με τις ασθενείς αυτές τύψεις, είχε και μερικές ανησυχίες σχετικά με τη στιγμή και τὸ αποτέλεσμα της πράξεώς του, από τὴν ὁποία ἐξαρτάτο πῶς ἡ ζωὴ του. Καθὼς ἡ ὥρα πλησίαζε, αἰσθανόταν μίᾳ ἀκατανόητη νευρική κατάπληξη.

Στὶς 20 Αὐγούστου, μίᾳ ὥραία, ἡλιόλουστη ἡμέρα, ἡ Σὺλβια καὶ ὁ Ραμόν ἐπισκέφθηκαν ἕνα ἀπὸ τοὺς σωματοφύλακες τοῦ Τρότσκι. Οἱ «Τζάκσον» εἶπαν ὅτι θὰ ἐπέστρεφαν τὴν ἐπομένη στὶς ‘Ηνωμένες Πολιτεῖες. Θὰ πῆγαιναν ν’ ἀποχαιρετήσουν τὸν Τρότσκι, κατὰ τὶς 4 ἢ 5 τὸ ἀπόγευμα. Προσκάλεσαν τὸν φύλακα καὶ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του σὲ δείπνο κατὰ τὶς 7½. Ἐνῶ συνεχίζονταν ἡ κουβέντα, ὁ Ραμόν ζήτησε συγγνώμη καὶ ἔφυγε γιὰ κάποια διαστική δουλειά. ‘Η Σὺλβια ἐξωμολογήθηκε στὸν φύλακα ὅτι ἀνησυχούσε γι’ αὐτόν. ‘Αν καὶ ὁ ἄνδρας της ἦταν ἀθλητής—εἶπε—ἦταν φιλάσθετος. Ἐπέστρεψε στὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἀνῆσυχη περίμενε μῆνυμά του. Δὲν ξαναγύρισε.

Τὸ μοιραῖο ἀπόγευμα

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, ὁ Ραμόν Μερκαντέρ πήγε νὰ πάρῃ τὴν ἀλληλογραφία του καὶ κατόπιν πῆγε στὴν ἑπαυλὴ τοῦ Τρότσκι. Φορούσε ἕνα χακὶ ἀδιάβροχο. Σὲ μίᾳ τσέπη βρισκόταν τὸ ἄρθρο πὺ εἶχε γράψει γιὰ τὸν Τρότσκι. Μέσα στὴ φόδρα βρισκόταν ραμμένο ἕνα μακρὺ ἐγχειρίδιο. Στὴν πίσω τσέπη τοῦ παντελονιοῦ του εἶχε ἕνα αὐτόματο περιστροφὸ τῶν 45, ἰσπανικῆς κατασκευῆς. Σὲ μίᾳ του τσέπη εἶχε τὸ τσεκούρι του τοῦ πάγου, με κομμένη τὴ λαβὴ του γιὰ νὰ κρύβεται εὐκόλα. Τὸ τσεκούρι αὐτὸ τὸν ἔκανε νὰ αἰσθάνεται εὐχάριστα, καθὼς τοῦ θύμιζε τὴν παλιὰ ἐποχὴ πὺ ἔκανε ὀρειβάσιᾳ. Σὲ μίᾳ αὐτοβιογραφία του, πὺ ἔγραψε ἀργότερα γιὰ τὴν ἀστυνομία, ἔλεγε ὅτι ὅταν ἦταν στὴν Ἑλβετία εἶχε ἀνακαλύψει ὅτι χρησιμοποιούσε με σπάνια ἐπιτηδεύματα τὸ τσεκούρι τοῦ πάγου.

‘Ο Ραμόν μπόρεσε νὰ μῆνι στὴ βίλλα τοῦ Τρότσκι με ὅλο αὐτὸ τὸ μικρὸ ὄπλοστάσιό του, γιατί ὁ Τρότσκι εἶχε ἀπὸ καιρὸ ἀπαγορεύσει στοὺς φύλακες νὰ φάχνουν ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες του. ‘Ο Τρότσκι εἶχε ἐπίσης ἀπορρίψει τὴ συμβουλὴ ἐκείνων πὺ εἶλεγον ὅτι ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι μόνος στὸ γραφεῖο του, ὅταν συνμιλοῦσε με κάποιον. «‘Η ἐμπιστευόμαστε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς δεχόμαστε χωρὶς νὰ τοὺς φάχνουμε ἢ δὲν τοὺς δεχόμαστε καθόλου», ἀπάντησε.

‘Ετσι, οἱ φύλακες ἀνοῖξαν χωρὶς δισταγμὸ τὶς διπλῆς ηλεκτροκίνητες πόρτες τῆς ὠρυωμένης βίλλας, ὅταν ἔφθασε ὁ Ραμόν, κατὰ τὶς 5 καὶ 20’ τὸ ἀπόγευμα. Παίζοντας τὸ ρόλο του ὡς τὸ τέλος, ρώτησε: «Δὲν ἦρθε ἀκόμη ἡ Σὺλβια;». ‘Ο φύλακας εἶπε ὅτι δὲν εἶχε ἔρθει ἀκόμη καὶ τὸν ὡδήγησε στὸν Τρότσκι, πὺ ἐκείνη τὴ στιγμή ταῖζε τὰ κουνελάκια του στὴν αὐλή. ‘Όταν ἡ κυρία Τρότσκι ρώτησε τὸν Ραμόν ἂν ἦθελε λίγο σαῖν, αὐτὸς εἶπε πὺς προτιμούσε ἕνα ποτήρι νερό. «Διὰ τὸν τρομερά», εἶπε. Καθὼς μιλούσαν, ἡ Ναταλία Τρότσκι παρατήρησε τὸ κατέλλο καὶ τὸ ἀδιάβροχο τοῦ Ραμόν καὶ εἶπε ὅτι τὸ ντύσιμο αὐτὸ δὲν ἦταν κατάλληλο γιὰ τὴν ἡλιόλουστη ἐκείνη ἡμέρα. «Μάλιστα, ἀλλὰ δὲν θὰ κρατήσῃ πολὺ. Θὰ βρέξῃ», ἀπάντησε σφίγγοντας γύρω του τὸ ἀδιάβροχο.

‘Η κυρία Τρότσκι δὲν συνέχισε τὴν κουβέντα καὶ ρώτησε: «Πὺς εἶναι ἡ Σὺλβια;». ‘Ο Ραμόν δὲν φάνηκε νὰ ἀκουσε τὴν ἐρώτηση. Καθὼς τοῦ δέκοσαν τὶς σκέψεις του, ἐπανελάβε μηχανικά τὸ ὄνομα, σὰν νὰ ἐρχόταν ἀπὸ κάποιο κόσμο πολὺ μακρινὸ. «Σὺλβια... Σὺλβια... Εἶναι πολὺ καλά», ἀπάντησε ἐπιτέλους. Κατόπιν ἀκολούθησε τὸν Τρότσκι μέσα στὸ σπίτι καὶ στὴν πτέρυγα ὅπου βρισκόταν τὸ γραφεῖο του.

‘Όταν μῆκε ὁ ἐπισκέπτης του, ὁ Τρότσκι ἐκκλῖσε τὴν πόρτα καὶ κάθισε στὸ γραφεῖο του. Κοντὰ του ἦταν τὸ κουμπὶ τοῦ ηλεκτρικοῦ κουνουπιοῦ καὶ τὸ αὐτόματο περιστροφὸ του τῶν 25, λαδωμένο καὶ γεμάτο. Μέσα στὸ ἴδιο γραφεῖο βρισκόταν κι ἄλλο ἕνα περιστροφὸ τῶν 38.

‘Όταν ξαφνικά ὁ Ραμόν κατέφερε τὸ τσεκούρι του στὸ κεφάλι τοῦ Τρότσκι, σκετόσαν στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τραπέζιου καὶ ἔτσι ἐμπόδισε τὸ θῦμα του νὰ χτυπήσῃ τὸ κουνουπιό. Εἶναι ἐκπληκτικό ὅτι τὸ χτύπημα αὐτὸ δὲν σκότωσε ἀμέσως τὸν Τρότσκι καὶ ἀκόμη ἐκπληκτικώτερο ὅτι ὁ ἄνθρωπος πὺ πῆβαινε εἶχε ὀρὴ τὴ δύναμη νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ δολοφόνου του. ‘Η πληγὴ τοῦ Τρότσκι φαίνονταν τόσο λίγο θανατηφόρα, ὥστε ὁ Ραμόν δὲν πίστεψε ὅτι τὸν εἶχε σκοτώσει, μέχρις ὅτου, πολὺ ἀργότερα, ἔμαθε ὅτι ἡ δολοφονικὴ του ἀπώτεια εἶχε πετύχει.

‘Ο πρῶτος πὺ ἄκουσε τὶς κραυγὲς τῆς θανάσιμης πᾶλης τοῦ Τρότσκι—«μιά τρομερή, ἀπαρκτηκὴ κραυγή»—ἦταν ἡ γυναίκα του, πὺ ἔτρεφε στὸ γραφεῖο ὅπου βρῆκε τὸν ἄνδρα της νὰ θγαίνει

παραπατώντας με τὸ μπλε σακκάκι του καταματωμένο. ‘Όπως εἶπε ἀργότερα ἡ κυρία Τρότσκι: «Μοῦ εἶπε ἤσυχα, χωρὶς ἀγανάκτηση, πικρία ἢ ταραχή: «‘Ο Τζάκσον». ‘Ο Λέων Δαβίδοβιτς—ὁ Τρότσκι—τὸ εἶπε σὰν νὰ ἦθελε νὰ πῇ: «Πέρασε κι αὐτός». Ἐκαμε μερικά ὁμήματα καὶ ὁ Λέων Δαβίδοβιτς, πὺ τὸν κρατούσα, ἔπρεε ἐπάνω στὸ μικρὸ χαλὶ πὺ βρισκόταν στὸ πάτωμα.

‘Υστερα οἱ σωματοφύλακες τοῦ Τρότσκι πλημ-

“Ο,τι ἐκλεκτὸν...

‘Αδαμαντοπωλεία ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ ‘Ανδρ. Ντίνος, ‘Ερμού 28	Τηλ. 27.841
‘Αδιάβροχα - Καπαρντίνες ΒΑΡΔΑΣ & ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Σταδίου 44	32.496
‘Ανδρικά Εἶδη ΓΟΥΤΑΚΗΣ Σταδίου 49	21.296
‘Αρώματα - Κολώνιες - Καλλυντικά ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. Πατησίων 14— ‘Αγ. Κωνίνου 4	621.728
Βαπτιστικά - Στέφανα - Παιδικὰ ΓΑΣΠΑΡΙΝΑΤΟΣ Δ. Σ. ‘Ερμού 63	29.196
Βιβλιοπωλεία ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑ Α. Ε. Σταδίου 38	23.136
Boutiques VANIA Μπενιζέλου 11 Πλατεία Μητροπόλεως	29.763
Γουναρικά ΣΙΣΤΟΒΑΡΗΣ Α. Ι. & ΥΙΟΙ Α. Ε. ‘Ερμού 4 — Βουλῆς 14	20.080
Galleries «PALETTE» Πίνakes Ζωγραφικῆς Βουλῆς 14	33.430
Γραβάτες - ‘Υποκάμισα ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ Δ. Α. ‘Εμμ. Μπενάκη 10	23.519
Γυναικεία ‘Ασπρόρουχα ΟΙΚΟΣ ΕΛΕΝΗΣ Διομείας 3	28.889
Δερματίνα Εἶδη καὶ Ταξιδίου ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. Μητρόπολεως 21	32.213
Ἰῶρα - Παιγνίδια - Χαρτοπαικτικά Εἶδη ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ Σταδίου 9	21.546
Δημοσιεύσεις - Διαφημίσεις «ΟΡΙΖΩΝ» ‘Οργανισμὸς Δημοσίων Σχέσεων, Ξενοφώντος 15α	24.509
‘Εμπορορράπται ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗΣ ΤΑΚΗΣ, Πλατεία Καρύστης 2	36.560
‘Επιπλώσεις ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΜΗΣ Βουλῆς 17	27.588
Ζαχαροπλαστεία «SCARABEE» Πατησίων 87	810.396
Κομμωτήρια ΧΑΜΑΡΑΚΗΣ Κ Πανεπιστημίου 53	29.565 23.208
Ξενοδοχεῖα «ΜΙΝΩΑ» Καρόλου 12	524.960
Σαμπουὰν RISSDOR Διομείας 3	28.889
‘Υαλικά - Πολύφωτα ΣΤΟΥΠΛΑΚΗΣ Χ. Στ. ‘Ερμού 86 — Μοναστηράκι (τιμαὶ ἀποθήκης)	26.091
‘Υποδήματα ΜΑΡΟΥ ΑΦΟΙ, Σταδίου 31	24.162
Χρώματα ΜΑΡΤΑΧΡΩΜ — RIPOIN Καλλιθέα ‘Εργαστ. τηλ. 482.115 Πρατηρ.	23.414

μύρισαν τὸ δωμάτιο. Κατὰχλωμοι, ἄρχισαν νὰ χτυποῦν τὸν Τζάκσον. ‘Η κυρία Τρότσκι ἔκαμε τότε μίᾳ ὀλωσιδίου παράξενη ἐρώτηση στὸν ἄνδρα της πὺ δὲν εἶχε χάσει ἀκόμη τὶς αἰσθήσεις του: «Τί θὰ γίνῃ μ’ αὐτόν;», ἐρώτηση δείχνοντας τὸν δολοφόν. «Θὰ τὸν σκοτώσουμε».

«‘Οχι... νὰ μὴ τὸν σκοτώσουν. Πρέπει νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ μιλῇ», εἶπε ὁ Τρότσκι σιγὰ.

‘Οργισμένα, ἀλλὰ μεθοδικά, οἱ σωματοφύλακες συνέχισαν νὰ ἀνακρίνουν τὸν δολοφόν. ‘Ο ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τοῦ Τρότσκι, ὁ ‘Αμερικανὸς Τζάσεφ Χάνσεν, εἶπε: «Ἐκράτησα τοὺς ἀστυνομικοὺς μακριὰ, ἐνῶ ὁ Χάρολντ, καὶ κατόπιν οἱ δυὸ μας, καὶ ὕστερα ὁ Χάρολντ μόνος, τὸν ἀνακρίναμε. Αὐτὸς ὅμως δὲν μίλούσε. Νομίζω πὺς λιποθύμησε δυὸ φορές καὶ φοβήθηκα πὺς μέσα στὴν ταραχὴ μας τὸν εἶχαμε σκοτώσει. Γιὰ πρώτη φορὰ κατάλαβα τότε τί σκληρὸς ἄνθρωπος ἦταν. Προτιμούσε νὰ πεθάνῃ παρά νὰ μιλήσῃ».

Μετέφεραν γρήγορα τὸν Τρότσκι στὸ νοσοκομεῖο, ἀλλὰ τὸν τσεκούρι εἶχε μῆνι θαεθαί μέσα στὸ κρανίον καὶ εἶχε κάμει τόσο μεγάλη βλάβη στοὺς ἐγκεφαλικούς ἱστούς πὺς ἦταν ἀδύνατο νὰ θεραπευθῇ. ‘Υστερα ἀπὸ 26 ὥρες πῆθαν.

‘Η ἀπελπιμένη πάλι τοῦ Τρότσκι ἐπέτυχε τουλάχιστον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν δραπέτευση τοῦ δολοφόνου. ‘Ενα τετράγωνο μακρύτερα ἢ Καριντάντ περιέμενε μέσα σὲ ἕνα αὐτοκίνητο, ἀλλά σὴν παρωδία μίᾳς μητέρας πὺ περιμένει τὸ παιδί της νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὴ δουλειά του. ‘Ο στρατηγὸς ‘Εϊτινγκτον περιέμενε σὲ ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο ἐκεῖ κοντὰ. ‘Όταν ἔγινε συναγερμὸς τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ ἀσθενοφόρο αὐτοκίνητο διέσχισε τοὺς δρόμους, κρατάλαβαν ὅτι ὁ Ραμόν δὲν κατάφερε νὰ δραπέτευσῃ. ‘Η Καριντάντ ἐπῆγε ἀμέσως στὸ ἀεροδρόμιο καί, ἐφωδισμένη με πλᾶστὸ διαβατήριον, ἔφυγε γιὰ τὴν Κούδα. ‘Ο ‘Εϊτινγκτον ταξίδεψε ὅλη τὴ νύκτα γιὰ τὸ ‘Ακαπούλκο, ὅπου τὸν περιέμενε ἕνα σοβιετικὸ πλοῖο.

‘Η Καριντάντ συνάντησε τὸν ‘Εϊτινγκτον ὕστερα ἀπὸ λίγες ὀδομάδες στὴ Μόσχα, ὅπου τοὺς ἔδωσαν συγκαρπηρία γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Ραμόν. ‘Ο ἴδιος ὁ Λαυρέντι Μπέρια τὴν παρουσίασε στὸν Στάλιν, πὺ ὡς ὑποσχέθηκε νὰ βοηθήσῃ τὴν δραπέτευση τοῦ γιού της. Τὴν ἐπαρσημοφόρησαν με τὸ παράσημο τοῦ Λένιν γιὰ τὸν ρόλο πὺ ἐπείχε στὸ φόνον καὶ ὁ γιὸς της, ἂν καὶ ἀπὼν, ἀνεκρίχθη ἥρας τῆς σοβιετικῆς ‘Ενώσεως. ‘Η Καριντάντ εἰδεχνε με ὑπερφέανεια στὶς φίλες της στὴ Μόσχα τὸ παράσημό τοῦ Ραμόν.

«Κακόπιστος καὶ ὑποκριτής»

Στὶς 16 ‘Απριλίου 1943, δυὸ χρόνια καὶ ὀκτὼ μῆνες ὕστερα ἀπὸ τὸ ἐγκλημά του, ὁ δολοφόνος, πὺ ἦταν ἀκόμη γνωστὸς ὡς Ζὰκ Μορνάρ, καταδικάστηκε ἀπὸ ἕνα μεξικανικὸ δικαστήριο σὲ φυλάκιση 19 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν γιὰ φόνον ἐκ προμελέτης (ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δὲν ὑπάρχει στὸ Μεξικὸ) καὶ σὲ ἐξάμην φυλάκιση γιὰ παράνομη ὀπλοφορία. Τὸ δικαστήριο ἔκρινε ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ φυλακισμένου ἦταν ἐγκληματική καὶ ὑποκριτική. ‘Ηταν ἀλαφάνερο ὅτι εἶχε φθάσει στὸ Μεξικὸ «με μόνον σκοπὸ τὸν φόνον τοῦ Τρότσκι».

Κατὰ τὰ χρόνια πὺ πέρασαν ἐκτότε, πολλὰ συνέβησαν στὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς ὁμάδος αὐτῆς. ‘Η Σὺλβια ‘Αγγέλως, πὺ ἔμαθε τὸν φόνον τοῦ Τρότσκι ἐνῶ περιέμενε νὰ περάσῃ ὁ Ραμόν νὰ τὴν πάρῃ γιὰ δείπνο, ἔπαθε νευρική κρίση καὶ πέρασε χρόνια στὴν κλινική. ‘Ο Ραμόν ἔκλαψε ὅταν τὸ ἔμαθε στὴ φυλάκη, ἀλλὰ ἀργότερα ἔπαυε νὰ ἐνδιαφέρεται γι’ αὐτήν. ‘Η Σὺλβια παντρεύτηκε καὶ τώρα ζῇ ἤσυχα στὴ Νέα ‘Υόρκη. ‘Η Ναταλία Τρότσκι ζῇ ἀκόμη στὸ ἴδιο σπίτι καὶ θγαίνει σπανίως.

‘Ο ‘Εϊτινγκτον πῆθαν, θῦμα τῶν ἀνατροπῶν τοῦ 1953, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Στάλιν. ‘Ετοφρεκίσθηκε μαζί με τὸν κύριό του, τὸν Λαυρέντι Μπέρια. ‘Η Καριντάντ Μερκαντέρ ζῇ ἀπογοητευμένη στὸ Παρίσι. Τὰ χρόνια τοῦ πολέμου στὴ Σοβιετικὴ ‘Ενωση τὴν βοήθησαν νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ μεγάλο μέρος τῶν κομμουνιστικῶν αἰσθημάτων της. «Ἐχετε δικίον», εἶπε στὴ Μόσχα σὲ ἕνα γνωστὸ τῆς ‘Ισπανοῦ κομμουνιστῆ πὺ δὲν τὰ εἶχε καλά με τὸ κόμμα. «Γελοστήκαμε. Δὲν εἶναι παράδεισος αὐτό... Εἶναι ἡ πῶ τρομερὴ κόλαση ἀπὸ ὅσες ἐνώρισε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος». Καμμιὰ φορὰ λέει ὅτι μπορεῖ νὰ τὴν σκοτώσουν ἐκεῖνον πὺ πρὸς χάριν τοὺς ἔκαμα τὸ γιὸ μου φονεῖα».

Μὲ διπλὸ τώρα προγούλι καὶ παχὺς, ὁ Ραμόν φαίνεται σὰν καλοζωισμένος ἐπιχειρηματίας. Καὶ ἀπὸ τὴν παλιὰ νευρικότητά του τοῦ ἔχουν μείνει ἐλάχιστα ἴχνη. Στὴ φυλάκη εἶχε πολὺ λίγους φίλους, γιὰ πὺ λίγους εἶναι ἐκεῖνον πὺ ἔχουν τόσο ἐκλεπτυσμένους γούστα ὥς αὐτός. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ὁ καλύτερος φίλος του ἦταν ὁ Κινεζὸς ἐθνικιστὴς στρατηγὸς Πάν-Τσου-Μόου, πὺ μιλοῦσε ρωσικά. Τώρα ὁ Ραμόν μόνος συνεχίζει τὴ δουλειά εἰς τὰ ραδιόφωνα, διαβάσει μανιουδάς—καί, με τὰ μυστικά μέσα του, βρίσκεται σὲ ἐπαφὴ με τοὺς κομμουνιστάς.

Ποτὲ δὲν ἔπαυε νὰ λέη ὅτι ὀνομάζεται Ζὰκ Μορνάρ.

Όμορφη, πλούσια και καλομαθημένη η Κόννη Ρόυς, «παίζει» με τους θαυμαστές της. Ένα από τα «θύματά» της είναι και ο Στούαρτ. Έν τώ μεταξύ σ' ένα κέντρο γνωρίζεται με τον Ρίπ Κίρμπυ. Για να έλθει ξανά σ' επαφή μαζί του, προσποιείται ότι την έκλεψαν και τον καλεί σπίτι της για την αποκάλυψη ενός χαμένου κολλιέ, το οποίο τελικά βρίσκει σε μία γλάστρα ή σκυλίτσα της. Άλλα επειδή η υπόθεση του κολλιέ κράτησε λίγο κοντά της τον Ρίπ, στέλνει ένα έκβιαστικό γράμμα στον... έαυτό της για να βρή την ευκαιρία να ζητήσει ξανά τη βοήθειά του. Άλλα και πάλι ο Κίρμπυ κατορθώνει να ανακαλύψει ότι το γράμμα το έστειλε η ίδια και φεύγει. Παράλληλα, όμως, ο Στούαρτ για να την εκδικηθεί την απάγνι και ταυτόχρονα της κλέβει τα κοσμήματά της. Στο πλοίο όμως διαφωνεί με τον συνένοχό του και αρχίζουν έναν αγώνα αλληλοεξοντώσεως...

ΕΞΑΝΤΗΜΕΝΗ Η ΚΟΝΝΗ ΣΦΟΔΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΑΡΤΗΡΙΑ ΤΗΣ «ΚΙΡΚΗΣ»

ΤΟ ΚΑΠΥΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΚΑΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΡΙΞΟΜΕ ΝΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΗ ΣΚΟΙΝΙ ΝΑ ΤΗΝ ΡΥΚΝΩΝΑΙ ΝΑ ΠΙΑΣΗ ΤΟ ΣΚΟΙΝΙ

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ ΟΜΩΣ ΜΕ ΘΑΤΙΑΘ ΕΙΩ ΤΟ ΣΚΟΙΝΙ ΔΕΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΕΥΘΥΝΟΜΑΙ ΠΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΟΝΝΙ ΠΑΗ

ΕΧΩ ΡΙΞΕΙ ΝΟΚ-ΑΟΥΤ ΑΡΚΕΤΟΥΣ ΚΟΠΥΜΒΗΤΕΣ ΘΑ ΠΑΩ ΕΙΩ

ΕΝΤΑΞΕΙ... Α! ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΚΕΙ; ΠΟΥ;

ΕΔΩ!

ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΑΘΗ ΘΕΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΗΣ.

ΛΥΠΑΜΑΙ ΠΟΥ «ΑΠΕΘΑΡΕΥΝΑ» ΤΟΝ ΡΟΚΥ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗΜΟΝ ΔΟΥΔΕΙΑ

Μ' ΕΝΑ ΣΚΟΙΝΙ ΔΕΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΕΣΗ Ο ΡΙΠ ΡΙΧΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ.

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΝΑ ΜΕ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ. ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ

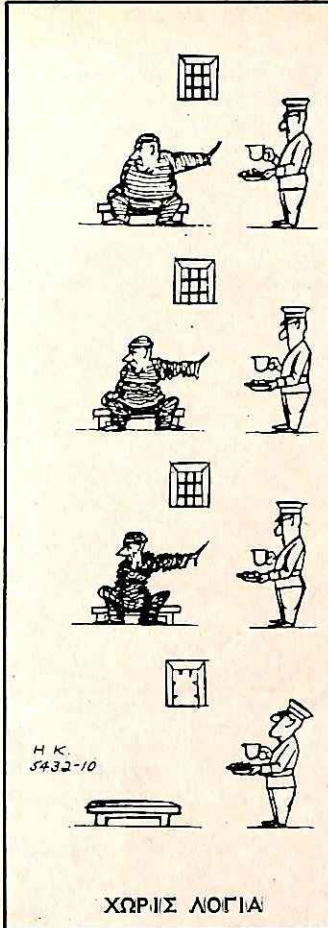

ΛΙΓΟ ΑΡΙΟΤΕΡΑ. ΕΤΣΙ ΕΓΙΝΑΝ, ΡΙΠ ΤΙΣ ΤΕΤΡΕΜΕ ΔΕΝ ΣΕ ΚΟΡΟΙ ΔΕΥΩ. ΔΕ ΘΑ ΖΑΝΑΚΟΡΟΙ ΔΕΥΩ ΚΑΝΕΝΑ

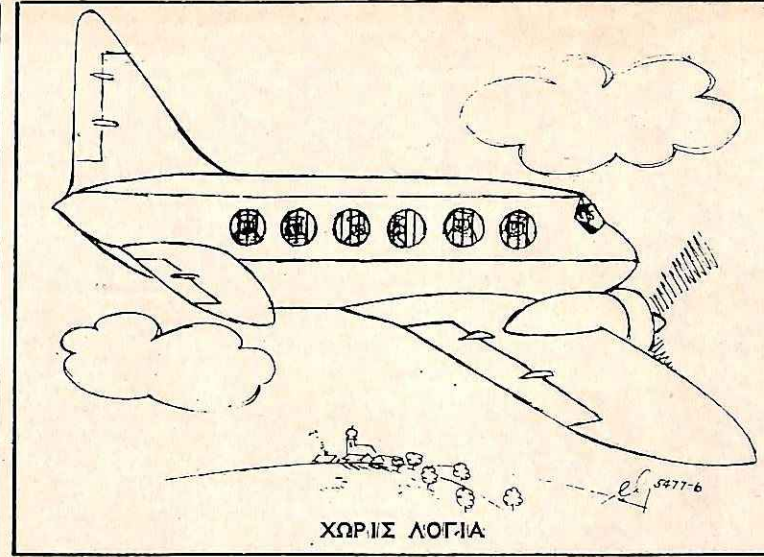

Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΚΙ ΕΓΩ. ΑΡΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩ ΜΕ ΠΟΥ Μ' ΕΜΑ- ΔΕΝ ΖΕ- ΤΟ ΘΕΟ ΠΟΥ ΜΑΣ Ε- ΘΕΣΜΑΕΙ- ΡΟ ΚΑΝΟ ΒΙΑΛΕ ΣΦΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΙΣΩΦΡΟΝ ΚΟΠΥΜΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ.

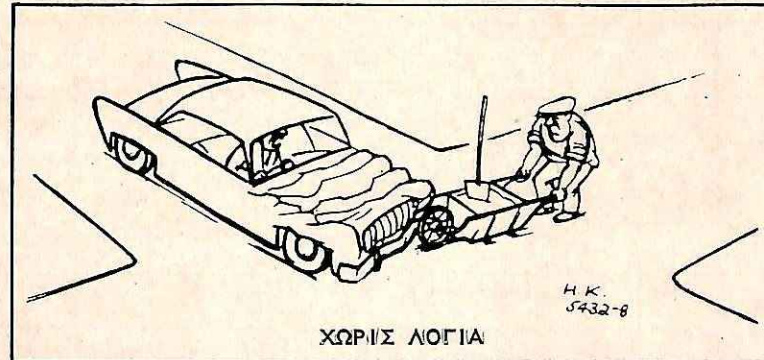
Χιούμορ

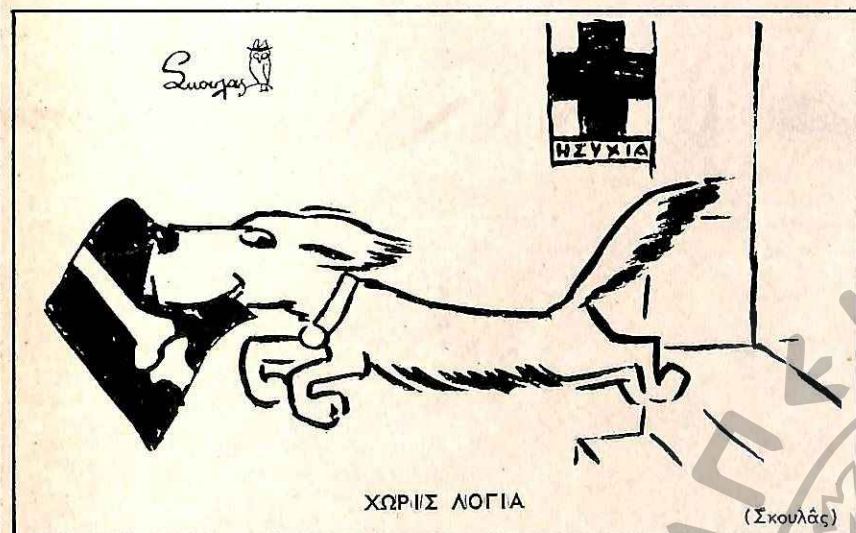
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

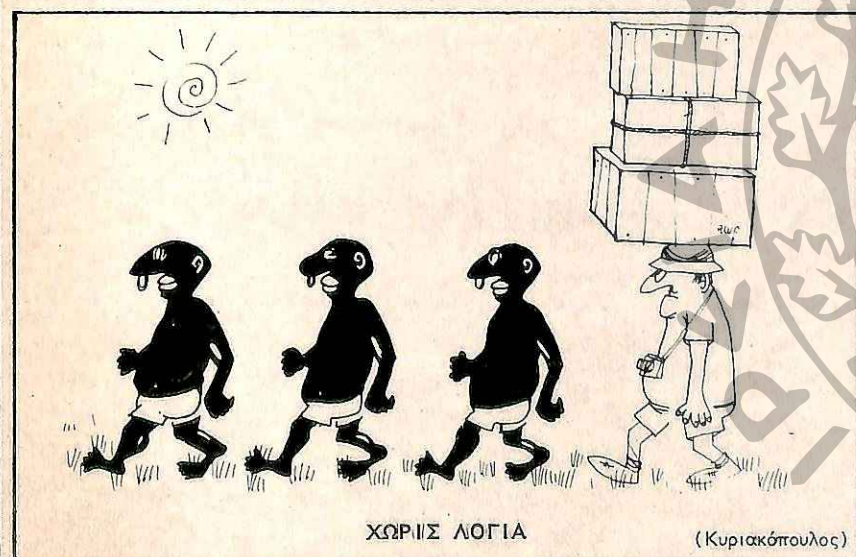
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

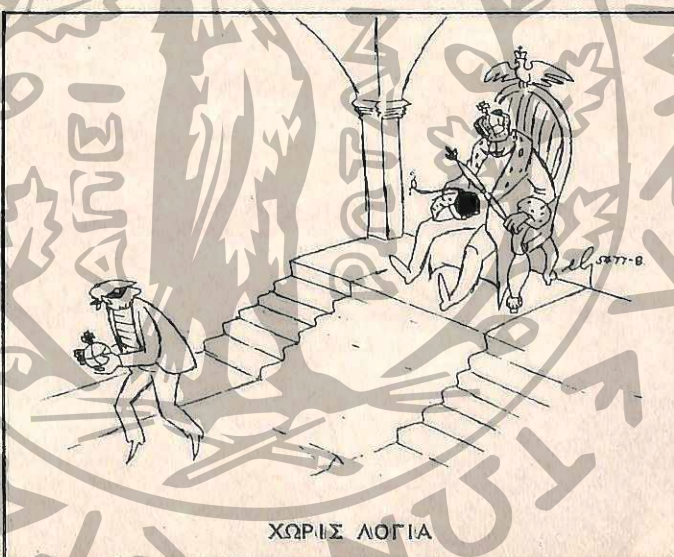
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ (Σκουλάς)

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

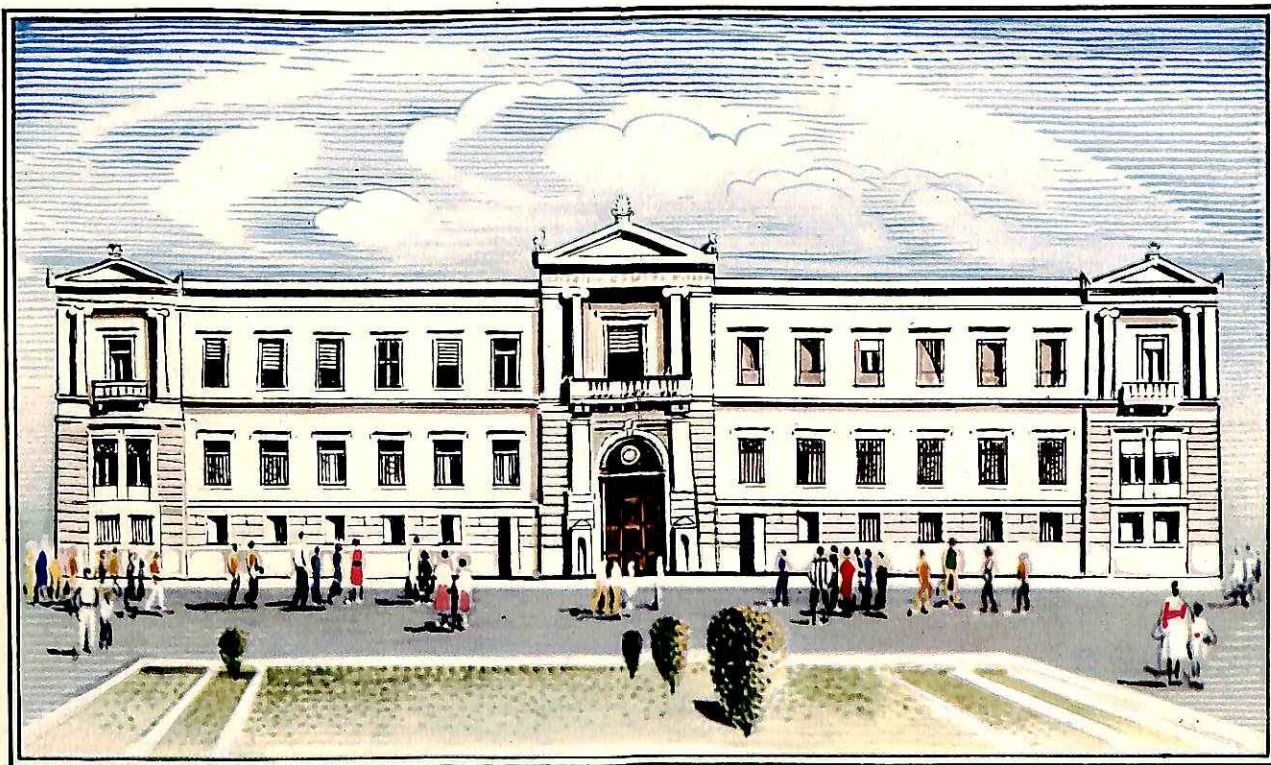

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ (Κυριακόπουλος)

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ